

எரிமலை

மார்ச் 2000

- ⇒ பெண் விடுதலை என்றால் என்ன?
தலைவர் அளித்த விளக்கம்
- ⇒ இராணுவ அடக்கு முறையும்,
மாணவர் எழுச்சியும்
- ⇒ பௌத்த மதமும்
இனப்பிரச்சனையும்!



பல்வேறு தடைகளாகவும் கட்டுப்பாடுகளாகவும் திணிக்கப்பட்டிருக்கும் சமூகப்பொருளாதார ஒடுக்கு முறையை சந்திரிகா அரசு அகற்றிவிட்டால் போர் நிறுத்தம் செய்து பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தயாராக இருக்கிறது.



அக்கறைப் பூக்கள்

மொழி போன்ற திரட்டுக் கட்டுரைகள் தவிர்த்தல் நன்று. சடையரின் நாயக்கவிதை வாசிப்போரை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் தூண்டியது. துரோகிகள்திருந்துவார்களா? சிங்களத்தின் போர்ப் பட்டினம் போன்ற நடைமுறை கட்டுரைகள் வாசகர்களை நடைமுறை விடயங்கள் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். செழுமை யோடு வந்த எரிமலைக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

சூரியகுமார்
பாரிஸ்
பிரான்ஸ்



அன்புடையர்,

அச்சமுற்ற வாழ்க்கையும் நம்பிக்கையற்ற எதிர்காலமும் கொண்டு ஈழமக்கள் வாழ நேர்ந்துள்ள அவல வாழ்க்கை-எதிரிகளின் அநியாயமான மூர்க்கத்தனமான தாக்குதல்களால் சொந்த வீடு நிலம் ஊர் முதலியவற்றை விட்டுவிட்டு உயிர் தப்ப அலைந்து திரிந்து, திறந்த வெளிகளிலும் மரங்களடியிலும், பசி பட்டினியோடும் பரிதாபகரமாக நாளோட்டுகிற மக்களின் இடப்பெயர்வு அனுபவங்கள் - சுதந்திரமான சமத்துவமான கௌரவமான வாழ்வைப் படைக்க வேண்டும் எனும் எழுச்சி கொண்ட சிந்தனை வீச்சுடன், பலவித தியாகங்கள் செய்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் போராளிகள், அவர்களது ஆற்றலும் வீரமும் நிறைந்த செயல்கள்.... மகத்தான தியாகம் புரிந்து நாட்டுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் உயிர் நீத்த கரும்புலி மாண்புமிகு... - இப்படி வரலாற்றுப் பதிவுகளை எரிமலை இதழ்கள் அறியத்தகு கின்றன. தமிழீழ மாண்புமிகு ஆற்றலையும் சமர்த்திறனையும், தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்களின் இலட்சிய நோக்கையும், சிந்தனை வீச்சையும் எரிமலை இதழ்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இன்றைய ஈழமக்களின் அனுபவங்களை

யும் உணர்வுகளையும் உணர்ச்சி யோடு சித்தரிக்கும் சிறுகதைகள், கவிதைகள். இவற்றோடு எதிர்காலம் பற்றிய நோக்குடன் வழங்கப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தற்கால இலக்கியப் படைப்புகள், எதிர்கால வளத்தில் கருத்துச் செலுத்தும் எண்ணக் கருவுலமாகவும் எரிமலை விளங்குகிறது. வாழ்த்துக்கள்.

வல்லிக்கண்ணன்
சென்னை,
தமிழ் நாடு



எரிமலை ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

மனிதப் படுகொலைகள் இடம் பெறும் சிறிலங்காப் படைகள் செய்த கொடுமைகள் மீண்டும் கிளிநொச்சி உதய நகரின் மேற்கே மலக்குழியில் இருந்து தமிழீழ காவல் பணி மனையால் கண்டெடுக்கப்பட்ட உடல்களின் வாயிலாக வெளிவந்துள்ளன எம்மை மேலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது.

இனம் அழிய மொழி அழிக்கும் படுமன கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். எங்கள் நாட்டில் பார்த்தும் வருகிறோம். ஆனால் ஈழத்தில் தமிழ் மக்களை குவியல் குவியலாக கொண்டு குவித்ததை, குவிப்பதை வேறெங்கும் கேள்விப்பட்டதில்லை.

விசாரணை என்ற பெயரால் தமிழர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படுவதும் பின்னர் காணாமல் போவதும், சிறிலங்காப் படையினர் ஆக்கிரமித்துள்ள ஈழமண்ணில் நடந்து வரும் வேதனையான விடயம்.

இராணுவ வரலாற்றில் புதுமைகள் பலவற்றை கையாண்டு வெற்றிகளை குவித்து வரும் புலிகள் எம் இனத்தின் அடிமைத்தனத்தை அறியப். இது திண்ணம்.

ச.வேல்முருகன்
புதுச்சேரி,
இந்தியா.

உள்ளே...

எரிமலை

பெப்ரவரி 2000

கட்டுரை

தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம்	பக்கம் - 14
இளம் சமுதாயமே உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்புவது	பக்கம் - 20
ஓ வீரனே...!	பக்கம் - 22
தம்பி எந்தத் தூம்பிக்கும் பயப்படமாட்டான்	பக்கம் - 28
கடற்ப்படை மூட்டிய தீ	பக்கம் - 36
சிறிலங்கா அரசு கவனத்திலெடுக்காத சிங்களப் போர்க்கைதிகள்	பக்கம் - 38
விடுதலைக்கு வித்திட்ட மாணவர் கிளர்ச்சி	பக்கம் - 40
சம்புலெளி ஓர் இயற்கை வனப்பு	பக்கம் - 41

நால் மதிப்பீட்டுரை

செம்மணி கவிதைத் தொகுப்பு - பிரதிப குமாரன் -	பக்கம் - 46
---	-------------

சிறுகதை

சிவகமயம் சிற்பிகளும் மதுரா ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை - எஸ். ஆதவன் -	பக்கம் - 34
	பக்கம் - 42

கவிதை

இது பண்டார வன்னியன் ஆண்ட பூமி - தலைவர் பரந்தாமன் -	பக்கம் - 11
இதுதான் வீரம் - கவையிள -	பக்கம் - 17
இனியும் நான் சின்னவனே - பண்டார பரந்தாமன் -	பக்கம் - 21
பெண்கள் இனமே விழித்தெழு - யோகதாஸ் யு. நிலன் -	பக்கம் - 27
புனிததமிழீழம் - க.கவையிள -	பக்கம் - 33
கண்டெட்ட பயலைக் கண்டால் மடக்கவும் - சடையர் -	பக்கம் - 35

தொகுப்பு

சந்திரிகாவின் ஆட்சியில் மனிதனும் மதமும்	பக்கம் - 45
மீள்பார்வை பெப்ரவரி 2000	பக்கம் - 4

08

கெட்டிக்காரியின் பொய்யும் புரட்டும் எட்டு நாளைமில் புரிந்து போகும்



12

விடியலைத்தேரும் மலையகப் பெண்கள்



18

வவுனியாவில் சிங்களப் படையின் சோதனைக் கெடுபிடிக்கள்



தமிழ் ஆவணக்கூப்பகம்
Tamilolam Archive

தமிழீழ மக்களாகிய நாம் ஒரு தேசிய இனக் கட்டமைப்பைக் கொண்டவர்கள். பழம் பெரும் மொழியும், பண்பாடும், பாரம்பரிய தாயகமும் பழமைமிக்க வரலாறும் கொண்ட

ஒரு தனித்துவ தேசமாக நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். இந்தத் தமிழர் தேசத்தையே தமிழீழம் என நாம் அழைக்கிறோம். இந்தத் தமிழர் தேசத்திற்கு தன்னாட்சி உரிமையையும் இறமையையும் வென்றெடுக்கவே நாம் இரத்தம் சிந்திப் போராடி வருகிறோம்.

தமிழ்த் தேசியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஈழத்தமிழரின் போராட்டத்திற்கு எழுத்தாளர்களதும், கலைஞர்களதும் பங்களிப்புகளும் முக்கியமானது. உங்களது கலை, இலக்கியப் படைப்புக்கள் தமிழரின் தேசிய ஆன்மாவைத் தட்டியெழுப்பி, தமிழ்த் தேசிய எழுச்சிக்கு முனைப்பூட்டுவதாக அமையவேண்டும்.

ஒழுங்கும் அமைதியும் நிலவும் சாதாரண சமூகச் சூழலில் நாம் வாழவில்லை. நெருக்கடிகள் மிகுந்த ஒரு போராட்ட சூழலில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப் போர்க்காலச்சூழலில் வாழும் எமது மக்களின் இன்றைய வாழ்நிலை மிகவும் துன்பகரமானது. அவலங்கள் நிறைந்தது. இந்தத் துயரமான வாழ்வைத் தரிசிக்க விழையும் கலை, இலக்கியப் படைப்புக்கள், வெறுமனே அவலத்தையும் சோகத்தையும் பிரதியெடுத்துக்காட்டாமல், இனஒடுக்குமுறையின் கொடூரமாக அவற்றைச் சித்தரித்துக்காட்டி, மக்களிடையே விழிப்புணர்வையும், ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கொதிப்புணர்வையும் தூண்டிவிடவேண்டும்.

தனிமனிதர்களது வாழ்க்கையானது சுயநலச் சுவர்களுக்குள் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இந்தச் சுயநல வரம்புகளுக்கு அப்பால், தேசவிடுதலை என்ற பொதுநல விழுமியத்தால் மனிதர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் எழுத்துக்களே இன்றைய காலத்தின் தேவையாக இருக்கின்றது. இத்தகைய கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களே தமிழ்த் தேசிய வளர்ச்சிக்கும், தேசிய விடுதலை எழுச்சிக்கும் உரமூட்டுவதாக அமையும்.

தேசிய உணர்வை வெளிக்காட்டும் பண்பாட்டு கங்கள் தமிழீழ மண்ணில் படிப்படியாக மேட்டெழும்.

எமது மக்களின் விடுதலைத் தாகம் கலை, இலக்கியங்களாக வேண்டும்



வருவதை இன்று நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தப் போர்க்கால விடுதலை இலக்கியம் மேலும் வளர்ச்சிகண்டு செழிப்புற வேண்டும். எமது மக்களின் விடுதலைத்தாகம் கலை, இலக்கிய வடிவங்களில் வெளிப்பாடு காணவேண்டும். இது எழுத்தாளர்களாகிய உங்களது ஆக்க முயற்சியில்தான் தங்கியிருக்கிறது. இதனை ஒரு உன்னதமான விடுதலைப்பணியாகக் கருத்திற்கொண்டு நீங்கள் உழைக்க வேண்டுமென நான் அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்த் தேசியத் தலைவர்
மேதகு வேப்பராகுன்



கலை பண்பாட்டு
அரசியல் சமூக ஏடு

★
பத்தொன்பதாம் ஆண்டு
மார்ச்
2000

★
ஆக்கங்கள்
அபிப்பிராயங்கள்
மற்றும் தொடர்புக்கு

★
எர்மலை
தாய்மண் வெளியீடு
தமிழர் ஒலங்கிணைப்புக் குழு
C/O T.C.C-France,
341, Rue des Pyrenees,
75020 Paris.
Tel: 01 - 43 58 11 42
Fax: 01 - 43 58 11 91

தலைவாசல்

கிளிநொச்சி எலும்புக்கூடுகள் !

உலக நீதிமன்றம் அண்மையில் செலுப்ப இராணுவத் தளபதிபொருவருக்கு நூற்பத்தைத் துருடச் சிறைத்தண்டனையை விதித்தது, பொய்ளிய மக்கள் மீது பாரிய போர்க்குற்றங்களைப் புரித்தமைக்காக இத்தளபதி தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார். இப்படுகொலைகள் இடம்பெற்றபோது சம்பந்தப்பட்ட தளபதி சம்பவவிடத்தில் இல்லை. பெனிலும் படைகளுக்குப் பொறுப்பானவர் என்ற கடமைகளைக் கொண்டவர் என உலக நீதிமன்றத்தினால் தவறமை தாங்கிய பிரதேச நீதிபதி அருத்தம் திருத்தமாகச் கட்டிக்காட்டி திட்டமிடப்பட்ட இனச்சுத்திக்ரிப்புக்கு எதிரான உலக சட்டக் கோட்பாடுகளைக் கோட்டுக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் சிங்களப் பேரினவாத அரசின் ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் தொடர்ந்து புரிந்துவரும் பெரும் இனச்சுத்திக்ரிப்புக்கு எதிரான விவாதங்கள் இவ்வகை சட்ட விவாக்கியானங்களைத் தொடரது தொடர்ந்தும் துடித்து வருகின்றது.

பெம்மணிப் படுகொலைகள் பற்றிய சிங்களப் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பு அரசின் நீதிமன்ற கண்ணுடைப்புக்கள் தொடர்ந்து வருவதில் கிளிநொச்சியில் மலக்கூடங்களில் இருந்தும் கைவிடப்பட்ட கிணறுகளில் இருந்தும் தமிழர்களது எலும்புக்கூடுகள் மக்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சிங்கள இராணுவத்தின் சத்திரப் நடவடிக்கைகளின்போது பெரும் ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளான கிளிநொச்சி மண் ஓபாத அலைகளால் மீட்கப்பட்டபோது தன் குடிமக்கள் சிலரை இவ்வாறு எலும்புக்கூடுகளாகப் பாதகத்து வைத்துள்ளது. இருதரங்குடும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் சத்திரப்படிக்கு வீதப்பட்ட காலத்தில் கிளிநொச்சி இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு வலயத்தில் காணாமல் போயிருந்தனர். வீடு பார்க்கப் போனவர்கள், காணி பார்க்கப் போனவர்கள் எனப் பலர் காணாந் போயிருந்தனர். அவர்கள் இப்போது எலும்புக் கூடுகளாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டு சிங்களப் பேரின வாதத்தின் சாட்சியங்களாகியுள்ளனர்.

இவ்வாறான படுகொலைகளுக்கு உலகப் போர்சட்டங்களும், இனச்சுத்திக்ரிப்புக்கு எதிரான உடன்பாடுகளும் என்ன நியாயம் வழங்கவுள்ளது? பெம்மணி படுகொலைகளை வெறும் மாவட்ட நீதிமன்ற விசாரணைக்கான விடயங்களாக்கி சில கீழ்மட்ட ஆதிகாரிகளினதும் படைவினதும் கிரிமினல் குற்றங்கள் போன்ற விசாரணை நடத்தும் சத்திரிகா குமாறுதலாக, கிளிநொச்சியில் மக்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டு சர்வதேச செஞ்சிவ மலர் சங்கத்தினால் பார்வையிடப்பட்ட எலும்புக்கூடுகள் பற்றி வாயே நிறக்கவில்லை. கொடூரத்தில் சிங்களத் தகவல்தொடர்புச் சாதனங்களும், பிற சர்வதேச செப்தி நிறுவனங்களும் கிளிநொச்சி எலும்புக்கூடுகளை செப்திக்குரிய விடயமாகக் கொள்ளவில்லை. உலக நிறுவனங்கள் இன்னதும் கிளிநொச்சியில் சிங்கள இராணுவத்தால் கொள்ளாகக் கொல்லப்பட்ட மக்களிற்கு நீதி கேட்டுக் குரல் தரவில்லை.

ஓபாத அலைகள் 2 நடவடிக்கை புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு கிளிநொச்சி மீட்கப்பட்டதால் ஒரு பெரும் இனச்சுத்திக்ரிப்பு நடவடிக்கை கிளிநொச்சியில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. சிங்களப் புரித்த இனச்சுத்திக்ரிப்புக்கான ஆதாரங்களும் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது தொடரும் ஓபாத அலைகள் 3 நடவடிக்கைகளால் பாழ் சூடாநடு ஒழுமைப்பாக விடுவிக்கப்படும்தோது காணாத போனதாக்க கண்டெடுக்கப்படப் பட்ட பல நூறு தமிழர்கள் எங்கே எந்த மலக்கூடத்தில் அல்லது இலக்கியப் புதைகுழிகளில் மூச்சிழந்து போய்விட்டனர் என்ற உண்மை வெளியுலகிற்குத் தெரியவரும்.

இவ்வாறான போர்க்குற்றங்களினால் புரித்த குற்றவாளிகளைக் கண்டிப்பிப்பதும் தண்டிப்பதும் மனித குலத்தின் வரலாற்றுத் தேவையாகும். திட்டமிடப்பட்ட குற்றத்தில் சிங்கள குற்றபடைகளினால் மேற்கொள்ளப்படும். இவ் இனச்சுத்திக்ரிப்பு நடவடிக்கைகள் உலக நீதி நடைமுறைகளில் உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். சிங்களப் படைகளின் பிரதான தளபதியான சத்திரிகா குமாறுதலாக உட்பட இப்படுகொலை நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் சரியான குறையில் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். மார்ச் 2000 தமிழர்களாகிய நாம் இவ்வாறான சர்வதேச நடவடிக்கைகளுக்காக தொடர்ந்து போராட்டம் என்னும் வெளியுலகிற்குத் தெரியவரும்.

தமிழர் ஒலங்கிணைப்புக் குழு
TamilEelam Archive



ரது இராணுவத் தளபதிகளும் தென்னிலங்கையில் வீடு வீடாகச் சென்று படைக்கு ஆட்சிரட்டி வருகிறார்கள். ஆகவே தற்போது கொழும்பில் அரங்கேறியுள்ள சமாதான நாடகமும், பேச்சுவார்த்தைக்கு புலிகளுக்கு விடுக்கப்படும் அழைப்புக்களும் ஒரு அரசியல் ஏமாற்றுவித்தை என்றே நாம் கருத வேண்டியிருக்கின்றது. இராணுவத்தை வலிமைப்படுத்தத் தேவையான கால இடைவெளியை நிரப்ப நடைபெறும் ஒரு அரசியல்

ஒரு புறம் போரை நடத்திக்கொண்டு மறுபுறம் பேச்சை நடத்துவதும், ஒருவரை ஒருவர் கொன்றழித்துக் கொண்டு சமாதானம் பேசுவதும் மிகவும் அபத்தமான முட்டாள்தனமான காரியம்

கூத்தாக இருக்கலாம் என்று திரு. பாலசிங்கம் எடுத்துரைத்தார். இன்னும் ஒரு ஆறுமாத இடைவெளிக்குள் தமிழரின் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணப்போவதாக ஜனாதிபதி குமாரதுங்கா மிகவும் உறுதியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் கூறி வருகிறார். இந்தக் காலவரம்பு பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்ட போது,

ஆசியாவிலேயே மிகவும் கடினமானதும் சிக்கலானதுமான தமிழரின் தேசியப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு குறுகிய கால வரம்புகளை நிர்ணயிக்க முடியாது என திரு. பாலசிங்கம் சொன்னார். தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆழத்தைப் பற்றி அகலத்தையும் சிக்கலான வரலாற்றையும் மட்டுமன்றி, இந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துவரும் கதத்திர இயக்கத்தின் இலட்சியப்பற்றையும் சத்திரிசா நன்கு புரிந்துகொள்ளவில்லை. விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு கட்டத்தில் ஏற்றுக்

கொள்ளப்போவதில்லை. காலக்கெடுகளை நிர்ணயிப்பதே ஒரு தீவிர தளையை விதிப்பதாக முடியும். இந்தக் கால வரம்பிற்குள் விடுதலைப் புலிகளையும் உட்படுத்தலாம் என சத்திரிசா கருதுவாரானால் அவருக்கு ஏமாற்றமே காத்துநிற்கும். ஏனென்றால் நாம் அவரது கால அட்டவணைத் திட்டத்திற்குள் மாட்டிக் கொள்ளப் போவதில்லை. பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னராக தமது அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களை பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற தீர்ப்புத் தீர்மானத்துக்கு இருக்கலாம். பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கும் அந்த தீர்ப்புத் தீர்மானம் இருக்கலாம். ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் ஒரு விடுதலை இயக்கம். சத்திரிசாவின் காலவரம்பிற்குள் செயற்பட வேண்டுமென அரசியல் தீர்ப்புத் தீர்மானம் எமக்கு இல்லை.

தமிழரின் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது குறித்து, சத்திரிசா அரசும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஒன்று கூடிக் கலந்தாலோசித்து வருவது குறித்து, கேட்கப்பட்டபொழுது, அது ஒரு நன்முயற்சியென பாலசிங்கம் சொன்னார்.

தமிழரின் இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முட்டுக்கட்டைகளாக



நின்று பிரச்சனைகள் இழுப்புவதற்கும் தீவிரமடைந்திருப்பதற்கும் காரணமான வரலாற்றுக் குற்றவாளிகளான இந்த இருசிங்களக் கட்சிகளும் ஒன்று கூடிக்கதைப்பது ஆக்கபூர்வமான விடயம். தமிழரைப் பொறுத்தவரை தென்னிலங்கைச் சிங்களக் கட்சிகள் ஒன்றுகூடிக் கலந்தாலோசிப்பது முக்கியமல்ல. இந்தச் சர்வகட்சிக் கூட்டு

முயற்சிகளும் இணக்கப்பாடுகளும் தீம்புக் கோட்பாடுகளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தமிழரின் தேசிய அபிலாசைகளை நிறைவு செய்யும் ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை உருவாக்குமா என்பதுதான் முக்கியம். சத்திரிசாவின் கதத்திரக் கட்சியும் ஐக்கிய தேசிக் கட்சியும் சாராம்சத்தில் சிங்களப் பேரினவாதக்கட்சிகள். இந்தக் கட்சிகளின் அரசியல் நலன்கள் சிங்களத் தொகுதிகளில் வேருன்றிக் கிடக்கின்றன. இவ்விரு கட்சிகளுமாக இணைந்து பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் நலனைப் பேணும் வகையில் தமிழருக்கான அரசியல் அதிகாரத்தை மேலும் வெட்டிக்கொண்டு, தமிழரின் தாயகத்தைத் துண்டாடி, ஒரு இறுக்கமான ஒற்றையாட்சியை உருவாக்கினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இப்படியான ஒரு புதிய அரசியற்சட்டம் உரு

வாக்கப்படுமானால் சிங்களக் கட்சிகள் ஒன்றுபட்டதில் தமிழர்களுக்கு எவ்வித பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை என்று திரு. பாலசிங்கம் விளக்கினார்.

பெளத்த பீடாதிபதிகளின் எதிர்ப்புப்பற்றி குறிப்பிட்ட திரு. பாலசிங்கம் தமிழரின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க சிங்கள ஆட்சியின்கள் முயற்சிகளை எடுக்கும் பொழுது பெளத்த மகாசங்கங்களில் இருந்து எதிர்ப்புக் கிளம்புவது சிங்கள அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு விபரீதமான புதிய நிகழ்வு அல்ல என்றார். பெளத்த குருமாரின் எதிர்ப்பால் ஒப்பந்தங்களும் உடன்பாடுகளும் கிறித்தொறியப்பட்ட வரலாற்றை எமது மக்கள் நன்கறிவர். இந்தக் கசப்பான வரலாற்று அனுபவம் காரமாகவே பெளத்தபீடத்தின் கடும் எதிர்ப்பை அறிந்து தமிழ் மக்கள்

மனமுடைந்திருக்கிறார்கள். பெளத்த மகாநாயக்க தேரர்களினதும் மற்றும் பெளத்த தீவிரவாத இயக்கங்களினதும் எதிர்ப்பு சமாதான முயற்சிக்கு பெரும் இடையூறாக அமைவும் என்று திரு. பாலசிங்கம் குறிப்பிட்டார்.

தோர்வேயில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் பற்றி விடுக்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதிலளித்த புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர், தோர்வேயின் மத்தியத்துவ நிலைப்பாட்டிலும் கொள்கையிலும் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்லையெனவும் புதிய தோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சரை தாம் விரைவில் சந்திக்கவிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் ஐயங்கிவப் பத்திரிகையான தமிழ் காட்பாடுக்கு திரு. ஜனரண பாலசிங்கம் துவக்கம் வழங்கிய பேட்டி.

குறைந்த நிலப்பரப்பில் அதிக கண்ணிவெடி விதைப்பு

தென்னாசியாவிலேயே மிதிவெடிகளினாலும், கண்ணிவெடிகளினாலும் அதிகமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் பகுதிகளாக இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதி இனம் காணப்பட்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சியும் இனம் காணப்பட்டுள்ளன. இந்தப்பகுதிகளிலே 107 பேர் மிதிவெடிகளினாலும், கண்ணிவெடிகளினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறீலங்காப் படையினர் யாழ்ப்பாணம் குடாநாட்டினையும் கிளிநொச்சிப் பகுதியினையும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்த வேளையில் இப்பகுதியிலே அவர்களினால் புதைக்கப்பட்ட கண்ணிவெடிகள், மிதிவெடிகள் என்பன கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இப்பகுதிமக்களிடையே பெரும்பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சிங்களப் படையினரிடமிருந்து கிளிநொச்சிப் பிரதேசம் விடுதலைப் புலிகளினால் மீட்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து தமது வாழ்விடங்களையும் காணிகளையும் பார்ப்பதற்காகச் சென்ற பொதுமக்களில் 24 பேர் அவயவங்களை இழந்துள்ளனர். சிறீலங்காப் படையினர் புதைத்து வைத்துள்ள மிதிவெடிகளினாலும், கண்ணிவெடிகளினாலும் இப்பகுதிக்குச் சென்ற பொதுமக்களுக்குப் பெரும் ஆபத்து காத்திருப்பதாகவும் அப்பகுதிக்கு பொதுமக்கள் செல்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் எனவும் புலிகள் அறிவித்துள்ள அதேவேளையில் கண்ணிவெடிகள் மிதிவெடிகள் போன்றவற்றை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் தாங்கள் மேற்கொண்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர்.

உலகிலேயே குறைந்த நிலப்பரப்பு ஒன்றில் அதிகமான கண்ணிவெடிகள் விதைக்கப்பட்டுள்ள பகுதி யாழ்ப்பாணம் இனம் காணப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதி மிதிவெடிகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.



கெட்டிக்காரியின் பொய்யும் புரட்டும் எட்டு நாளையில் புரிந்து போகும்



பிரதான சிங்களக் கட்சிகள் இரண்டும் தேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தையில் இறங்கியிருக்கின்றன. இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப் படுகின்ற நகர்வாகச் சொல்லப்படுகின்றது. மார்ச் மாதத்திற்கிடையில் மூன்று தடவைகள், இவ்விருகட்சிகளும் கூடிப்பேசியுள்ளன. முக்கியமான விடயங்கள் இன்னமும் ஆராயப்படவில்லை எனத் தெரிவித்திருப்பதுடன், பேச்சுவார்த்தை நல்ல முறையில் நடைபெறுவதாக இரு கட்சிகளும் கூட்டறிக்கை விடுகின்றன.

இரண்டு துருவங்களாகப் பிரிந்து நின்று, அரசியல் நடத்திவரும் பிரதான இரு சிங்களக் கட்சிகளும், இனப்பிரச்சனைத் தீர்வு விடயத்தில் ஒன்றை ஒன்று நெருங்கிவர ஆரம்பித்திருக்கின்றன. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திருத்தம், தீர்வுப்பொதி குறித்து அவை பேசப்போவதாகத்

தெரிவிக்கின்றன.

ஒருபுறத்தே நோர்வே அரசின் சமாதான முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க, சமாந்தரமாக மற்றுமொரு அரசியல் நடவடிக்கை மேற்

தமிழ் மக்களின் இன்றைய துயரநிலைக்கு இரு பிரதான சிங்களக் கட்சிகளுமே முழுமைக்காரணிகள் என்பது மறுக்கப்படவோ, மறைக்கப்படவோ முடியாதது.

கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்விரு கட்சிகளினது கூடிப்பேசல் பொது இணக்கத்துக்கு வரல் போன்ற விடயங்கள், நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிக்குத் துணையாக அதன் தேவையாக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியாகவே சிங்

களம் கூறிவருகிறது.

தமிழ் மக்களின் இன்றைய துயரநிலைக்கு இரு பிரதான சிங்களக் கட்சிகளுமே முழுமைக்காரணிகள் என்பது மறுக்கப்படவோ, மறைக்கப்படவோ முடியாதது. சிங்கள மக்களின் வாக்கைக் கவரும் தேர்தல்நடை நடவடிக்கையாகவே இணக்கவரம் என்ற பெயரிலான இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளும், தமிழர்களின் உரிமைப்பறிப்புகளும் நடத்தேறியிருக்கின்றன.

தமிழரின் உயிர்ப்பறிப்பும் உரிமைப்பறிப்பும் விடயத்தில் யார் உயர்த்தி என்று காட்டுவதிலேயே, இரு பிரதான சிங்களக் கட்சிகளும் சப்பைக்கட்டுக்கட்டிக் கொண்டு களம் நின்றிருக்கின்றன.

இத்தக் கசப்பான வரலாற்று ஒட்டத்தினூடேயே, தற்போது தமிழ் மக்களின் உரிமைப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண இவ்விரு கட்சிகளும் கூடிப்

பேசுவதாகக் கூறிக்கொள்ளுகின்றன.

தற்போது, பிரதான கட்சிகள் இரண்டும் என்ன அடிப்படையில் உடன்பாட்டுக்கு வரப்போகின்றன என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளன. மாறி மாறித் தம்மால் பறிக்கப்பட்ட தமிழர்களின் உரிமைகளை, ஒருமித்த கருத்துடன் இணக்கத்துடன், தமிழர்களுக்கு திரும்பி வழங்கப் போவதாக முடிவெடுக்கப்போகின்றனவா?

அல்லது, பெனத்த சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு கூட்டுத்தலைமை ஏற்று, தம்மிடையே விவாதத்திற்கு விடப்பட்ட தீர்வுப்பொதியை மேலும் வெட்டிக்குறுக்கி, தமிழ்மக்களை மேலும் சிறுமைப்படுத்த முடிவெடுக்கப்போகின்றனவா? என்பதே கேள்வி.

சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்கு முறையின் எதிர்விளைவாக உயிர்த் தெழுந்த தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் எழுச்சியும் வீச்சும் சிங்களத்தை மூச்சுத்திணைச் செய்கிறது. அதன் இருப்பைக் கேள்விக்குறியாக்கி அதன் சித்தத்தைக் கலங்கடிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

சிங்கள இராணுவ இயந்திரம் தோற்று அவமானப்பட்டு, தலை குனிந்து நிற்கிறது. சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கனவுக்காவலனாக மிடுக்கோடு தோற்றமளித்திருந்த இராணுவ இயந்திரம் அச்சடைந்த தேர்போல ஆட்டம் கண்டுநிற்கிறது.

இந்த நிலையிலேயே பேச்சுவார்த்தை பற்றிய அக்கறை சிங்களத்தைப் பற்றிப் பிடித்திருக்கின்றது. இந்தச்சமாதானப் பிதற்றல்கள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு உண்மைத்தன்மை வாய்ந்தவை என்பது ஒரு புறமிருக்க, இராணுவத்தின் இயலாத தன்மையே சந்திரிகாவை பேச்சுவார்த்தை குறித்துப் பேசவைத்துள்ளது என்பது தெட்டத்தெளிவானது.

இந்தச் சமாதானக் கூச்சல்கள் சந்தேகத்திற்குரியவை என்று கருதும் அளவிற்கு மறுபுறத்தே, போர்த்தயாரிப்புக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இராணுவத்திற்கு ஆட்சேர்த்துத் தோற்றுப்போன சிங்களப் படைத் தலைமை, தற்போது அதிரடிப்படையினருக்கு மேலும் பதிலோராயிரம் பேரைத் திரட்டக் களமிறங்கியிருக்கின்றது.

சிங்களப் பெற்றோருக்கு, சிங்கள

இராணுவத்தலைமை உருக்கமான அறிவித்தல்களை விடுத்துவருகின்றது. நாட்டைக்காக்க படையில் சேருமாறு உங்கள் பிள்ளைகளை ஊக்கப்படுத்துங்கள் என அது சிங்களப் பெற்றோருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றது.

பாதுகாப்புச் செலவீன அதிகரிப்பு, நவீன யுத்த தளபாடங்கள் கொள்வனவு, இனத்துவேசமும் உணர்ச்சியுடும் வாசகங்களுடன் ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை என, சிங்களம் ஒரு பெரும் யுத்தமொன்றிற்கே தயாராகி வருவது தெரிகின்றது.

சமாதான விரும்பிகள் யார்? சமாதான எதிரிகள் யார்? என்பதை சவ் தேசமுகம் நோடியாகவே அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கின்றது.

அப்படியானால், இந்தச் சமாதான முயற்சிகளில் சிறிலங்கா அரசு ஈடுபடக் காரணம் என்ன என்ற கேள்வியும் இயல்பாக எழுகின்றது.

மூச்சுத்திணைப்போயிருக்கின்ற சிங்கள இராணுவத்திற்கு குளுக்கோஸ் ஏற்றி, பிராணவாயு கொடுத்து அதை நிமிர்த்திவைக்க ஒரு கால அவகாசம் தேவைப்படுவது ஒரு காரணமாய் இருக்க, விடுதலைப் புலிகளை சமாதானத்தின் எதிரிகள் எனச் சர்வஉலகத்திற்கும் பிரகடனம் செய்ய இச்சமாதான முயற்சியைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற உன்னோக்கமும் இதில் இருக்கும் என்றே கருத இடமுண்டு.

சமாதான முயற்சிகளிற்குத் தடைகள் ஏற்படுத்தும் வகையில் விடுதலைப் புலிகள் செயற்படுகின்றனர், நிபந்தனைகளை முன்வைக்கின்றனர் எனக் காரணம் தேடி, தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனஅழிப்பு யுத்தத்தை சர்வதேச அங்கீகாரத்துடன் மேற்கொள்ளலாம் என்பது சந்திரிகாவின் நப்பாசை. ஆனால் சந்திரிகா அரசுதான் மெல்ல மெல்ல அம்பலமாகி வருகின்றது. அதன் பொய்மைத் தன்மை வெளிப்பட ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

சுருதிக்குட பொய்யுரைக்கும் சந்திரிகா, பேச்சுவார்த்தை விடயத்திலும் தேர்மையாக நடந்து கொள்வாரா என்ற சந்தேகத்தை, நோர்வே அரசிற்கு உள்ளூரத் தோற்றியிருக்கும் என்பது சந்தேகமில்லை.

தேரடியாகவே சமாதான முயற்சியில் இறங்கியிருப்பதால், சந்திரிகாவின்னதும், கதிர்காமரினதும் பேச்சுக்களையும் பிரச்சங்கங்களையும் வைத்துக்கொண்டு உண்மை நிலையை எடைபோட வேண்டிய தேவை இல்லாமற் போனது.

சமாதான விரும்பிகள் யார்? சமாதான எதிரிகள் யார்? என்பதை சர்வதேசமுகம் நோடியாகவே அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கின்றது.

உண்ணாவிரதமிருந்த யுத்தக் கைதிகள் விடயத்தில், விடுதலைப் புலிகள் நடத்து கொண்ட முறையும் நாகரீகமான முறையில் மனிதாபிமான அடிப்படையில் அவர்கள் மேற்கொண்ட நகர்வுகளும் விடுதலைப் புலிகளின் சமாதான அவாவை உலகத்திற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கும். இதற்கு உரிய முறையில் பிரதி உபகாரம் செய்ய சிங்கள அரசு தவறிவிட்டது என்பதுடன், கைதிகள் விடுதலையைக் கொச்சைப்படுத்தும் விதமாய்க் காரணங்கள் தேடியது, கைதிகளைப் புலிகள் ஏன் விட்டார்கள்? மற்றவர்களையும் விடச் சம்மதிப்பது ஏன்? எனச் சிங்களம் சந்தேகம் கிளப்பியது. மற்றைய யுத்தக் கைதிகளை விடுதலை செய்யப் பேச்சுக்களை நடத்த மறுத்தது.

இதற்கிடையில், சுமமா இருக்காத வாயை வைத்துக் கொண்டு சந்திரிகா, இன்னுமொரு கெடுதலைத் தனக்கே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்.

விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்றன் பாலசிங்கத்திற்கு தமது அனுமதியின் பேரில்தான் நோர்வே அரசு சிகிச்சை அளித்தது எனச் சந்திரிகா தெரிவிக்க, அதற்கு நோர்வே அரசு மறுப்புத் தெரிவித்ததுடன், அது மனிதாபிமான அடிப்படையில் தம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தனிப்பட்ட முடிவு என நோர்வே அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

ஆக.... இந்தச் சிறிய விடயத்திற்குக்கூட பொய்யுரைக்கும் சந்திரிகா, பேச்சுவார்த்தை விடயத்திலும் தேர்மையாக நடந்து கொள்வாரா என்ற சந்தேகத்தை, நோர்வே அரசிற்கு உள்ளூரத் தோற்றியிருக்கும் என்பது சந்தேகமில்லை.

-கப்பு-

இராணுவ அடக்குமுறையும் மாணவர் எழுச்சியும்

-திருமலைச் செல்வன்-

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பான நடவடிக்கைகள் இழுத்தடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளை யுத்த நடவடிக்கைகள் கிழக்கிலும் பற்றிப்பரவ ஆரம்பித்துள்ளன என்பதை அண்மைக்கால சம்பவங்கள் எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

மார்ச் மாதம் 3ம் திகதி திருகோணமலைத் துறைமுக விதியில் இடம்பெற்ற தற்கொடைப் போராளியின் குண்டுத் தாக்குதல் சம்பவம் இராணுவப் புலனாய்வு வட்டாரங்களைப் பெரிதும் அதிர்ச்சி அடைய வைத்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும். இராணுவ உயர் அதிகாரி ஒருவரை இலக்கு வைத்தே இந்தக் குண்டு வெடிப்பு இடம்பெற்றுள்ளதாகவும் பின்னைய விசாரணைக் குறிப்புகள் தெரிவித்துள்ளன.

வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிலும் வடக்கிலும் யுத்த மேகங்கள் பற்றிப் படர்ந்து சிறீலங்கா அரசுக்கு பெரும் தாக்கத்தினை அளித்துவரும் அதே வேளை திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பிரதான பகுதி

கள் தமது கைகளுக்குள் உள்ளதாக மார்துட்டிக் கொண்டிருக்கும் சிறீலங்கா அரசுக்கும், அரசு படைகளுக்கும் உட்துறைமுக விதிக் குண்டு வெடிப்பு பெரும்

பீதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வழமை யாக படை அதிகாரிகளின் வாகனங்களும் கடற்படையினரின் வாகனத் தொடரணியும் இந்த விதி வழியாக தினமும் செல்வது வழக்கமானதாகும்.

உட்துறைமுக விதியைப் பொறுத்தவரை தங்கள் பிரயாணங்களுக்கு நகரிலிருந்து வெளியேறவும், போக்கு வரத்தினை மேற்கொள்ளவும் உகந்த விதி என எண்ணிக்கொண்டிருந்த அரசு படைவீனருக்கும் பாதுகாப்புத் தரப்பினரும் எதிர்காலத்திலும் தமது யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும் செயல்பாடுகளுக்கும் உட்துறைமுக விதியானது பாதுகாப்பானதாக இருக்குமா என ஆராய்ந்து வருகின்றனர்.

கடந்த மூன்று வருட காலத்தில் இத்தகைய நான்கு சம்பவங்கள் உட்துறைமுக விதியில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதே வேளை இந்தத் தற்கொடைப் போராளியின் குண்டுத் தாக்குதல் சம்பவம் தொடர்பாக திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி மாணவனான 16 வயதான சண்முகலிங்கம் அர்ஜுன் என்பவர் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். குண்டுத் தாக்குதல்

சம்பவம் இடம்பெற்ற போது இந்த மாணவன் சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்தில் தின்றதாகவும் இதன் விளைவாகவே இவருக்கு எரிகாயங்கள் ஏற்பட்டதாகவும் என்று கூறியே இந்த மாணவனைப் பொலிசார் கைது செய்திருந்தனர். மேலும் சம்பந்தப்பட்ட தற்கொடைப் போராளியான முதுவர் கட்டை

பறிச்சானைச் சேர்ந்த யுவதியுடன் இந்த மாணவன் போராட்டம் தொடர்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகமும் இந்த மாணவனை கைதுசெய்ய வைத்திருந்தது.

ஆனால் முழுமாணவ சமுதாயம் மேற்கொண்ட எழுச்சிமிக்க நடவடிக்கைகளினால் இந்த மாணவன் கைதான சிலதினங்களிலேயே இவரை விடுவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகியது.

மார்ச் 3ம் திகதியன்று குண்டு வெடிப்பு இடம்பெற்றதைத் தொடர்ந்து இந்த மாணவன் உடனடியாகவே பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். இந்த மாணவனை உடனடியாக விடுவிக்கக்கோரி திருகோணமலை நகரில் உள்ள அனைத்துப் பாடசாலை மாணவ மாணவியர் அனைவரும் 9ம் திகதி வியாழனன்று பாடசாலை பகிஷ்கரிப்பினை மேற்கொண்டிருந்தனர். சம்பந்தப்பட்ட மாணவனை விடுதலை செய்யாதபட்சத்தில் பாடசாலை பகிஷ்கரிப்பினை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப் போவதாகவும் தெரிவித்திருந்தனர்.

இந்த நிலையில் கைதான மாணவன் தாக்கப்படவில்லை என்றும் இன்னும் சில தினங்களில் இவர் விடுதலை செய்யப்படுவார் என பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் உறுதி அளித்தபோதும் பகிஷ்கரிப்பு கைவிடப்படவில்லை. இந்த நிலையில் மாணவர் பிரதிநிதிகள் 10 பேரை பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற பொலிசார் அவரைக் காண்பித்ததுடன் ஒரு வார காலத்தில் அவர் விடுதலை செய்யப்படுவார் அல்லது நீதிமன்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவார் என உறுதியளித்ததின் பேரில் பகிஷ்கரிப்புப் போராட்டம் கைவிடப்பட்டது.

ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் வெள்ளியன்றே இந்த மாணவன் திருகோணமலை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு சரீரப் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார்.

ஒன்றுபட்ட மாணவர்க்கு உருவாகிய இந்தப் பகிஷ்கரிப்புப் போராட்ட நடவடிக்கையும் மாணவர்களின் எதிர்கால நடவடிக்கைக்கு உரமூட்டு வனவாகவே அமைந்திருந்ததான குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

இது பண்டார வன்னியன் ஆண்ட பூமி

வருக... வருக...

வன்னியர்

உங்களை 'வரவேற்கின்றது'!

சிங்களப் படைகளே! வருக...

சிரித்த முகத்துடன் வருக...

பொங்கிடும் விடுதலை உணர்வுடன் கூடிய

புதியதோர் நாட்டிற்கு 'பொலிவுடன்'

வருக...

வெங்களமாரும் வேங்கைகள் வாழும்

வீரமிகு நாட்டிற்கு விரைந்து வருக...



வன்னிக் கானகத்தினுடாய்
வழி ரிடிக்க வரும் படையே!
இன்னுமென்ன தயக்கம்...? எழுந்து வருக...

தெரியாதா உனக்கு

நாங்கள்

எம் தேசத்தின் மீது கொண்ட பற்று.

அதனால் தான்

புரியாத பாதைக்குள் நீ-

புகுந்து கொண்டுள்ளாய்

பாதை ரிடிக்க பாய்ந்து வரும் படையே!

உன் 'போதை'யைத் தெளிவிக்க

இங்கு புகுந்துள்ளனர் புலிகள்.

சென்று வருகவென...

வென்று வருகவென...

உங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறியவன்

இப்போது

விழி ரிதுங்கி நிற்கிறான்.

மரணத்துக்கு திகதி குறித்து

மண் மீட்கப் போராடும்

மறவர் படைக்கு முன்னால் நீ-

துப்பாக்கி எறிந்து விட்டு

தோற்றோடுவது நிச்சயம்.

பண்டார நாயக்காரின்

பரம்பரை வாரிசுகளே!

உங்கள்

பாதங்கள் இங்கு பதிகையில்

இறுதிப்பதிலைக் கொடுக்கும்

எங்கள் சமூகம்

ஏற்றுக்கொள்ள நீ தயாராக இரு!

ஏனெனில்...

இது-

பண்டார வன்னியன் ஆண்ட

பரிகத்த பூமி!

மாசி நான்கினுள்

உங்களின் மரணச்செய்திகள்

மூசிப்பெய்யும் பனியூடாக

உமதுார் முற்றத்தைச் சென்றடைய

இங்கு வருக... வருக...

வளமுடன் கூடிய நலமுடன் வருக...

-அலெக்ஸ்பரந்தாமன்-

விடியலைத் தேடும் மலையகத் தமிழ்ப் பெண்கள்

சர்வதேசப் பெண்கள்தினம் உலகெங்கும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்ற இவ்வேளையில், மலையகத் தமிழ்ப் பெண்களின் எதிர்காலம் தொடர்ச்சியாக இருள் சூழ்ந்தே காணப்படுகின்றது. மலையகத் தமிழ்ப்பெண்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளது. தனிமனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புள்ள எல்லாவிடங்களிலும் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் பெரும் பின்னடைவுகளுக்குள்ளாகி வருகின்றனர்.

மலையகத் தமிழ்ப்பெண்கள் தம் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள சமுதாய அடக்குமுறைகளையும், சிங்களப் பெருந்தோட்ட முதலாளித்துவம் திணிக்கும் சமூகப் பொருளாதார அழுத்தங்களையும் உடைத்தெறிய வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளனர்.

சமூகப் பொருளாதார, அரசியல், கல்வி கலாச்சாரம் முதலான சகல துறைகளிலும் மிகவும் பின் தங்கிய நிலைகளிலேயே வாழ்கின்றனர். அவர்களது வாழ்வில் ஒளியேற்றப்படவேண்டுமாயின் புதிய சித்தனைகள் முன்னிறுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மலையகப்பெண்களின் வாழ்வில் விடிவு வரவேண்டுமாயின் அவை தொடர்பாகத் தீர்மானமெடுக்கும் விடயங்களில் முழு அதிகாரமும் மலையகப் பெண்களிடம் இருக்க வேண்டும். தெளிவாகக் கூறுவதாயின் சிறீலங்காவின் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தருவதிலும், தங்கள் குடும்பங்களின் ஜீவனோபாய வருமானத்தை ஈட்டித்தருவதிலும் மலையகத் தமிழ்ப் பெண்கள் முன்னணியிலுள்ளனர் என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். ஆனால் சாதாரணமான குடும்ப வாழ்க்கையிலும்கூட தாம் ஈட்டிய வரு

மானத்தை எதற்கு செலவழிக்கலாம் என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு கட அவர்களது குடும்பத்தலைவர்கள் அவர்களை அனுமதிப்பதில்லை. இத்திலையில் சிறீலங்காவிற்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் பிரதான துறையான பெருந்தோட்டத்துறையின் பிரதான உழைப்பாளர்களான மலையகத் தமிழ்ப் பெண்கள் சிறீலங்காவின் பொருளாதாரத் தீர்மானம் எடுக்கக்கூடிய அரசு பங்களிகளாக விளங்குவதற்கு சிங்களப் பேரினவாதம் அனுமதிக்கும் என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்று.

மலையகத் தமிழர்களை அடிமைகளாகக் கருதும் சிங்களப் பெருந்தோட்ட முதலாளித்துவம் தீர்மானம் எடுக்கக்கூடிய அமைப்புகளில் மலையகத்தமிழ்ப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் என்பது சாத்தியமாகாத நிலையில், மலையகத்தமிழ் பெண்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றமென்பது பல தசாப்தங்கள் கடந்தாலும் பஞ்சவாசியே இருக்கும்.

இதேவேளை இவர்களின் சக

சகோதரிகளான இத்திலில் வாழும் தமிழ்ப் பெண்கள் சிறீலங்காப் பேரினவாத அடக்கு முறைகளை உடைத்துக் கொண்டும் அதேவேளை தமது சமூகத்தில் புரையோடிப் போயுள்ள சமூகத்தளைகளையும் அறுத்துக் கொண்டு வெற்றிகரமாக விடியலை நோக்கி வீறு தடை போடுகின்றனர். ஆனால் மலையகத் தமிழ்ப் பெண்களோ தமது உழைப்பிற்கு உரியதான ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கே சிங்களப் பெருந்தோட்டத்துறையுடன் போராட வேண்டிய நிலையிலுள்ளனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையானது நம்பியிருக்கும் பிரதான மனித இயந்திரங்களான மலையகப் பெண்கள், அவர்களது வாழ்க்கையிலும் ஓய்வுற்று இயங்கும் மனிதப் பொறிகளாக உள்ளனர். சராசரியாக ஒரு வன் எட்டு மணித்தியாலம் வேலை செய்யலாம் என்பது சர்வதேசச் சட்டம். ஆனால் இப்பெண்கள் தேயிலைக் கொழுத்துக் காலங்களில் பன்னிரண்டு மணித்தியாலத்திற்கு மேலும் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையிலுள்ளனர். அதே

தேரத்தில் தங்கள் குழந்தைகள் கவனிப்பு, கணவனின் அலுவல்களைக் கவனித்தல், வீட்டுப் பராமரிப்பு என இரண்டு வேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய பொறிகளாகவே உள்ளனர். அவர்களுக்கு ஓய்வென்பது சொற்ப தேர நித்திரையின் போதே கிடைக்கின்றது.

மலையகத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கு கல்வி என்பது எட்டாக் கனியாகவே உள்ளது. தோட்டத்திலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு போதிய ஆசிரியர்களில்லை, கல்விக்கூட தள பாடங்களின் பற்றாக்குறை, கட்டிட வசதிகள் இன்றியும் காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு மலையகத் தமிழர்களின் பொருளாதாரப்பிரச்சனைகள், கல்வியறிவின்மை போன்ற நிலைமைகள் காரணமாக தமது இனஞ்சந்ததியினரை கல்வி கற்க அனுமதிக்காமல் ஆரம்பக்கல்வியைப் பாதியிலேயே நிறுத்தி பெருந்தோட்டத்துறை வேலைக்கே அழைத்துச் சென்று விடுகின்றனர். அதாவது பெண் பின்னடைகளாயின் பாடசாலைக்கே செல்லவிடுவதில்லை, கல்வியறிவில்லாத பெண்களை பெருந்தோட்ட நிர்வாகம் இல்துலில் ஏமாற்றி அவர்களின் உழைப்பை உறிஞ்சுகின்றது.

இதனைப் பெண் ஐனாதிபதியாக இருக்கும் அரசுக்கூட கண்டு கொள்வதில்லை. ஏனெனில் இவர்கள் தமிழ்ப் பெண்களாக இருப்பதே காரணமாகும். இனவாத நோக்கில் செயற்படும் சந்திரிகா அரசுமலையகப் பெண்கள் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்கள் மீதான அடக்குமுறைகளைக் கண்டு கொள்ளுவதில்லை, மலையகத் தமிழ்ப் பெண்களின் அபிவிருத்திக்கென வரும் சர்வதேச உதவிகளையெல்லாம் சிங்களப் பகுதிகளுக்கே அனுப்பிவிடுகின்றது. இது போதாதென்று கொழும்பில் இடம் பெறும் குண்டு வெடிப்புக்களை

காரணம் காட்டி நினைத்த தேரத்தில் சிங்களப் படையினர் இளம் மலையகத்தமிழ்ப் பெண்கள், கர்ப்பிணித் தாய்மார், நோயாளிகள் என்ற வயது வேறுபாடின்றி கைது செய்து சிறையிலடைத்து சித்திரவதை செய்கின்றனர்.

இவற்றிலிருந்து மலையகத் தமிழ்ப்பெண்களை காப்பாற்றுவதற்கு இவர்களது தலைமைகள் அதிகாரமற்ற நிலையில் உள்ளனர். சிங்களப் பேரினவாத அரசிடமிருந்து தமது பெண்களை காப்பாற்றுவதற்கு வெகுசனப் போராட்டங்களை நடாத்துவதற்குக் கூட சிங்களப் பேரினவாதம் மலையக அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதிகளையும் பயமுறுத்தி நடுத்தர வைத்துள்ளது. மலையகத் தமிழ்த் தலைவர்கள் தமக்கு வாக்களிக்கும் மலையகத்தமிழ்ப் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை முன்னெடுக்க முடியாதவர்களாகவே உள்ளனர்.

எனவேதான் மலையகத் தமிழ்ப்பெண்கள் தமது விடியலைத் தாமே தேடிக்கொள்ள அணிதிரள் வேண்டும். இதன் மூலமே தமது எதிர்கால சமுதாயத்தையும் விடியலை நோக்கி வழிநடாத்தக் கூடியதாக இருக்கும். இது இயலாது போகுமாயின் மலையகத் தமிழ் மாதர்களின் வாழ்வு இருவிலே தமிழ்ப்பெண்களே தமது விடியலைத் தாமே தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.





கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம்
(வரலாற்றுத்தாறு, பாழ் மல்கலைக்கலகம்)

(முன்னிதழ் தொடர்ச்சி)

திருகோணமலையில் காணப் பட்ட வன்னியர் ஆட்சிபற்றி கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சங்குவேலிக் கல்வெட்டும் "மலை யில் வன்னியனாரும் ஏழரில் அடம் பர்களும் கூடிக்கோணநாதருக்கு" அளித்த தானம் பற்றிக் குறிப்பிடு கிறது. கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக் குரிய வெருகல் கல்வெட்டு கயிலை வன்னியனார் இக்கோயிலின் மேற்கு மதிலைக் கட்டியதாகக் கூறுகிறது. (52) தம்பலகாமத்திலும் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழக கல்வெட் டொன்று கிடைத்துள்ளது. இது பழுதடைந்த நிலையிலுள்ளது. இது வும் வன்னியர் பற்றிக் குறிக்கலாம். இது போல் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண் டுக்குரிய தமிழக கல்வெட்டு ஒன்றும் திருகோணமலையிலுள்ள வில்லூன் றிக் கத்தகவாமி கோயில்துரணி லுண்டு. மட்டக்களப்பு மான்மிகம் இப்பகுதியில் மாகாணுடன்தான் வன் னிமைகள் தோன்றின எனக் கூறி னாலும் இவனுக்கு முன்னரே இங்கும் இவை தோன்றிவிட் டன எனலாம். (53) மாகன் கோளத்திலி ருந்து தன்னுடன் கூட் டிவந்த முக்குவர் களுக்கு வன்னிமை

களை அளித்து அவர்களை இப் பகுதித் தலைவர்களாக்கினான். இத் தகைய முக்குவ வன்னிமைகள் புத் தன மாவட்டத்திலும் காணப்பட் டன. இவர்களை கி.பி 15ஆம் நூற் றாண்டில் கோட்டை மன்னன் அடக்கினான். போத்துக்கேய வர லாற்றாசிரியரான கெய்ரோஸ் கவா மிகள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் எல்லைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது. இது திரு கோணமலை வரையும் பரந்திருத் ததை அவர் குறிப்பிடுகிறார். (54) இதனெல்லலை மேற்கே சிலாபம் வரை ஒரு காலத்தில் சென்றதையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். போத்துக் கேயரிடமிருந்து 1658இல் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற டச்சுக்காரரின் முதற்தேசாதிபதியாகிய பாண்டன்ஸ் மேலும் இது பற்றி விரிவாகக் கூறி யுள்ளார். (55) அதாவது "இந்தான்கு மாகாணங்களும் (வலிகாமம், வட மராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப் பள்ளி) பதினமூன்று தீவுகளும் யாழ்ப்பாண பட்டினமென வழங் கப்பட்டன. இவற்றோடு வன்னியும் அவ்வரசைச் சேர்ந்திருத்தது. யாழ்ப் பாண மன்னர் வன்னியைக் கைப் பற்றித் திறை பெற்றுவந்தனர். அதே போல் போர்த்துக்கேயரும் வன்னி யரிடமிருந்து திறை பெற்றனர். மேற்படிப்பட்டியலிலிருந்து புத்தக ரிப்பன் டுன்மலையிலுள்ள வரை காணப்பட் டுள்ளது. மாதோட் டம் முதலான இடங்களை அடக்கிக்

கிழக்கிலே திருகோணமலை வரை யும் வன்னி பரந்து காணப்படுகிறது. இவ்வரசினைச் சியங்கோரி (சங்கிலி) என்ற அரசன் நிறுத்திநிறுத்து ஆண்டு கட்டு மேலாக அரசாண்டான்.

டச்சுக்காரராட்சியில் (கி.பி. 1658- 1796) வடகிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் மக்களின் மரபு வழித்தாயக மாகக் காணப்பட்டதை மேற்கூறிய வாங்கன்ஸ் தேசாதிபதியின் கூற்று உறுதிசெய்கிறது. ஆக்தாவது:

"பழைய மலபார் (தமிழ்) இரா சாக்கள் ஆதிக்கம் பரந்து காணப் பட்டது. உயர்ந்த மலைத்தொடர்கள் மீதும் வேடர்களின் நிலப்பரப்புக்கள் மீதும் இந்த ஆதிக்கம் பரந்திருத் ததோடு புத்தளம், கற்பிட்டியின் தடுப் பகுதிக்கும் அது பரந்தது. அது



கொழும்பு நூதன சாலையில் உள்ள கோணமலையின் சிலம்பம்

மேலும் தெற்கு நோக்கி விரிவாக்கப் பட்டு நீர்கொழும்பு வரை ஈழத்தின் மேற்கு கரையோரம் அவர்கள் கட்டுப் பாட்டுக்குள்ளே இருத்தது. கிழக்குப் பகுதியில் பாணமை வரைக்கும் கும் புக்கள் ஓயாவிலும் அது பரந்திருத் தது. இன்றும் கூட ஷங்கன் மலபாரி மொழியே இங்கு பேசப்படுகிறது.

வடக்கே யாழ்ப்பாண அரசு மறைத்தாலும் கிழக்கே திருகோண மலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதி களில் வன்னியராட்சி தொடர்ந்தது. (36) எனினும் இவர்கள் மீது முதலில் கோட்டை மன்னரும் அவர்கள் வீழ்ச்சி



ஆணையிருவில் போத்துக்கேயரின் கங்கத்தினை நிலையம் 16ம் நூற்றாண்டு

யவடயக் கண்டி. மன்னரும் மேலாணை செலுத்தினர். இதனைப் போத்துக் கேய வரலாற்றாசிரியராகிய கெய் ரோசின் குறிப்புகளும் இப்பகுதிகளிற் கிடைக்கும் கல்வெட்டுக்களும் உறுதி செய்கின்றன. இக் கல்வெட்டுக்கள் தமிழிலே நிகுவாகம் இங்கு நடை பெற்றதை உறுதி செய்கின்றன. திரு கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிளிவெட்டிப் பின்னையார் கோயிற் கல்வெட்டு, திருகோணமலை மாரி யம்மன் கோயிற் கல்வெட்டுக்கள் ஆகியவற்றை இங்கே குறிக்கலாம். இவை கி.பி. 16ஆம், 18ஆம் நூற் றாண்டுகளுக்குரியவையாகும். ஏற் கனவே கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டுக் குரியவொரு கல்வெட்டு வன்னியர் பற்றிக் குறிப்பதைக் கண்டோம். மட் டக்களப்புத் தமிழகத்திலுள்ள கல் வெட்டுகளில் கி.பி.16ஆம் நூற் றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்கள் முக் கியம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்று தம்பிலுவிலில் காணப்படுகின்றது.

இக் கல்வெட்டு சிவஞானசங்கரன் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட தானத் தினைக் குறிக்கும்போது கோட்டை அரசனான விஜயபாகு பற்றியும் கூறுகிறது. இதேபோன்று திருக்கோயிற் சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோயிலி லும் இரு கல்வெட்டுக்கள் உள. முதலாவது கல்வெட்டு கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது. இரண்டாவ தன் காலம் கி.பி.1752 ஆகும். இதே போன்று வீரமுனையிலும் ஓர் செப் பேடு உண்டு. இதன் காலம் கி.பி. 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளாகும். இச்செப்பேட்டில் கண்டி. மன்ன ராகிய இரண்டாவது சேனரத்புவன சிங்ககவாமி என அழைக்கப்படுகி றான். இம்மன்னன் வீரமுனைப் பிள் னையாருக்கு அளித்த நிலமானியத்தை இத்தமிழ்க் கல்வெட்டு எடுத்தியம்பு கிறது. இதேபோன்று கி.பி. 1683ஆம் ஆண்டுக்குரிய சம்பாத்துறைச் செப் பேடு கண்டியரசன் பிராமணருக்கு அளித்த நில மானியத்தை கூறுகிறது.



மட்டக்களப்பில் ஒல்லாந்தரின் கோட்டை கி.பி 17ம் நூற்றாண்டு

இதனை அளித்தவன் இரண்டாவது ராஜசிங்கனாகும். (கி.பி. 1635-1687) இத்தகைய சான்றுகள் கி.பி. 16ஆம், 17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதிகளில் தமிழர் ஆட்சிநிலை கொண்டமையையும் இவர்கள்மீது கண்டி. மன்னர் பெயரளவில் மேலாணை செலுத்தியதையும் எடுத்தியம்புகின்றன எனலாம். இக்காலத் தில் எழுந்த மட்டக்களப்பு மான்மம் சிங்கனவர் மேலாணை ஏற்கப்பட்ட காலத்திலும் கூடத் தனியாக வின்ஸ் கிய தமிழரின் கலாச்சார பாரம் பரியத்தினை எடுத்துக் காட்டுகின் றது எனலாம்.

(VII)

கி.பி. 1658இல் போத்துக்கேயரிடமிருந்து அரசியலாதிக்கத்தினை ஒல் லாந்தர் கைப்பற்றியதன் விளைவாக ஈழத்தின் வடபகுதி இவர்களின் ஆட் சிக்கு கீழ் வந்தது. வடபகுதி வன்னிச் சிற்றரசர்கள் இவர்கள் மேலாணையை ஏற்றனர். கிழக்குப் பகுதியில் திரு கோணமலையிலிருந்த வன்னிச் சிற்ற ரககள், மட்டக்களப்புச் சிற்றரசர்கள் தமிழ்த் கருமமாற்றினாலும்கூட கண்டி. மன்னனின் மேலாணையை ஏற்றி ருத்தன. எனினும் கி.பி. 1766 இல் கண்டி. மன்னனுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின் விளைவாக ஒல் லாந்தர் (டச்சுக்காரர்) ஈழத்தின் கரை யோர மாகாணங்களுக்கு அதிபதி யானார்கள். இதனால் இப்பகுதிகளின் நிகுவாகம் சிரமைக்கப்பட்டது. இவர்க ள் மேற்கொண்ட நிகுவாக நடவடிக் கைகள் இப்பகுதிகளில் கலாச்சார பாரம்பரியத்தினை இவர்கள் அங்கீ கரித்ததையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இக்கரையோரப் பகுதிகளை எல் லாமாக ஆறு மாவட்டங்களாக இவர் கள் பிரித்தார்கள். இவற்றுக்கும் பொதுப் பாகத் தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட் னர். இவ்வாட்சி மாவட்டங்கள் பின்வருமாறு அமைத்தன. (57)

(1) கொழும்பு மாவட்டம் பெத் தோட்டை ஆறு தொடக்கம் வடக்கே தெதுறு ஓயா வரைக் கும் பரந்திருத்தது.

(2) புத்தளம் - கற்பிட்டி. மாவட்டம் - தெதுறுஓயா தொ டக்கம் மோதரகம்



ஆறுவரை பரந்திருந்தது.

(3) **பாழ்ப்பாண மாவட்டம்** —
மோதலும் ஆறு தொடக்கம் வடக்கே
பாழ்ப்பாணக் குடாநாடு வன்னிப்
பகுதி ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கிக்
கிழக்கே கொக்கிளாய் வரையும் பரத்
திருத்தது.

(4) திருகோணமலை மாவட்டம் - கொக்களாய் தொடக்கம் தெற்கே வெருகல் ஆறு வரையும் பரந்திருந்தது.

(5) மட்டக்களப்பு மாவட்டம் -வெருகல் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே கும்புக்கள் ஆறு வரையும் பரந்திருந்தது.

(6) காலி மாவட்டம் - கும்புக்கன் பெத்தோட்டை ஆறுகளுக்கிடைப் பட்ட பகுதியை உள்ளடக்கியிருந்தது.

இவ்வாறு நிருவாக வசதிக்காக ஆறு ஆட்சிமாவட்டங்களை அமைத்த டச்சுக்காரர் அவ்வப் பகுதிகளின் வழக்கங்களுக்கேற்ப நீதி நிருவாகத் திணையும் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இப் பகுதியில் தொன்றுதொட்டு நிலவி வந்த தேச வழமைப்படியே நீதி நிருவாகம் அமைத்திருந்தது. அத்துடன் இப்பகுதித் தேச வழமைச் சட்டங்களைத் தொகுத்த பெருமையும் இவர்களுக்கே உண்டு. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முக்குவர்களுக்கே தனிச்சிறப்பான முக்குவ வழக்கங்கள் இப்பகுதி நிருவாகத்தில் முக்கியம் பெற்றன. எனினும் நீதி நிருவாகத்தை ஒருங்கிணைக்க விரும்பிய டச்சுக்காரர் சிங்களப்பகுதிகளின் நீதி நிருவாகத்தையும், தமிழ்ப்பகுதிகளின் நீதி நிருவாகத்தினையும் வெவ்வேறாகவே இனங்கண்டு கொண்டதை இவர்கள் ஏற்படுத்திய நீதி நிருவாகப் பிரிவுகள் உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு ஆட்சி மாவட்டங்களும் நீதி நிருவாகத்திற்காக முன்று பெரிய மாவட்டங்களாகச் செயற்பட்டன. அவையாவன கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாண நீதி மாவட்டப்

கள் அடங்கி இருந்தன. புத்தனம், நீக்கொழும்பு ஆகிய இடங்களிலுள்ள தமிழர்கள் மெல்ல மெல்லச் சிங்கள மொழி பேசுபவர்களாக மாறத் தொடங்கினர்.

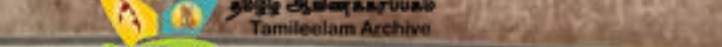
காலி திருவாத்
மாவட்டம் காலி
ஸ்தத் தலைமையக
மாகக் கொண்டிருந்த

தோடு இதனால் பெ லோதர் கல ண
நீதோட்டை ஆறு தொடக்கம், குழி
கள் ஆறுவரையிலுள்ளபகுதிகள் அடங்
கியிருந்தன. ஆனால் தமிழ்ப்பகுதி
களாகிய யாழ்ப்பாணம், திருகோண
மலை, மட்டக்களப்பு ஆகியன ஒரே
நீர் நிகுவாகம்பிரிவில் அடங்கி
யிருந்தன. இதன் தலைமையகம்
யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்திருந்தது.
திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு
மாவட்டங்களிலுள்ள வழக்குகள்
யாழ்ப்பாணத்தில் மேல் விசார
ணைக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஒவ்
லாந்தரின் நடவடிக்கைகள் சிங்கள
வர் - தமிழர் ஆகியோர் தனித்து
வமான கலாச்சார பாரம்பரியத்
தைப் பேணுபவர்கள் என்பதை அங்கீ
கரித்ததையே உணர்த்துகின்ற அதே
சமயத்தில் தமிழரின் பாரம்பரிய
பிரதேசத்தினையும் அங்கீகரித்ததை
யும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கையேற்ற பிரித்தானியரும் சிங்கள - தமிழ் மக்கள் தனித்துவமான மரபுவழித் தாயகங்களில் வாழ்ந்து வந்ததை இனங்கண்டு கொள்ளத் தவறவில்லை. அது மட்டுமன்றி இவை இரண்டும் தனித்தனியான தேசிய இனங்களே என்பதனையும் அங்கீகரித்திருந்தனர். ஐரோப்பாவில் தேசியவாதம், தேசிய இனங்கள் ஆகியவற்றின் உருவாக்கத்தை அறிந்திருந்த இவர்கள் தனித்தனியிப்

கொட்டி அம் பீர்தொத்தல் கண்ணின். அங்கு வடகொட்டி கீழ் இம் தாங்கொட்டி

பகுதிகளால் தனியான பொருளாதார, நீதி திருவாக கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தினை உடைய சிங்கள - தமிழ் மக்களை இவ்வாறு இனங்கண்டு கொண்டமை வியப்பன்று. டி. பி. 1796 இல் ஈழம் பிரித்தானியர் கையில் வந்தபோது முதலாவது தேசாதிபதியாக நோத்பிரபு கூடமையாற்றினார். இவரின் காரியதரிசியாகவினை கோன் விளங்கினார். இவர் 1799 இல் வெளியிட்ட குறிப்பு தமிழரைத் தனியான தேசிய இனமாக இவர்கள் இனங்கண்டு கொண்டதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. (58) அதாவது "இலங்கைத் தீவானது மிகப் பழைய காலந்தொட்டே இருவேறு தேசிய இனங்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளில் உரிமை கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. இத்தீவின் நடுப்பகுதியும் தென்பகுதியும் வளவை ஆற்றிலி ருந்து சிலாபம் வரையிலான மேற்குப்பகுதியும் சிங்கள இனத்தவரால் ஆட்சிசெய்யப்பட்ட பகுதியாகும். இத்தீவின் வடக்கு கிழக்கு நிலப் பகுதிகள் மலபார் (தமிழ்) மக்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியாகும். இவ்விரு தேசிய இனங்களும் இவ்விரு பகுதியினரும் மதத்தாலும் மொழியாலும் வாழ்க்கைப் பண்பாட்டாலும் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களாவர்." (தெட்டம்



TamilEelam Archive

இதுதான் வீரம்

தன் உணர்விழந்து உறவிழந்து
மட்டுமல்ல தன் உயிரிழக்கவோ
அத்தனை புன்னகையோடு
களம் செல்ல அனுமதி
கேட்கிறானே
ஏன் அவனுக்குள்
ஆசையில்லையா?
அவனுக்குள் பாசமில்லையா?
இல்லை இதுதான் வீரமா?
தன் உணர்விழந்து உறக்கம்

-கலைநீலா-



தமிழ் ஆவணக்கூறு
Tamilolam Archive



வவுனியாவில் சிங்களப்படை சோதனைக்

வடிகளைகளில்
பாடுபடும் சிங்களப் படையினர்
ஒருபுறமிருக்க திடீர்
திடீரென பங்களிலும் மோட்டார்
சைக்கிள்களிலும்
வரும் படையினர் வீதி
களில் திடீரென நிறுத்தி
விட்டு அந்தப் பகுதியில்
செல்லும் வாகனங்

வன்னிப்பெரு நிலப்பரப்
பின் ஒரு பகுதியான
சிங்களப்படைவின் ஆக்கிரமிப்புக்கு
உட்பட்டிருக்கும் வவுனியாவிலே
பாதுகாப்பு நிலைமைகள் நாளொரு
"சென்றி"யும் பொழுதொரு "பங்கு"
மாக அதிகரித்துக் கொண்டே செல்
வதனைக் காணக்கூடியதாக இருக்
கின்றது. புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின்
கீழ் இருக்கும் வன்னிப்பகுதிக்கான
போக்குவரத்து மாற்றம் இதர தேவை
களை மக்கள் பூர்த்தி செய்து கொள்
ளும் ஓர் மத்திய நிலையமாகத் தற்
போது வவுனியா இருந்து வருகிறது.
அதே வேளை, சிங்களப்படையின
ரைப் பொறுத்தவரையிலும் வவு
னியா ஓர் முக்கிய இடமாகவும்
இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு செயற்பாடு
களை வன்னியில் மேற்கொள்ள ஓர்
மத்திய நிலையமாகவும் இருந்து
வருகிறது. இந்த வகைகளில் பார்க்கும்
போது வன்னிமக்களுக்கும், சிங்களப்
படைக்கும் வவுனியா ஓர் முக்கியத்
துவம் மிகு பகுதியாகவே இருந்து
வருகிறது.

ஆங்காங்கே சோதனைச் சாவ
டிகள் அமைத்து சோதனை நட



இடங்களில் நிறுத்திவிட்டுச் செல்ல
முடியாது. இது தவிர வங்கிகள்
மற்றும் அரச அலுவலகங்களுக்கு
தேவைகள் நிமித்தம் செல்லுபவர்கள்
சைக்கிள்களிலோ அல்லது வாகனங்
களிலோ அந்த அலுவலக வளாகத்
தினுள் நுழைய முடியாது. தூரத்தில்
அமைந்துள்ள குறிப்பிடப்பட்ட இடங்
களில் நிறுத்திவிட்டு கால்நடையாக
வேதான் செல்ல வேண்டும். அத்
தோடு, வவுனியா ரயில் நிலையத்தில்
ரயில் வரும்போதும் புறப்படும்
போதும் மக்கள் புகையிரத நிலையத்
தில் கூடிநிற்பது வழக்கம். ரயிலில்
வருவோரை அழைத்துச் செல்லவும்,
பிற இடங்களுக்கு செல்வோரை
வழியனுப்பி வைப்பதற்கும் மக்கள்
இவ்வாறு அங்கே கூடி நிற்பர். அவ்
வாறு அங்கே காத்திருப்போர் தற்
போது புகையிரத நிலையத்திற்கு
முன்னால் நிற்பதற்கும், வாகனங்கள்
நிறுத்துவதற்கும் தடைவிதிக்கப்பட்
டுள்ளது. சுமார் 500 மீற்றர் தொலை
விலுள்ள மரநிழலின் கீழ் நிற்குமாறு
பொது மக்கள் சிங்களப்படையினால்

படையின் கெடுபிடிகள்

விரட்டப்படுகின்றனர். இதனால்,
வரவேற்க வந்தவர்களுக்கு தமது
உறவினர்கள் வந்தனரா இல்லையா
என்று அறிய முடியாத நிலையும்,
வழியனுப்ப வந்தவர்களுக்கு தமது
உறவினர்கள் சென்றனரா இல்லையா
என்பதையும் அறிய அந்த மர
நிழலின் கீழ் மணிக்கணக்காக காத்
திருக்க வேண்டியுள்ளது.

மேலும் பைகளுடன், மூட்டை,
முடிச்சுக்களுடனும் செல்வோரின்
நிலையோ மிகவும் பரிதாபகரமான
தாக இருக்கிறது. மொத்த வியா
பாரிகள் சாக்குகளில் எடுத்து வரும்
தேங்காய், தேசிக்காய், உருளைக்
கிழங்கு, போன்றன நடுவீதியிலேயே
சோதனைச்சாவடிகளில் அவிழ்த்துக்
கொட்டும்போது அவை அங்குமிங்
கும் ஓட அவைகளைத் துரத்திப்
பிடித்து சாக்கில் போட்டு எடுத்து
செல்ல வேண்டிய நிலையை அன்றா
டம் வவுனியா சோதனைச்சாவடி
களில் காணலாம். இந்தச் சோத
னைக் கெடுபிடிகள் முகத்தினைப்
பார்த்தே மேற்கொள்ளவும் படுகின்
றன. ஆண்கள் என்றால் மீசையும்
பெண்கள் என்றால் பொட்டும்
வைத்திருந்தால் அவர்கள் நிச்சயம்
இந்த கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்பித்
துக் கொள்ள முடியாது.

இதேபோல, வவுனியாவிலி
ருந்து தென்பகுதிக்குச் செல்லும்
வாகனங்களும், அங்கிருந்து வவுனியா
விற்கு வருகிற வாகனங்களும் சோத
னைச்சாவடிகளிலே தீவிரமான
சோதனைக்கு உட்படுத்தப்படத்
தவறுவதேயில்லை. பொதிகள் ஏற்
றிவரப்படும் வாகனங்கள் முன்னர்
மதவாச்சிப்பகுதிக்கு முன்பாகவுள்ள
மைத்திரிபுர என்னுமிடத்தில் வைத்து

சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு வந்
தன. ஆனால் தற்போது வவுனியா
வின் நுழைவாயிலான ஈரற்பெரிய
குளம் பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.
அங்கே பொதிகளுடன் போகும்
வாகனங்களும், வரும் வாகனங்
களும் ஒரேயிடத்தில் நிறுத்தப்பட்டு
சோதனையிடப்படுகின்றன. முன்
னரோ சோதனைகள் மேலெழுந்
தவாரியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு
வந்தன. ஆனால் தற்போது சோத
னைகள் மிகவும் இறுக்கமடைந்து
காணப்படுகின்றன. பொதிகள் அனைத்
தும் பிரிக்கப்பட்டு தோண்டித்
துருவி ஆராயப்படுகின்றன. இத
னால் பல மணிநேரம் வாகனப்
பயணம் தாமதமாகின்றது.

பொதிகள் மீது மேற்கொள்
ளப்படுகின்ற சிங்களப் படையினரது
சோதனை குண்டுப்பரிசோதனை
யாகத் தெரியவில்லையென வாகனச்
சாரதிகளும், நடத்துனர்களும் குறிப்
பிடுகிறார்கள். பொதிகளை பிரித்
துப்பார்த்து

தமக்கு தேவையான அளவிற்கு
எடுத்துக்கொள்வதிலேயே சோத
னையினை மேற்கொள்ளும் சிங்
கப்படையினர் கண்
னும் கருத்துமாய் இருப்
பதாகவும் தெரிய வரு
கிறது. இவைகளை சில
வேளைகளில் வாகன
சாரதிகளிடமோ அல்
லது நடத்துனர்களிட
மோ கேட்டே சிங்
கப்படையினர் பெற்
றுக் கொள்ளுவதாக
கூறப்படுகின்றது. பல
வேளைகளில் பல
வந்த



துக்கொள்ளுகின்றனர். கேட்டுக்
கொடுக்க வாகன உரிமையாளர்கள்
மறுக்கும் போது அவர்களது பொதிகள்
அக்குவேறு ஆணியேறாக சோத
னையிடப்படுகின்றன. இத்தக் கொடு
மைக்கு அஞ்சி வாகனக்காரர்கள்
கேட்டவுடன் தானம் பண்ணுவதில்
மின்றிப்பது கிடையாது எனவும்
கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு வவுனியாவிலே
நாளொரு வண்ணமும் பொழு
தொரு மேனியுமாக சோதனைக் கெடு
பிடிகள் இறுக்கமடைந்து கொண்டே
வருகின்றன.

சோதனைச்சாவடிகள் ஆயிர
மமைத்து பாதுகாப்புக் கெடுபிடி
களை எவ்வாறு அதிகரித்தாலும்
அதனால் பாதிக்கப்படப் போவது
பொது மக்களே. அதிலும் குறிப்பாக
தமிழ்மக்கள். இவர்கள் என்னதான்
செய்தாலும் புலிகளின் நடமாட்டத்
தின்னையும், அவர்களது ஊடுருவல்
களையும் சிரிவங்கா அரசினாலும்
சரி, சிங்களப் படையினராலும் சரி
தடுக்கமுடியாது. ஏனெனில் புலிகள்
காற்றுச் செல்லும் துவாரம் வழி
உட்புகுத்து விடுவார்கள்.



இளம் சமுதாயமே! உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்புங்கள்

—சிவராஜகுமாரி—

உலகத்தின் மூலை முடுக்கெல் லாம் இன்று சிறுபான்மை இன மக்கள் நகக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். சிறுபான்மை இன மக்கள் கிளர்ந்தெழாமல் முடங்கிக்கிடக்கும் நாடுகளில் இந்த ஒடுக்கங்கள் தொடர்கின்றன. மாதாக சில நாடுகளின் சிறுபான்மை மக்கள் தம்மீதான தடைகளைத் தகர்த்தெறித்து இன்று உலக அரங்கில் பெரும் சக்தியாக மாறி வருகின்றனர். இப்போது சிங்கள இனவாதப் பிரச்சனைகளைக் கைக்குள் நாம் தமிழ்ச் சமுதாயம் நகங்கி வேறுக்கப்படும் நிலைக்கே தள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலை நீள அனுமதித் தால் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் குளியமாக இருக்கப்போகின்றது. எனவே இதற்காக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு பெரிதாக முனையைக் குடையத் தேவையில்லை. இன்றைய ஒவ்வொரு தமிழ் மகனுக்கும், யுவதிக்கும் இந்த நிலையில் தெளிவில்லை என்று கூறிவிட்ட முடியாது. ஆனால் அவர்கள் தம்மை மந்தப்படுத்திக்காரராகவே காட்டிக் கொள்கிறார்கள். எம் நாடு, எம் மக்கள், எம் இனம், எம் சமுதாயம் என்று விடுதலைக்கான போரில் தம்மை ஆகுதியாக்கிக்கொண்டிருக்கையில், அதே நாடு, அதே மக்களின் அழிவுகளுக்கு இன்னொரு இளம் சமுதாயம் காரணமாக இருக்க விரும்பம் கொள்வது வேடிக்கைப்பாட்பது இவியும் அழகல்ல!

உலக விடுதலைப் போராட்டங்கள், பெரும்பான்மை இனங்களால் அடக்கு முறைக்கு ஆளாகிவரும் மக்கள் அனைவரும் தீவிரத்துடன் தங்கள் தடைகளை துடைத்தெறிய கங்கணம் கட்டி நிற்கையில், வீரமே இரத்தத்தில் உறியிடுக்கும் நாம் எல்லாம் சிங்கள இனவாதத்திற்கு எங்கனம் எமது மண்ணை, எம் மக்களை இவியும் பரிசாக்கியது இருக்கலாம். உலக மகா வல்லரசு நாடுகளை எதிர்த்து சிங்கள சிறிய தேசமெல்லாம் போர்க்கொடி தூக்குகையில் எம்மைவிட மீனாபலத்தால் பின்தங்கியுள்ள சிங்களத்திற்கு முன் பயந்து நாம் எல்லாம் ஏன் ஒடிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

எம் வரலாறு முழுவதும் ஒடியோடி நாம் களைத்துப்போய் இருக்கிறோம். இனிமேல் ஒருவதற்கு நாயற்றும் துடிக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஒட்டத்தை நிறுத்தும் சக்தி எம்மை விட்டு எங்கும் ஒடிவிடவில்லை. பின் ஏன் நாம் எப்போதும் ஒடிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும்?

இன்று சிங்களம் எம் எல்லை களை மெல்ல மெல்ல ஆக்கிரமித்துக் கொண்டே வருகின்றான். எம் பிரதேசங்கள் முழுவதையும் எதிரியிடம் கொடுத்துவிட்டு நாம்மெல்லாம் நிம்மதியான வாழ்வைக் கணவிலும் கண்டு கொள்ள முடியாது. சிங்கள இனவாதம் என்றைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு எதையும் அள்ளிக்கொடுத்தது கிடையாது. அப்படி எதையும் கொடுக்கப் போவதுமில்லை. எம் வரலாறு முழுவதும் இதை நாம் கண்டு அனுபவித்து வந்துள்ளோம். ஆனால் இப்போது மட்டும் சிங்கள இனவாதம் என்னத்தைத் தத்துவிடப் போகின்றார்கள் என எம் தேசத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு இளைஞர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எம் நிலங்களை அபகரித்து அதே நிலங்களை சிங்களக் குடியேற்றங்களாக்கி, எம் சமுதாயம் என்ற களை பிடுங்கி எமது மண்ணிலே எருவாக்கி அதே மண்ணில் விளைச்சல் பெறப்போவது சிங்களப்போலினவாதமே. இந்த இனவாத சித்தனையைத்தான் இன்றை வரைக்கும் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் மாறினாலும் இந்த இனவாத சித்தனைகள் அவர்களின் மண்டைகளை விட்டு ஆன்றுவிடப் போவதில்லை. சிங்களம் ஆக்கிரமித்த பகுதிகள் சகலவற்றிலும் இதுவே தொடர்கின்றது. இந்தக் கட்டங்களாகவே தொடர்ந்து எமது மக்களின் குரல்வாய் இன்று ஆங்கிலத்திலே வருகின்றது. எமது தமிழ் மக்களின் குரல்கள் அவர்களை அடிமைத்

தளத்தில் இருந்திய பின்னர் சிங்களம் எம்மை நோக்கி எலும்புத் துண்டு களை மட்டும் எறிந்துகொண்டிருக்கும்.

நாமும் மெல்ல மெல்ல எமது இனத்தை அழிவுக்குத் தள்ளிவிட வேண்டிய நிலையே ஏற்படும். இந்த நிலை தொடர அனுமதித்த பின்னர் நாமெல்லாம் வாழ்ந்து என்ன கண்டு விடப் போகிறோம். சாவைப்பற்றியே கவலைப்படாமல் எம்சேனைகள் போராடிக்கொண்டிருக்கும் போது வாழ்வைப்பற்றிய கனவுகண்டு நாமெல்லாம் ஏன் அலட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து எமது இளைய சந்ததிகளாக வாழ்வுகிக வேண்டும் என்று நாம் வரலாறு பூராவும் கூறிக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. எங்குள்ள இளையசந்ததி இணைந்து போராட வேண்டும். எம் மண் விடுதலை பெற வேண்டும். இந்தத் தொடருகின்ற அவலம் எம்முடன் நிறைவுக்கு வர வேண்டும். எம் மக்கள் சிங்கள இனவாதப் பிடியில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்ளத் தம்மை இனிமேலும் பின்னடித்துக் கொள்வது முறையல்ல.

தமிழர் சேனையின் தற்போதைய வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி நாமெல்லாம் எமது விடுதலையை விரைவுபடுத்தியே ஆகவேண்டும். நாமெல்லோரும் வாழப்பிறந்தவர்கள்தான். ஆனால் அடிமையாக வாழப்பிறந்தவர்கள் இல்லையே! சிங்கள இனவாதத்தின் பிடிக்குள் சிக்கித் திணறி எமது சுதந்திரம், நிம்மதி எல்லாவற்றையே இழந்துவிட்ட வாழ்வை, எங்கனம் வாழ்கின்றோம் என்று நாம் பறைசாற்றலாம்.

எனவே எம் இளம் சமுதாயமே நீங்கள் உங்களின் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்புங்கள். தமிழர் சேனையின் கைகளைப் பலப்படுத்துங்கள். உங்களின் எழுச்சி வீறுகொண்டு இருக்கும் எம் இதயங்களிலும் புது உதவேகத்தைத் தத்து விடும். நீங்கள் கிரண்டுவரின் எம் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து இருக்கும் எதிரிகளை இப்போதிலிருந்து நாம் விட்டடித்துப் புறக்கணிக்கிறோம். எழுத்து கொள்குங்கள் எங்களின் இளம் சமுதாயம் நாமெல்லாம் ஒன்றானால் எம் விடுதலைக்கான இவியும் எம்மை விலத்திச் செல்லப்போவதில்லை.

இனியும் நான் சின்னவனோ?

அம்மா! உன் பிள்ளை, அறியாப் பருவத்தான்; கம்மாயா ரோவம்பர் சொல்லை விழுங்கிக் களத்தினிலே போய்நின்று காய்கின்றானோ? வென்று உயத்திலெழும் கொச்சை உணர்வுகளால் வாடாதே! அன்றோருநான், இல்லம் அழிந்துநீர் முற்றத்தில் குன்றுகிளர்ந் தாற்போலக் குண்டு வெடித்திடவே வேப்பமரம் கோழிகளும் வெள்ளாடும் மற்றுனது காப்பரணம் மஞ்சள் கயிறும் சிதறினவே! நந்தையெமக் கில்லை; தாலியுளக் கில்லையென்று இந்தவகை நாங்கள் இரங்கிநெஞ் சேங்கினமே! பிள்ளையும் நான் அறியாப் பிள்ளையோ? இன்னுமென்ன கொன்னைமொழி பேசும் குழந்தையோ? இன்றுநான், ஏழிரண் டாண்டின் ஏழிலார் குமரியம்மா! நாலிரண்டு சொல்லும் நயந்தவள்தான் பள்ளியிலே! உன்னோ டிருந்துநான் உண்ணாத நானெத்தனை? கண்ணுறக்கம் இன்றிக் கலங்கியவா நேசிரிய மன்குழிக்குள் மெல்ல மடிந்த இரவுபகல் என்ன முடியாவே! ஏனம்மா? வாழாமல் சாகும்வாழ் வுக்கா தவிக்கின்றாய்? வானூர்தி ஏகும் இரைச்சல், எறிகின்ற குண்டொலியும் நெஞ்சைப் பிளக்க நினைவு தடுமாறி அஞ்சிக் கிடக்கும் அவலந்தான் வாழ்க்கையதோ? பிள்ளையும் நாம் அறியாப் பிள்ளையோ? அன்னுமென்ன கொன்னைமொழி பேசும் குழந்தையோ? இங்குநான் கையில் கலமேந்திக் காப்பரணில் நிற்கின்றேன் போய்மில்லை அம்மா! புதுப்பெண்நான் எங்களுடை மண்ணின் அரசியென்பேன்! மாணம் நிறைந்தென்றன்

கண்ணில் ஒளிவிக், கைகால் தலைநிமிர்ந்து விண்ணளவு நான்வளர்ந்து விட்டேன்! இனியும்நான் சின்னவனோ? இங்கு, சிலவேளை அண்ணன் அவந்தான்ந் வாயுறி வாழ்த்தும் மறவன் கவரோவியம் போல் தொலையா அழகரம்மா! மண்ணில் தனிப்பிறவி - மாணீர் - எம்முடைய தண்ணைத் தலைவரைத்தான் சாற்றுக்கிறேன்; வந்தவந்தாம் நல்லொழுக்கம் வீரம் நடைமுறைகள் பேரறிவும் எல்லாமே சொல்லித்தந் தேகுமந்தான் எல்லாம் எனக்கோ பிறந்தநான் இங்கெவர்க்கும் பொன்னான்! மனக்கினியர் அன்னார்மற் றுள்ளில் இவியரம்மா! இன்னுநான் ஏதும் அறியாத சின்னவனோ? விண்ணளவு பாயுமொர் வேங்கையம்மா! நான்முன்பு போட்டசட்டை யும்படித்த புத்தகமும் மற்றெங்கள் விட்டியுநான் வைத்து விளையாடும் பாவைபந்தம் எல்லாம் உனக்கிரக்கம் ஏற்படுத்தி என்பழைய பொல்லா நினைவைப் புதுக்கிவிடும் ஆதலினால் அன்னவற்றை யாதாமின்றி அல்லற் படுகின்ற சின்னச் சிறுமியர்பாற் சேர்த்துவிடு! தம்பியை பள்ளிக்குப் போக்கிலை பாவம் வெயிற்கும் சின்னக்கால் நோகும் செருப்புலாங் கிக்கொடம்மா! மண்ணின் இருள்விடிந்து வாழ்வு மலரட்டும் சின்னான் பொறுப்பாய் செருவொழியும் நான்வந்தன் பொன்முகம் கான்பேன் புலம்பாதே இப்படிக்குள் அன்புற வாத அழகு.

-பண்டிதர் பரந்தாமன்-



ஓ வீரனே!

சோகம் ஒவ்வொருவருடைய வாயிலாக, உணர்வுரீதியாக உணரப்படுகின்ற சோகம் என்பது சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்று ஆட்பட்டவரை உலுப்பி எடுக்க வல்லது.

வர்ணிக்கிறார்கள்.

சோகங்களுள் எல்லாம் மிகப்பெரிய சோகம் புத்திர சோகம், பாசத்திற்குரிய பற்று ஒன்று பறிபோவதை யாரால்தான் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும்? அதுவும் தமது மக்கள் தமது கண் முன்னாலேயே மரணமடைவதைக் கண்டு மனம் பதைத்து பதறி அழுத பெற்றோர்களின் பாசப்பிணைப்பைத் தமிழிலக்கியங்கள் பல கட்டி நிற்கின்றன. பெற்றெடுத்த நாள் முதலாய் பாலூட்டி, சிராட்டிப் பற்றுடனே வளர்த்தெடுக்கும் போது.....

உன்கண்ணில் நீர் வழிந்தால்-
என் நெஞ்சில்
உதிரம் கொட்டுதடி!
என் கண்ணிற் பாவையன்றோ-
கண்ணம்மா!
என்னுயிர் நின்னதன்றோ
சொல்லும் மழலையிலே
கண்ணம்மா!
துன்பங்கள்

நிர்த்திரவாய்
முல்லைச் சிறப்பிலே
எனது முர்க்கம் தவிர்ந்த
திடுவாய்.

என்று உச்சி முகர்ந்து முத்த மழையில் நனைந்து, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகத் தத்தி தள்ளி நடை நடந்து, இட்டும், தொட்டும், கௌவியும், துளாவியும் மகிழ்ந்து உணவு உண்பதைக் கண்டு ஆனந்தம் கொண்ட பெற்றோர், தமது செல்வங்களை இழந்து நிற்கும் போது தவிக்கும் தவிப்பு, சோகங்கள் எல்லா வற்றிலும் பெரிய சோகமாகும்.

பிள்ளைக் கனியமுதமாக பேசும் பொறிச்சித்திரமாக, செல்வக்களஞ்சியமாக, சின்னஞ்சிறு கிளியாக, மாப்பில் அணியும் வைரமணியாக, சிர் பெற்று வாழ்வதற்குச் சிறப்புச் செய்த செல்வமாக கப்பிரமணிய பாரதியா ரால் பாராட்டப்பட்ட மழலைச் செல்வம் செல்வங்களுள் எல்லாம் மிகப் பெரிய செல்வமாகச் சிறப்பிடம் பெறுவது, அத்தகைய கிடைத்தற்கரிய செல்வத்தை ஒரு விடுதலைப்போர் மாவீரனாக வீரமரணம் எய்தும் போது ஒவ்வொரு தாயும் தந்தையும் அடைகின்ற வேதனை சொல்லவொணாதது.

தாயகப் பற்றோடு தமது புதல்வர்கள் தங்களைத் "தற்கொடை" செய்தமையை எண்ணி ஒரு புறம் அந்த வீரர்களது வியத்தகு வீரம் கண்டு பூரித்தாலும், "புத்திர சோகம்" என்ற பாச இழப்பு அன்புடையோர் அனைவரையும் ஒருமுறை கவலைக்குள் தள்ளிவிடுகிறது. என்ற பொழுதில் பெரிதுவந்து தமது தவப்புதல்வரின் உறுதிக்கு தலைவணங்கும்

அதேவேளை உணவை

உருக்கி உயிரை ஊடறுக்கும் சோகம், அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் என்றபடி கண்வழியே வெளிப்பட்டு விடுகின்றது.

பாரதப் போரிலே அச்சுனனுடைய புதல்வன் அபிமன்யு போர்க்களத்திலே ஒப்பற்ற வீரத்தைக்காட்டினான். ஆனால் அந்த மாபெரும் வீரன் பதின்மூன்றாம் நாட்போரில் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டான். "பிறந்த நாள் முதலாய் உன்னைப் பெற்றெடுத்த அச்சுனனை விடவும் பெருமையும் ஒளியும் மிக்க வனாக நீ இருந்தாய். உன் வீரத்தைக் கொண்டே எதிரியை வென்று உலகை ஆளலாம் என்று நினைத்திருந்தேனே.... இன்று எங்கையெல்லாம் மறந்தனையோ!" என்று தர்மன் கவலை தாங்காது அழுகின்றான்.

பிறந்ததினம் முதலாக பெற்றெடுத்த விடலையினும் பீடும் தேகம் சிறந்தனை என்று உணைக்கொண்டே தெவ்வரை வென்று உலகு ஆளச் சிந்தித்தேன் ஞான

மறந்தனையோ எங்கையாம்? பாரதப்போரில் வீரமரணம் அடைந்த அபிமன்யுவின் மாமனோ கண்ணன், தந்தையோ அச்சுனன், பாட்டனோ வானவர் தேவன் இந்திரன், அப்படியிருக்க விதி தன் வலிய கரங்களைப் பதித்ததோ அபிமன்யுவின் வாழ்வில்? அபிமன்யு! இந்த வீரன் போர்க்களத்திலே காட்டிய வீரமும், அந்த வீரம் அறத்துக்குப் புறம்பான வழியில் அழிக்கப்பட்ட முறைமையையும் வில் விபுத்தாரர் பாடிப்போர் நெஞ்சில் இரங்கல் உண்டாகும் வண்ணம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பாண்டவர்கள் ஐவரும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் வயதில் பெரியவர்கள். அந்த ஐவரும் அசாதாரணமானவர்கள். இந்த ஐந்து வீரர்களும் இருக்க, கண்ணன் என்னும் கடவுள் கடவே துணை இருக்க, அபிமன்யுவின் இழப்பு நம்பக்கூடியதா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

புத்திரசோகம் என்னும் நஞ்சினால் பொன்றினான் போல்
அத் தடத் தேரின்னிறும் அவனி
மேல் அயர்ந்து
வீழ்ந்த அச்சுனன் அழுது புலம்
புகின்ற சோகம் எல்லோர் நெஞ்சையு
ம உருக்கவல்லது.
"சோகங்களின் துணையில்லாமல்
நனித்தே நின்று போர் செய்த அபி

மன்யுவே! உனக்குப் பொருத்தமான இடம் சொர்க்கலோகம் என்று இப்பூவுலகை நீத்துவிட்டாய். ஐயனே! கனிப்போடு நம்மைக் காண்பதற்கு மகன் வருகின்றான்.... மகன் வருகின்றான் என்று இந்திரன் ஏவ உன்னை இமயவர் எதிர்கொண்டழைத்தாரோ? தேரை இழந்தாய். கையில் வில்லும் ஒளிபொருந்திய வாளும் இன்றி ஒரு உதவியும் பெறாமல் உயிரிழந்தாயோ மகனே! அற்புதமான படைகளில் வல்லவனே! என் அபிமன்யுவே! உன்னுடைய வலிமைபொருந்திய குன்று போன்ற புஜங்களில் ஒன்று வாளுடன் துணிக்கப்பட்டு வீழ்ந்தபிறகும் மிக அழகாகப் போர் செய்த நீ சொர்க்கலோகத்தை அடைந்தபோது அமராவதி நகரையும், கற்பகக்காவையும், ஆகாய கங்கையையும் காட்டினாய் கனோ மகனே! வளைந்தவில் நிமிர வண்ணம் அம்புகள் எய்து குதிரைகளையும், தேரையும் ஒழித்தத் தன்காலால் துரோணரை நிரும்பி நடந்து செல்லும்படி ஒட்டிய வீரனே! இடைவிடாது செய்த போரிலே அச்சுனனுடைய சிறுவனின் மேனி இளைத்துவிட்டது என்று இந்திரானி இன்னமுது ஊட்டினானோ? என்று அச்சுனன் என்கின்ற அந்தப் பாரதவீரன் தந்தையாக நின்று தவிக்கின்ற தவிப்பு எல்லோர் நெஞ்சையும் தொட்டுச் செல்கின்றது.

அபிமன்யு போர்க்களத்திலே காட்டிய அபாரப்போர்த்திறன், அந்த வீரன் வீரமரணம் அடைந்தபோது மிகப் பெரிய இழப்பாக எடுத்தியம்பப்பட்டது. அவன் செய்த போர்த்திறனை பூவுலகும் தேவரும் வான்முக்கு அந்ரக் கோசமிட்டுத் தடுத்ததாகக் கூறப்பட்டது. காணன் முதலில் அபிமன்யுவோடு போர்செய்து அவனது அம்பை அறுத்தான். வில்லை அறுத்தான். கொடியை அறுத்தான். துரோணர் சாரியார் அவ்வீரனின் ஒரு கையைத் துணித்தார். இறுதியில் செய்திரன் தலையைத் துணித்தான். தனியொரு வராய்ப் பொருது தனித்து அழிக்க முடியாத இந்த வீரனை எத்தனை பேர் சேர்ந்து எத்தனை வழிகளில் அழிக்க முயன்றார்கள்.

போர் என்று வந்தால் போர்க்களத்தில் நின்று வீர உணர்வோடும், மான உணர்வோடும் போர் செய்து வீர மரணமடைகின்ற வீரன் வியக்கத்

தக்கவன், போற்றத்தக்கவன். வணங்கத்தக்கவன்.

தர்மத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கௌவும்

தர்மம் மறுபடியும் வெல்லும். என்பதற்கெனங்க தர்மத்தின் வெற்றிக்காய் போர்செய்து வாகைகுடி தனது வாழ்வை வரலாறாக்கிய பாரத அபிமன்யுவின் வரலாறு எமக்கொரு சான்று! ஒரு வரலாற்றுச் சாதனை! பாரத வெற்றி, பஞ்ச பாண்டவருக்கு கிடைத்த வெற்றி. அறத்துக்குக் கிடைத்த வெற்றி. அந்த வெற்றியைப் பெறுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட விலைகள் ஏராளம். அந்த விலைகள் கணக்கிடமுடியாதவை. அதற்கு ஒரு சான்று இந்த அபிமன்யு. இதேபோன்று மிக ஏராளமான வீரவீர்த்துக்களின் விதைப் பில்தான் அறம் வெற்றிபெற்றது. அந்தி அடியோடு மறைந்தது.

இதேபோன்ற ஒரு தர்மயுத்தம் இன்று நிகழ்கால யுத்தமாய் நீள்கின்றது. இந்தப் புனிதப்போரில் எமது தாயகத்திலும் பல அபிமன்யுக்கள் மாவீரர்களாய், வீரவீர்த்துக்களாய் விதை யுண்டு போகின்ற நிகழ்காலம் இன்று எங்களுடையது. இந்த வீரர்களின் வீர வரலாற்றால் ஒரு அறப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. நாமும் தர்மர்களாய், அச்சுனர்களாய், பீடர்களாய், நகுல் சகாதேவர்களாய் ஒரு வித உடன்பிறந்த பாசப்பிணைப்போடு விடுதல் அறியா விருப்போடு ஏங்கிக் கதறி அழும் நெஞ்சங்களாய் நனைவிடுவோம். "நீ மடியவில்லையடா! உன்கதை முடியவில்லையடா! ஓ! வீரனே!" என்று பிரிவாற்றாமையால் எங்கள் வீரவீர்த்துக்களின் இழப்பை ஈடுபெய்யும் வகைதெரியாது விம்மி வெடிக்கின்றோம். எங்களுது சோத்துக்களின் வீரம் எங்கள் மண்ணுக்கு உரமாகி, நயி முக்கு வளமாகி, அடித்துக் உயிர் சத்தாகி ஊட்டம் தருவதால் வழியும் விழியும் துளிதொடுத்து அஞ்சலிகளை அர்ப்பணம் செய்து நிற்கின்றோம்.

அச்சுனனாய் நின்று பிரிவாற்றாமையினால் விம்மும் தந்தையரும், தாயரும் இன்று வீர அபிமன்யுக்களைப் பெற்றெடுத்த, மாவீரர்களின் பெற்றோராய் சன்று புறம் தந்து நிற்கின்றார்கள். இவர்களின் மக்களின் சகம் அழிந்ததின் ஒளியாய் நாளை வெளிச்சம் நல்கும்.

-இலக்கியா-



பெண் விடுதலை தலைவர் அளித்த விளக்கம்

இன்று அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள். உலகப் பெண் இனத்தின் உரிமைக் குரல் உலகெங்கும் முழங்கும் ஓர் எழுச்சி நாள். மனித இனத்தின் சரிபாதி சனத்தொகையினர் சமநீதி கேட்டு நிற்கும் ஒரு புரட்சிகரநாள். இந்தப் பெண் எழுச்சி தினம் இன்று, தமிழீழம் எங்கும் கொண்டாடப்படுவதையிட்டு நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பெண் ஒடுக்குமுறை என்பது, யுகம் யுகமாக எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா சமூகங்களிலும், எல்லாப் பண்பாடுகளிலும் நிலவிவந்த ஒரு சமூக அநீதி. இந்த சமூக அநீதி இன்னும் இந்தப் பூமியிலிருந்து அகன்றுவிடவில்லை.

நீண்ட காலமாக, வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளில், தொடர்ச்சியாக நடந்து வந்த உரிமைப்போராட்டங்களின் பலபலனாக, பெண்ணினம் குறிப்பிடத்தக்க சில வெற்றிகளை மட்டும் ஈட்டிக்கொள்ள முடிந்தது. அடிப்படையான மனித உரிமைகளையும், அரசியல் உரிமைகளையும் வென்றெடுக்க முடிந்தது. கல்வி வாய்ப்பும் தொழில் வாய்ப்பும் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. எனினும் இந்த நாடுகளில் பெண்ணின் பிரச்சனை தீர்ந்த பாடில்லை. இங்கு பழைய பிரச்சனைகள் புதிய வடிவங்களில் தோற்றம் கண்டு வருகின்றன.

அன்றொரு காலம், மேற்குலகில் முதலாளித்துவம் எழுச்சி கொண்டு வளர்ச்சி கண்ட சகாப்தத்தில் பெண்ணினம் மிகவும் ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டல் முறைக்கு ஆளாகியது. அப்பொழுது பெண் ஒடுக்கு முறையின் மூலகாரணி முதலாளித்துவம் என்று கூறப்பட்டது. தனியார் சொத்துடமை நீக்கப்பட்டால், சமத்துவம் அற்ற பொருளாதார அமைப்பு ஒழிக்கப்பட்டால், பொருளுற்பத்தியில் பெண்கள் ஈடுபட்டால் பெண்ணினத்திற்கு விடிவுகாலம் பிறக்கும் என வாதங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. இதனால் விடுதலை வேண்டி நின்ற பெண்ணினம் சமூகப்புரட்சிப் போராட்டங்களில் அணிசேர்ந்து கொண்டது. பெண்களின் பங்களிப்புடன் பல நாடுகளில் சமூகப் புரட்சிகள் நிகழ்ந்தன. சமுதாய மாற்றம் மூலம் பொருளாதார சமத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்பிய நாடுகளில் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்தது. சமூக அந்தஸ்து மேம்பட்டது. ஆயினும் இந் நாடுகளில் பெண் ஒடுக்குமுறை முற்றாக நீங்கியபாடில்லை. சமதர்ம சமூக உலகத்திலும் பெண்ணுக்கு சமநீதி கிடைத்ததாகக் கூறிவிட முடியாது.

இந்தச் சமூகப் பரிசோதனை மாற்றங்களில் அனுபவங்களிலிருந்து நாம் ஒரு உண்மையைக் கண்டு கொள்ளலாம். அதாவது பொருளுலகத்தை எந்தெந்த வடிவங்களில் சீரமைத்தாலும், ஆண்களின் மனோவுலகில், பெண்மை பற்றிய கருத்துலகில் ஆழமான மாற்றங்கள் நிகழாமல் பெண் சமத்துவம் சாத்தியமாகப் போவதில்லை.

பெண்ணினத்தின் விடுதலை நோக்கிய பாதையில் அவர்களது சமூக பொருளாதார வாழ்வு மேம்படுவது அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆயினும் அதேவேளை, ஆண் பெண் உறவிலும், அந்த மானசீக உலகிலும்

என்றால் என்ன? இத்த விளக்கம்

மாற்றங்கள் தேவை. உண்மையான சமத்துவம் என்பது ஆண் பெண் உறவில் எழும் ஆழமான புரிந்துணர்வில்தான் சாத்தியமாகிறது.

எமது சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண்ணினம் மிக மோசமான ஒடுக்குமுறை வடிவங்களை எதிர் கொண்டு நிற்கிறது. மிகவும் பின்தங்கிய சமூக பொருளாதார வாழ்வு ஒரு புறமும் அரசு அடக்குமுறை அழுத்தங்கள் மறுபுறமும், ஆணாதிக்கக் கொடுமைகள் இன்னொருபுறமுமாக பல பரிமாணங்களில் எமது பெண்கள் ஒடுக்குமுறையைச் சந்திக்கிறார்கள். இங்கு பெண் விடுதலை என்பது, ஒரேகாலத்தில் பல்வேறு முனைகளில் தொடுக்கப்பட வேண்டிய ஒரு போராட்டமாக அமைந்துவிட்டது.

எமது தேசிய சுதந்திர இயக்கம் பெண் விடுதலையைத் தனது அடிப்படை அரசியல் இலட்சியங்களில் ஒன்றாக வரித்துக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது.

பெண்விடுதலை என்னும் பொழுது அரசு ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்தும், சமூக ஒடுக்கு முறையிலிருந்தும், பொருளாதார சுரண்டல்முறையில் இருந்தும் பெண்ணினம் விடுதலை பெறுவதையே குறிக்கிறோம். எனவே எமது இயக்கம் வடிவமைத்துள்ள பெண் விடுதலைப் போராட்டமானது தேச விடுதலை, சமூக விடுதலை, பொருளாதார விடுதலை என்ற குறிக்கோள்களைக் கொண்ட மும் முனை விடுதலைப் போராட்டமாக முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

இந்த மும்முனைப் போராட்டங்களில் தேசிய விடுதலை, அதாவது எமது மண்ணின் விடுதலை முக்கியமானது. எதிரியால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கும் எமது மண்ணை முதலில் மீட்டெடுப்பது இன்றைய வரலாற்றின் தேவை. இந்த வரலாற்று நிர்ப்பந்தத்தை, நாம் அசட்டை செய்ய முடியாது. எமது மண்ணின் விடுதலை பெண்ணின் விடுதலைக்கு மட்டுமன்றி எமது இனத்தின் விடுதலைக்கும் அத்திவாரமானது.

இந்த மண்மீட்புப் போர்க்களத்தில் இன்று தமிழ் இளம் பெண்கள் ஆயுதமேந்தி நிற்கிறார்கள். முழு உலகமும் வியக்கும் வகையில் அபாரமான அர்ப்பணிப்புக்களைச் செய்து வருகின்றார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படைப்பிரிவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் எமது இயக்கம் படைத்த மாபெரும் சாதனைகளில் ஒன்று என்பதை நான் பெருமிதத்துடன் கூறமுடியும். தமிழீழப் பெண்ணினத்தின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில், இது ஒரு புரட்சிகரமான திருப்பத்தைக் குறித்து நிற்கிறது.

ஒரு விடுதலை இயக்கத்துடன் அணிசேருவதன் மூலமே பெண்ணினம் தனது விடுதலை நோக்கிய இலட்சியப் பாதையில் வெற்றிபெற முடியும். வீரமும், தியாகமும், துணிவும், தன்னம்பிக்கையும் கொண்ட புரட்சிப் பெண்களாக மாறமுடியும். பெண்விடுதலைக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கும் எமது புரட்சி இயக்கத்துடன் பெண்ணினம் அணிசேரும் பொழுதுதான் எமது போராட்டமும் முழுமை பெறும்.

எமது சமுதாய அமைப்பில் நிலவிவரும் ஒடுக்குமுறை அழுத்தங்களில்



இருத்தும் பெண்ணினம் விடுதலை வேண்டி நிற்கிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாக எமது சமூகத்தில் வேருன்றி வளர்ந்த மூடநம்பிக்கைகளும், இந்த மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்து தோற்றம் கொண்ட சமூக வழக்குகளும், சம்பிரதாயங்களும் எமது பெண்களின் வாழ்க்கையைச் சீரழித்து வருகிறது. ஆணாதிக்க அடக்கு முறையாலும், வன்முறையாலும் சாதியம், சீதனம் என்ற கொடுமைகளாலும் தமிழீழப் பெண்ணினம் விபரிக்கமுடியாத துன்பங்களை அனுபவித்து வருகிறது.

இந்த ஒடுக்குமுறைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறுவதானால் பெண்ணினம் முதலில் தனக்கு எதிராக ஏவப்பட்டுவரும், ஒடுக்குமுறையின் தன்மைகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தனது சீரழிந்த வாழ்க்கை நிலையைச் சீரமைத்துக் கொள்வதனால் பெண்ணினம் தனது இழிநிலை பற்றி விழிப்புக் கொள்ள வேண்டும். தலைவிதி என்றும், கர்மவினை என்றும், தனக்காக விதிக்கப்பட்ட மனுநீதி என்றும் பழமை என்றும், பண்பாட்டுக்கோலம் என்றும் காலம் காலமாக மனவுலக இருளுக்குள் முடங்கிக் கிடந்த பெண்ணினம் விழித்தெழு வேண்டும்.

விழிப்புத்தான் விடுதலைக்கு முதற்படி.

விழிப்படைந்து எழுச்சி கொள்ளும் பெண்ணினமே ஒரு போராட்ட சக்தியாக உருப்பெற முடியும். அந்தப் போராட்ட சக்தியால்தான் ஒடுக்குமுறை விலங்குகளை உடைத்தெறிய முடியும்.

ஆணாதிக்க ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டம் ஆண்களுக்கு எதிரான போராட்டம் அல்ல. இது ஆணாதிக்க அறியாமைக்கு எதிரான கருத்துப்போராட்டமாகும். இந்தச் சித்தாந்தப் போராட்டம் ஆண்களின் மன உலக மாற்றத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மனித உறவுகளில் அடிப்படையானது ஆண்-பெண் உறவு. இந்த உறவு சாதாரண சமூக உறவு அல்ல. இது மனித உயிர் இயக்கத்திற்கும் மனித இன விருத்திக்கும் மூலமானது. மனித இனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் ஆதாரமானது.

ஆண் - பெண் உறவில் எழும் அபகரங்களாகவே இன்று பெண் இனம் எதிர்கொள்ளும் பல அவலங்கள் தோற்றம் கொள்கின்றன.

ஆணும் பெண்ணும் ஒத்திசைவாக ஒருவர் ஒருவரின் சுதந்திரத்தையும், சமத்துவத்தையும் கௌரவத்தையும் மதித்து, குடும்ப வாழ்வின் பொறுப்புக்களைப் பகிர்ந்து, சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கு உழைத்து, பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடன் பற்றுக் கொண்டு வாழ்ந்தால் இந்தப் பால் வேறுபாட்டால் எழும் பல்வேறு முரண்பாடுகள் நீங்கும். இந்த அன்புறவின் அடிமன அர்த்தத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் ஆணினம் புரிந்து கொள்ளும் போதுதான் ஆணாதிக்கமும் அதனால் எழும் அதிகார அடக்குமுறைகளும் அகன்றுவிட வாய்ப்புண்டு.

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

வேயிரபாகரன்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

குறிப்பு :

அனைத்துலகப் பெண்கள் தானை முன்னிட்டு தமிழீழ தேசியத் தலைவர் அவர்கள் 08.05.1998 அன்று வீடுதூது அறிக்கை.



தமிழ் ஆய்வுக்கூப்பம்
Tamil Language and Literature Department



பெண் இனமே விழித்தெழு

பெண்ணினமே விழித்தெழு!

யாருக்கும் அடிமையாய்

இருந்து விடாதே!

அடிமை விலங்கை

உடைத்தெறிந்து

தலைநியிர்ந்து

வாழ்ந்து கொள்

தன்மானத் தமிழ்ப் பெண் என

தலைநியிர்த்திக் கொள்

அடுப்பங்கரையில்

அகப்பை தூக்கி

சமைப்பது மட்டுமா? உன்பணி

சமர்க்களத்தில் கருவி ஏந்திப்

போராடுவதே பெண்ணின் மகிமை.

சுதந்திரம் என்பது

கேட்டுப் பெறுவது அல்ல

போராடிப் பெற வேண்டியது

உலகம் எங்கும்

பெண்கள் அடக்குமுறை

அவற்றை எதிர்த்து

ஆர்ப்பாட்டங்களும்

போர்க் கோஷங்களும்

முடிவு என்னவோ

பெண் இன்னமும் அடிமைதான்

ஈழத்துப் பெண் எழுச்சி

கொண்டது

பெண்மை என்பது பெருமை

கொண்டது

எமது மண்ணிலே

தாயாய் தங்கையாய்

ஆசிரியராய் வைத்தியராய்

இத்தனையுடன் எதிரிகளை அழிக்கும்

இணையில்லாப் போர்ப்புலிகளாய்

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள் ஈழத்தில்

உலகப் பெண்ணினமே!

இன்னமும் தயக்கம் ஏன்?

உன் பழமை விலங்குகளை

அடக்குமுறையின்

அடிமைச்சங்கிலிகளை

உடைத்தெறிந்து

விடுதலைக்காக

விழித்தெழு.

-மோகதாஸ் யூட் நிமலன்-



தமிழ் ஆய்வுக்கூப்பம்
Tamil Language and Literature Department

செவி வளைந்தான் கிழவரின் கால்குக்குள்ளே கிடந்து. தோள்துண்டுடன் சேர்ந்து ஒரு சிறு பையும் கிழவரின் தோளில் தொங்கியபடி கிடந்தது. திடீரென "செவி வளைந்தான்" வானத்தைப் பார்த்து முனகத் தொடங்கியது. கிழவருக்கு விளங்கிவிட்டது.

"துலைவான்ரை தம்பி வகுகு தாக்கும்"

அயலில் நின்றவர்

தம்பி, தட்டிக்குடுக்கிறாங்கன். இப்ப மேலால பறக்கிற தும்பி (கெலி) ரஷ்யாவின்ர எம்.ஐ. 24 ரகத்தைச் சேர்த்தது. இதை இப்ப பெடியன் கிட்டடியில் ஆணையிறவில் விழுத்திப் போட்டாங்கன் கண்டியோ, அதனாலை பெரிய வல்லரசிட்டயிருந்து பெல் ரக தும்பியன் நாலஞ்சை இறக்கப் போறாங்களாம் பெடியா. ஆனால்

கனெல்லாம் சத்தம் கேட்டு ஆல மரத்தடிக்கு புகலிடம் தேடி ஓடி வந்தார்கள்.

அருகில் இருந்த நவம் சொன்னான், "பட்டினி போட்டுச் சாகடிக்கிறாங்கன் என்று பார்த்தால் குண்டு வீசிச் சனத்தைச் சாகடிக்கிறாங்கன்.

இப்படி அக்கிரமம் செய்யிறாங்கன். இதுகளைத் தட்டிக் கேட்டுறுதுக்கு உலகத்தில் ஆக்களே இல்லையா?..."

படுத்திருந்த கிழவர் எழுந்து கொண்டார்.

"தட்டிக் கேக்கேல்லையடா

எங்கட தம்பி எந்தத் தும்பிக்கும் பயபிட்டமாட்டான் தம்பி".

ஆலமரத்தைத் தாண்டிச் சென்ற தும்பி மரக்கறிச் சந்தைப் பக்கம் சடசடத்துவிட்டுச் சென்றது. "செவியனைத் தான்" அங்கும் இங்கும் பயந்தோடியது. கணதேர அமைதிக்குப் பிறகு நவம் பலவீனமான குரலில் சொன்னான்.

"அப்பு! தும்பி மட்டுமெண்டில்லை மில்லியன் டொலர் பெறுமதியான ஆயுதத் தளவாடங்களோட புலிகளின்ரை ஆட்டிலறித் தளங்களைக் கண்டறியிறதுக்கான நவீன லேசர் ராடர்களையும் சிறிலங்காவுக்கு விக் கிறதுக்கு பெரிய வல்லரசு முன்வந்திருக்காம். இனிப் பெடியனின்ர பாடு அல்லவதுதான். ஆணையிறவும் போச்சு குடாநாடும் போச்சது".

"உளக்கென்ன தெரியுமா தம்பி?" கையிலிருந்த கருட்டைத் தூர வீசி எறிந்து காரித்துப்பிவிட்டு கிழவர் தொடர்ந்தார்.

"இந்த ராடர்க் கருவியெல்லாம் ஜெயசிக்குறு தொடங்கின காலத்

ஆலமரத்தடி அப்பு-

திலேயே வல்லரசிட்ட இருந்து இவங்கன் வாங்கிப் பாவிச்சதுகந்தான். அதைப் பாவிச்ச புலியனின்ர ஆட்டிலறித் தளத்தை முதலே அழிச்சிருக்கலாம்தானே? எத்தினையோ தரம் புலிகளின்ரை ஆட்டிலறித் தளத்தை அழிச்சப்போட்டம் என்று சொன்னவை தானே? இதுக்குப்

கொண்டார்.

தும்பிக்குப் பயந்து முனகிக் கொண்டிருந்த செவி வளைந்தான் கிழவர் புறப்பட்ட போகின்றார் என நினைத்து உசாரடைந்தது.

"தம்பி 1985க் காலப்பகுதியிலை சிறிலங்கா ஆமிக்கு சிம்மசொப்பனமாக இருந்த கண்ணிவெடியிலை இருந்து கவசவாகனங்களை பாதுகாக்க அப்ப இருந்த தென்னாபிரிக்க இனவாத அரசிட்டை இருந்து பலன் கவசவாகனத்தை இறக்கிப் போட்டு இனிப் புலிகளை அழிச்சப் போடுவம். புலியனின்ரை கண்ணிவெடி வேலையெல்லாம் சரிவராது என்று அப்பத்தைய சிறிலங்கா பாதுகாப்பமைச்சர் லலித் அத்துலத் முதலி சொன்னார். கவசவாகனம் வந்து முதல் கவசவாகனமே மன்னாரில பெடியனின்ரை புதுமுறையிலை செய்த கண்ணி வெடியிலை சிக்கி கக்கு நூறாப்போக அத்துலத் முதலி கலங்கிப் போனார் கண்டியோ."

"நல்லாய்ச் சொன்னியன் அப்பு. கிபர், கபர் என்று புதிய ஜென் குண்டு வீச்சு விமானம் கொள்வனவு செய்யேக்கை சொன்னவையப்பு. இனி புலிகளை குண்டு போட்டே அழிச்சப் போடுவம் என்று. அப்பாவி மக்களை அழித்தது தான் மிச்சம்."

தமது இடுப்பிலிருந்த துண்டைச் சரி செய்தபடி கிழவர் தொடர்ந்தார்.

"தம்பி தேசியத் தலைவர் சொல்லுது போலை பெரிய பலத்தைக்கண்டு பயப்பிடக்கடாது. எதிரியின்ரை பெரிய பலத்திலை எங்கை பலவீனம் இருக்கோ அங்கை ஓங்கி அடிக்கவேணும்."

கிழவரின் குரல் ஓங்கத் தொடங்கியது. நவம் கிழவரை உற்றுப்பார்க்கத் தொடங்கினான். தும்பிக்குப் பயந்து ஆலமரத்தடியில் ஒதுங்கி நின்ற சிலருக்கு அப்புவின கதை ஆவலைத் தூண்டி விட்டது. அடுத்து அப்பு என்ன சொல்லப்போகின்றார் என்பதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றனர்.

"தம்பி ஜெயசிக்குறு தொடங்கின வேளை இது புலியனுக்கு சந்திரிகாவின்ரை கருக்குக் கயிறு என்று கொட்டித் தள்ளினாங்கன் எழுதின... அடிக்கடாணுக்கும் ஆமி

போயிட்டான். இனி புலிகளின்ரை கதை முடிஞ்சது என்று சொன்னவை. எங்கடை பெடியன் பலவீனத்தையும் பார்த்ததோடே பொறுமையையும் காத்திச்சினம்... அதாலதான் இண்டைக்கு குடாநாட்டின்ரை கழுத்துப் பகுதியிலை குத்தியிருக்கிற ஆணையிறவு முகாமின்ரை குரல் வளையை நெரிச்சிக்கொண்டிருக்கினம்."

அது சரியப்பு! இந்த வெளி நாடுகள் ஆயுதங்கள், பிற உதவிகள் என்று சிறிலங்காவுக்கு குடுக்கிறதை தீப்பாட்ட ஏலாதே?"

"தம்பியவை எல்லாம் பலத்தில்தான் இருக்கு. நாங்கள் பலமாய் இருந்தால்தான் அரசியல் பேச்சு வார்த்தைக்கும் தேடி வருவீனம். அரசியல் சூழ்நிலையும் காலத்துக்குக் காலம் மாறும். இந்திய அரசியலைப் பாத்தியோ. இப்ப பாதகமில்லாமல் இருக்கு..."

தலைவர் 98 மாவீரர் நாளில் 3ம் தரப்பு மத்தியத்துவத்துக்கு அழைப்பு விட்டார். ஒரு வருசம் கழிச்ச ஓயாத அலைகள்-3இன்ரை அடிக்குப் பிறகு தான் இப்ப மூண்டாம் தரப்பு மத்தியத்துவம் தோர்வே அரசின்ரை வழியாக வந்திருக்கு. அதே போல சிறிலங்காவுக்கு ஆயுதங்களைக் குடுத்துக் கொண்டு எங்கடை பெடியனைப் பயங்கரவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கினம் வல்லரசு நாடுகள். புலியனின்ரை பலம் இராணுவ ரீதியாயும் அரசியல் ரீதியாயும் ஓங்க மத்தயத்துவத்துக்கோ அல்லது ஓர் தான் புலிகளை அங்கீகரிக்கக்கூடிய நிலைக்கோ வருவீனம் தம்பி. முதல் நெல்சன் மண்டேலாவையும், யாசீர் அரபாத்தையும் பயங்கரவாதிகள் என்றுதான் சொன்னவை. இப்ப அவைக்குச் செங்கம்பன வரவேற்புக் குடுக்கினம். இடுத்துபார் ஒரு நாளைக்கு எங்கடை தலைவருக்கும் செங்கம்பன வரவேற்புக் கொடுப்பீனம். சிறிலங்காவின்ரை பொய் முகம் கெதியா கிரிக்கப்பட்டப்போகுது தம்பி. இராணுவ அரசியல் ரீதியாய் ஒன்றுபடும் வேலை செய்யவேணும் தம்பி. எல்லாம் பலத்தில்தான்ரா இருக்கு. எல்லோரும் சேர்ந்து தம்பிக்கு கைகுடுக்க வேணுமா தம்பி... அப்படிக்கொடுத்தா விடுதலை விரைவிலை கிடைக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு கிழவர் விரைவாக நடைபயைக் கூட்டினார்.

பௌத்த மதமும் இனப்பிரச்சனையும்

சிலங்கை மக்கள் இன்று வரை தங்கள் வரலாறாக கருதி வரும் மகாவம்சத்தின்படி, புத்தர் கி.மு.500 ஆண்டு காலப்பகுதிவரை மூன்று தடவைகள் இலங்கைக்கு வந்துள்ளார். சமகாலத்தில் விஜயனும் அவனது 700 தோழர்களும் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தனர். விஜயனும் அவரது தோழர்களும் பாளி, சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய கலப்பு மொழியான சிங்களத்தைப் பேசிவந்தார்கள். புத்தரும் விஜயனும் இலங்கைக்கு வருமுன் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் இயக்கர், நாகர் ஆவார்கள். கி.மு 247 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையை தேவநம்பிய தீசன் ஆண்டு வந்தான். இவரின் காலத்தில்தான் பௌத்த மதம் இலங்கையில் பரப்பப்பட்டது. பௌத்த மதத்தில் அதிகளவு இயக்கர்களும் சொற்ப நாகர்களும் மதம் மாறினார்கள். மதம் மாறாமல் இருந்து வந்த நாகர்கள் இன்றைய தமிழர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

கி.மு 1ம் நூற்றாண்டுக்கும் 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டங்களில் பௌத்த மதம் இரண்டாகப் பிளவுபட்டது. அதிலொன்று மகாயானம் மற்றது தேரவாதம். இலங்கையில் பெரும் பாண்டமயினராக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் தேரவாதத்தினர். தென்னிந்தியாவில் மகாயானம் பரவலாயிற்று. மகாயானவாதத்தில் தென்னிந்திய வாழ் தமிழர்கள் புத்த பிக்குகளாக இருந்தனர். இவர்கள் தங்கள் மதக்கொள்கையை பரப்புவதற்கு இலங்கை வந்தனர். புத்தரின் மதக்கொட்பாட்டில் இவ்விரு குழுக்களுக்கும் இடையில் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டது. தேரவாத பிரிவினர் புத்தர் போதித்த அன்பையும், அறத்தையும், ஆன்மீகத்தையும் திரிபுபடுத்தி இலங்கைவாழ் பௌத்த மக்களிடையே பரப்பிவந்தனர். இத் திரிபுபடுத்தலை மகாயானவாத பிரிவினர் கடுமையாக விமர்சித்தனர். இதனால் இவ்விரு குழுக்களுக்கிடையில் கலகம் ஒன்று ஏற்பட்டது. பின் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட தென்னிந்திய தமிழ் மன்னர்களின் படையெடுப்புக்களின் போதும் குறிப்பாக இராஜராஜ சோழனின் காலத்தில் இலங்கையை முற்று முழுதாகக் கைப்பற்றி தென்னிந்தியாவின் ஒரு மாகாணமாக ஆக்கி ஆட்சி புரிந்தனர். இராஜராஜனின் மகன் இராஜேந்திரன் காலத்திலும் இலங்கை அதே நிலைமையில்தான் இருந்தது. இதன் காரணமாக தென்னிந்திய தமிழ்

மன்னர்களிலும் சமூக தமிழர்களிலும் சிங்கள பௌத்த மக்களும் பிக்குகளும் இயற்கையாகவே தமிழர்களை அந்நியர்களாக கருதவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

கி.பி. 500ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த மகாநாம தேரர் என்பவர்தான் திரிபுபடுத்தப்பட்ட மகாவம்ச நூலை எழுதினார். இந்நூலில் இலங்கைச் சிங்களவர் வரலாறும் அதன் தோற்றமும் பௌத்தமதம் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூல் குறிப்பிடுவது என்ன வெனில் விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இலங்கையில் முதல்குடி என்றும், புத்தர் சிங்களவர்களுக்காக இலங்கைத் தீவை உருவாக்கினார் என்றும் ஒரு சிங்கள பௌத்தன் தான் இலங்கையை ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடையும் முன்பு கூறியதாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. சிங்கள பௌத்த பிக்குவான மகாநாமதேரரால் திரிபுபடுத்தி எழுதப்பட்ட மகாவம்சம் திட்டமிட்டு தமிழர்களின் வரலாற்றை மறைப்பதற்காகவும், தமிழர்கள் இலங்கையின் புராதன குடியில்லையென சிங்கள மக்களை நம்பவைப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்ட ஒன்று. அன்று எழுதிய மகாவம்ச நூல் இன்று சிங்களவர்களின் வரலாற்று நூலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு பகுதியான தம்பதீப கோட்பாடு என்று ஒன்று உண்டு. இது தீவிர தமிழர்கள் எதிர்ப்பை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் பௌத்த மதத்தை தவிர்ந்த ஏனையவர்கள் இந்நாட்டில் குடியுரிமைக்கு உரியவர்கள் இல்லை என்றும் கூறுகின்றது. மகாவம்ச நூல்தான் அன்றும் இன்றும் சிங்கள பௌத்த மக்களின் மதவெறியைத் தூண்டி வருகிறது. இன்று ஆசியாக் கண்டத்தில் சீனா, பர்மா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் புத்தமதம் அதிகளவில் பரவியுள்ளது.

மேற்கத்தைய காலனி ஆதிக்கத்திற்குள் இலங்கை கொண்டுவரப்பட்ட போது இலங்கை மூன்று பிரிவுகளாக இருந்தது. அவை கோட்டை, இராச்சியம், கண்டி, இராச்சியம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போன்றவையாகும். போர்த்துக்கேயர்களும்

ஒல்லாந்தர்களும் இலங்கையின் கண்டி, இராச்சியம் தவிர்ந்த ஏனைய இரு இராச்சியங்களையும் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர்.

இவர்கள் காலத்தில் கோட்டை, யாழ்ப்பாண இராச்சியங்களுக்குட்பட்ட மக்கள் கிறிஸ்தவமதம் மாற்றப்பட்டனர். குறிப்பாக கோட்டை இராச்சியத்துக்கு உட்பட்ட மக்கள் அதிகளவில் ஐரோப்பிய நாகரீகத்திற்கு கிறிஸ்தவமதம் ஏற்படுத்திய கிளர்ச்சியினாலும் சலுகைகளைப் பெறவும் மதம் மாறினார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் கண்டி, இராச்சியத்திற்குட்பட்ட மன்னன், புத்தபிக்குகள், மக்கள் ஆகியோர் பௌத்த மதத்திலிருந்து மதம் மாறிய சிங்கள மக்களை வெறுக்கலாயினர். இதன்பின் 1815ஆம் ஆண்டு கண்டி, இராச்சியம் உட்பட முழு இலங்கையையும் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். ஆங்கிலேயருடன் பௌத்த பிக்குகள் பௌத்தமத பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் ஒன்றை செய்து கொண்டனர். அதில் பௌத்தமதத்தை தழுவிய மக்கள் கிறிஸ்தவமதம் மாற்றப்படக்கூடாது. அதன் வழிபாட்டு முறைகள் ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு சீர்குலையாது பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் அவமரியாதைக்குட்படக்கூடாது என்றும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். காலப்போக்கில் கண்டி, இராச்சிய சிங்கள மக்களும் ஆங்கிலேயரின் நாகரீகத்திற்கு மயங்கி சலுகைகளைப்பெற கிறிஸ்தவமதம் மாற தவறவில்லை.

கி.பி. 1839ஆம் ஆண்டு வலன் சித்தார்த்ததேரோ பரமதம்ப நசேநியா சங்கம் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்தார். இது பௌத்த சிங்கள பாளி, சிங்கள பௌத்த இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் பௌத்த மதத்தை புத்துயிர் ஊட்டக்கூடிய பௌத்த பிக்குகளையும் இச்சங்கம் உருவாக்கியது. இக்காலகட்டத்தில் தான் மெஜிட்டிவந்த குணானந்த தேரர் தோன்றினார்கள். 1873ஆம்

ஆண்டு பாணந்துறை என்னுமிடத்தில் மெஜிட்டிவந்த குணானந்ததேரர் கிறிஸ்தவபாதிரிமார்களும் ஒரு பகிரங்க விவாதத்தில் ஈடுபட்டனர். மெஜிட்டிவந்த குணானந்த தேரர் இதில் வெற்றியும் பெற்றார். வெற்றியின் பின் சிங்கள பௌத்த மக்



களுக்கு சில கருத்துக்களை முன் வைத்தார். பௌத்தமதம் கிறிஸ்தவமதத்திற்கு குறைந்தது அல்ல அதில் உள்ள முற்போக்கான இறை சித்தனைகள் கிறிஸ்தவமதத்தில் இல்லையென்றும் கருத்துக் கூறினார் இதனால் பௌத்தம் சிங்களவர் மத்தியில் மீண்டும் துளிர்விட ஆரம்பித்தது.

இன்று சிங்களவர்களால் ஏற்றி போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் வரலாற்று நாயகர் அனாகரிக தர்மபாலா. இவர் 1864 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் டொன் டேவிட். கொவா விதாரண என்பது ஆகும். இவர் தனது பௌத்த மதப்பற்றின் காரணமாக அனாகரிக தர்மபாலா என்று பெயர் மாற்றிக் கொண்டார். இவர்தான் மகாநாம திரிபுபடுத்தி எழுதிய மகாவம்ச நூலுக்கு புத்தியிர் கொடுத்தவர். இவர் சொன்ன தம்பதீப கோட்பாட்டின்படி இலங்கை ஒரு சிங்கள பௌத்த நாடு அது சிங்களவர்களுக்கே உரியது. ஒரு பௌத்த மகன்தான் இலங்கையை ஆளவேண்டும் என குமுறைத்தார். இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் போரின் தோக்காக இங்கு வந்தார்கள். தமிழர்கள் வந்தேறுகுடிகள் என்றும் கூறினார். அனாகரிக தர்மபாலா மேலும் ஆங்கி

லேயனிடம் ஒரு சிங்களபெளத்தன் தான் இலங்கை ஆட்சி அதிகாரத்தை பெற்று ஆளவேண்டும் என்று சொன்னார். தமிழர்கள் கையில் ஆட்சி அதிகாரம் போக சிங்களவர்கள் ஒரு போதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று கூறினார். அனாகரிக தர்மபால தமிழர்களின் கைகளில் ஆட்சிய திகாரம் சென்று விட்டால் ஈழத் தமிழர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழர்களுடன் இணைந்து முழு இலங்கையையும் கைப்பற்றி விடுவார்கள் என்ற பய உணர்வை அனாகரிக தர்மபால சிங்கள மக்கள் மனங்களில் விதைத்துவிட்டார். இதன் காரணமாக அனாகரிக தர்மபால சிங்கள மக்களின் மத்தியில் அடிப்படையில் தமிழர்கள் வெறுப்புணர் சிவைய தோற்றுவித்தார். அன்று அனாகரிக தர்மபாலவால் உருவாக்கப்பட்ட இனப்பிரச்சனை இன்றும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

அன்று மகாநாமவால் திரிபுபடுத்தி எழுதப்பட்ட மகாவம்ச நூல்தான் இன்று சிங்களவர்களின் வரலாறாக இருந்து வருகின்றது. சிங்கள பாலர் மாணவர் தொட்டு பல்கலைக்கழக மாணவர் வரையும்

மகாவம்சமும் அதன் கோட்பாடும் தான் ஆசிரியர்களால் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் சிங்கள பெளத்த மக்கள் இலங்கை எங்கள் பெளத்த நாடு, தமிழர்கள் அன்னியர்கள் என்று கருதுமனவிற்கு மகாவம்சக் கோட்பாடு அவர்களின் மூளையில் செறிந்த ஒரு இனவாதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மகாவம்ச கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள இராணுவத்தில் ஆட்கள் திரட்டப்படுகின்றனர். சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இராணுவங்களின் பயிற்சிக்கு கல்லூரிகளில் அரசியல் பாடத்திட்டத்துடன் மகாவம்சம் அதன் தம்பதீப கோட்பாடு பிரிவாக விரிவுரை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. புத்தர் போதித்தது அன்பும், அறமும், ஆன்மீகமும் தான். அது இப்படி இருக்கும்போது, இங்கு சிங்கள பெளத்த பேரினவாத பிக்குகள் தமிழின அழிப்பிற்காக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ முகாம்களில் பூணுகள் வைத்தும் சிங்கள சிப்பாய்களுக்கு கைகளில் நூல் கட்டியும் ஆசீர்வதித்தும் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு பெயர்

குட்டியும் தமிழின அழிப்பைத்தான் மூகமாக புத்தபிக்குகள் செயற்பட்டு வருகின்றனர். பெளத்த பிக்குகள் அதோடிவல்லாமல் சிங்களப் பேரினவாத அரசியலில் ஒதுக்கப்பட முடியாத முக்கிய பிரமுகர்களாக இன்று வலுவடைந்துள்ளனர்.

இந்த திரிபுபடுத்தப்பட்ட மகாவம்ச நூல் தமிழர்களின் பூர்வீக வரலாற்றை மறைத்துள்ளது. இலங்கையில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவந்த இயக்கர், நாகர் தான் தற்போதைய தமிழர்கள். குறிப்பாக பெளத்தமதத்தை தழுவிக்கொள்ளாதவர்கள் எனக் கூறலாம். தமிழர்களின் பூர்வீக நிலங்களில் சிங்கள பெளத்தர்களை குடியிருத்தி எமது வரலாற்று தொடர் நிலங்களையும் விழுமியங்களையும் சிதைத்துள்ளார்கள். சிங்கள பெளத்த பேரினவாதம் தற்போது தமிழர்களுக்கான கல்வித்திட்டத்தில் தமிழரின் பூர்வீக வரலாறு முற்றாக இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. எமது தேசியத் தலைவர் திரு வே.பிரபாகரன் காலத்தில் எமது வரலாறும் விழுமியங்களும் புத்துயிர் கொடுக்கப்பட்டு உலகத்தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து வாழும்.

புது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் வறுமையின் பிடியில் வாழும் உலக மக்கள்

உலக வறிய மக்களில் மிக வறிய மக்கள் என்று கணிப்பிடப்பட்டுள்ள சுமார் 130 கோடி மக்கள் நாளொன்றுக்கு 60 ரூபாவிற்கும் குறைந்த வருமானத்தினைப் பெறுகின்றனர். (இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள அரசு பெரியேருக்கு 35 ரூபாவும் சிறியவர் களுக்கு 20 ரூபா வீதமும் கொடுக்கிறது). புது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலக சனத்தொகை 600 கோடியை எட்டியுள்ளது எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 150 கோடிப்பேர் வறுமையில் வாழ்

கின்றனர். 2015இல் இத்தொகை 190 கோடியைத் தாண்டலாம் என அஞ்சப்படுகின்றது. தனி மனித அபிவிருத்திக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வறுமை தொடர்த்தும் ஒரு பாரிய தடையாகவே இருக்கப்போகின்றது என ஐக்கிய நாடுகள் சபை செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் கூறியுள்ளார். அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் உள்ள கிராமப்புறங்களில் லேயே உலகின் மிக வறியமக்களில் அகேகமானோர் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

னோபாயத்திற்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் பெருமளவில் விவசாயத் தையே நம்பி வாழ்கின்றார்கள் என திரு. அனான் மேலும் கூறினார். தமது சொந்த மண்ணில் வளமுடன் வாழ்ந்த எமது மக்களை இருப்பிடங்களை விட்டுத் தூரத்தி விட்டு ஒரு நாள் வாழ்க்கைக்கு 35 ரூபாவை வழங்குகின்றது சிங்கள அரசு. சர்வதேசக் கணிப்பீட்டை விட மிக வறியமக்கள் எமது மண்ணில் வாழ்வது சர்வதேச மனிதாபிமானத்தை உறுத்தாமல் இல்லை.

மன்னர்களிலும் ஈழத் தமிழர்களிலும் சிங்கள பெளத்த மக்களும் பிக்குகளும் இயற்கையாகவே தமிழர்களை அந்நியர்களாக கருதவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

கி.பி. 500ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த மகாநாம தேரர் என்பவர்தான் திரிபுபடுத்தப்பட்ட மகாவம்ச நூலை எழுதினார். இந்நூலில் இலங்கைச் சிங்களவர் வரலாறும் அதன் தோற்றமும் பெளத்தமதம் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூல் குறிப்பிடுவது என்ன வெனில் விஜயனும் அவனது தோழர்களும் இலங்கையில் முதல்குடி என்றும், புத்தர் சிங்களவர்களுக்காக இலங்கைத் தீவை உருவாக்கினார் என்றும் ஒரு சிங்கள பெளத்தன் தான் இலங்கையை ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடையும் முன்பு கூறியதாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது. சிங்கள பெளத்த பிக்குவான மகாநாமதேரரால் திரிபுபடுத்தி எழுதப்பட்ட மகாவம்சம் திட்டமிட்டு தமிழர்களின் வரலாற்றை மறைப்பதற்காகவும், தமிழர்கள் இலங்கையின் புராதன குடியில்லையென சிங்கள மக்களை நம்பவைப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்ட ஒன்று. அன்று எழுதிய மகாவம்ச நூல் இன்று சிங்களவர்களின் வரலாற்று நூலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒரு பகுதியான தம்பதீப கோட்பாடு என்று ஒன்று உண்டு. இது தீவிர தமிழர்கள் எதிர்ப்பை கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் பெளத்த மதத்தை தவிர்த்த ஏனையவர்கள் இந்நாட்டில் குடியுரிமைக்கு உரியவர்கள் இல்லை என்றும் கூறுகின்றது. மகாவம்ச நூல்தான் அன்றும் இன்றும் சிங்கள பெளத்த மக்களின் மதவெறியைத் தூண்டி வருகிறது. இன்று ஆசியக் கண்டத்தில் சீனா, பர்மா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் புத்தமதம் அதிகளவில் பரவியுள்ளது.

மேற்கத்தைய காலனி ஆதிக்கத்திற்குள் இலங்கை கொண்டு வரப்பட்ட போது இலங்கை மூன்று பிரிவுகளாக இருந்தது. அவை கோட்டை, இராச்சியம், கண்டி, இராச்சியம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போன்றவையாகும். போர்த்துக்கேயர்களும்

ஒல்லாந்தர்களும் இலங்கையின் கண்டி இராச்சியம் தவிர்த்த ஏனைய இரு இராச்சியங்களையும் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர்.

இவர்கள் காலத்தில் கோட்டை, யாழ்ப்பாண இராச்சியங்களுக்குட்பட்ட மக்கள் கிறிஸ்தவமதம் மாற்றப்பட்டனர். குறிப்பாக கோட்டை இராச்சியத்துக்கு உட்பட்ட மக்கள் அதிகளவில் ஐரோப்பிய நாகரீகத்திற்கு கிறிஸ்தவமதம் ஏற்படுத்திய கிளர்ச்சியினாலும் சலுகைகளைப் பெறவும் மதம் மாறினார்கள். இந்தக் காலகட்டத்தில் கண்டி இராச்சியத்திற்குட்பட்ட மன்னன், புத்தபிக்குகள், மக்கள் ஆகியோர் பெளத்த மதத்திலிருந்து மதம் மாறிய சிங்கள மக்களை வெறுக்கலாயினர். இதன்பின் 1815ஆம் ஆண்டு கண்டி இராச்சியம் உட்பட முழு இலங்கையையும் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். ஆங்கிலேயருடன் பெளத்த பிக்குகள் பெளத்தமத் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் ஒன்றை செய்து கொண்டனர். அதில் பெளத்தமதத்தை தழுவிய மக்கள் கிறிஸ்தவமதம் மாற்றப்படக்கூடாது. அதன் வழிபாட்டு முறைகள் ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு சிர்குலையாது பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் அவமரியாதைக்குட்படக்கூடாது என்றும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டனர். காலப்போக்கில் கண்டி இராச்சிய சிங்கள மக்களும் ஆங்கிலேயரின் நாகரீகத்திற்கு மயங்கி சலுகைகளைப்பெற கிறிஸ்தவமதம் மாற தவறவில்லை.

கி.பி. 1839ஆம் ஆண்டு வலன் சித்தார்த்ததேரோ பரமதம்ப நசேநியா சங்கம் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்தார். இது பெளத்த சிங்கள பாளி, சிங்கள பெளத்த இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் பெளத்த மதத்தை புத்துயிர் ஊட்டக்கூடிய பெளத்த பிக்குகளையும் இச்சங்கம் உருவாக்கியது. இக்காலகட்டத்தில் தான் மெஜிட்டி வந்த குணானந்த தேரர் ஆட்சி செய்தார். 1897ஆம்

ஆண்டு பாணந்துறை என்னுமிடத்தில் மெஜிட்டிவந்த குணானந்ததேரர் கிறிஸ்தவபாதிரிமார்களும் ஒரு பகிரங்க விவாதத்தில் ஈடுபட்டனர். மெஜிட்டிவந்த குணானந்த தேரர் இதில் வெற்றியும் பெற்றார். வெற்றியின் பின் சிங்கள பெளத்த மக்



களுக்கு சில கருத்துக்களை முன் வைத்தார். பெளத்தமதம் கிறிஸ்தவமதத்திற்கு குறைந்தது அல்ல அதில் உள்ள முற்போக்கான இறை சித்தனைகள் கிறிஸ்தவமதத்தில் இல்லையென்றும் கருத்துக் கூறினார். இதனால் பெளத்தம் சிங்களவர் மத்தியில் மீண்டும் துளிர்விட ஆரம்பித்தது.

இன்று சிங்களவர்களால் ஏற்றி போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் வரலாற்று நாயகர் அனாகரிக தர்மபாலா. இவர் 1864 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் டொன் டேவிட் கொவா விதாரண என்பது ஆகும். இவர் தனது பெளத்த மதப்பற்றின் காரணமாக அனாகரிக தர்மபாலா என்று பெயர் மாற்றிக் கொண்டார். இவர்தான் மகாநாம திரிபுபடுத்தி எழுதிய மகாவம்ச நூலுக்கு புத்தியிர் கொடுத்தவர். இவர் சொன்ன தம்பதீப கோட்பாட்டின்படி இலங்கை ஒரு சிங்கள பெளத்த நாடு அது சிங்களவர்களுக்கே உரியது. ஒரு பெளத்த மகன்தான் இலங்கையை ஆளவேண்டும் என குமுறைத்தார். இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் போரின் தோக்காக இங்கு வந்தார்கள். தமிழர்கள் வந்தேறுகூடிகள் என்றும் கூறினார். அனாகரிக தர்மபால மேலும் ஆங்கி

லேயனிடம் ஒரு சிங்களபௌத்தன் தான் இலங்கை ஆட்சி அதிகாரத்தை பெற்று ஆளவேண்டும் என்று சொன்னார். தமிழர்கள் கையில் ஆட்சி அதிகாரம் போக சிங்களவர்கள் ஒரு போதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்று கூறினார். அனாகரிக தர்மபால தமிழர்களின் கைகளில் ஆட்சிய திகாரம் சென்று விட்டால் சூழத் தமிழர்கள் தென்னிந்தியத் தமிழர் களுடன் இணைந்து முழு இலங்கையையும் கைப்பற்றி விடுவார்கள் என்ற பய உணர்வை அனாகரிக தர்மபால சிங்கள மக்கள் மனங்களில் விதைத்துவிட்டார். இதன் காரணமாக அனாகரிக தர்மபால சிங்கள மக்களின் மத்தியில் அடிப்படையில் தமிழர்கள் வெறுப்புணர் சியை தோற்றுவித்தார். அன்று அனாகரிக தர்மபாலவால் உருவாக்கப்பட்ட இனப்பிரச்சனை இன்றும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

அன்று மகாநாமவால் திரிபு படுத்தி எழுதப்பட்ட மகாவம்ச நூல்தான் இன்று சிங்களவர்களின் வரலாறாக இருத்து வருகின்றது. சிங்கள பாலர் மாணவர் தொட்டு பல்கலைக்கழக மாணவர் வரையும்

மகாவம்சமும் அதன் கோட்பாடும் தான் ஆசிரியர்களால் போதிக்கப் பட்டு வருகின்றது. இதனால் சிங்கள பௌத்த மக்கள் இலங்கை எங்கள் பௌத்த நாடு, தமிழர்கள் அன்னியர்கள் என்று கருதுமனவிற்கு மகாவம்சக் கோட்பாடு அவர்களின் மூளையில் செறிந்த ஒரு இனவாதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மகாவம்சக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள இராணுவத்தில் ஆட்கள் திரட்டப் படுகின்றனர். சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு இராணுவங்களின் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் அரசியல் பாடத்திட்டத்துடன் மகாவம்சம் அதன் தம்பதீப கோட்பாடு பிரிவாக விரிவுரை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. புத்தர் போதித்தது அன்பும், அறமும், ஆன்மீகமும் தான். அது இப்படி இருக்கும்போது, இங்கு சிங்கள பௌத்த பேரினவாத பிக்குகள் தமிழின அழிப்பிற்காக வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ முகாம்களில் பூணுகள் வைத்தும் சிங்கள சிப்பாய்களுக்கு கைகளில் நூல் சுட்டியும் ஆசீர்வதித்தும் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு பெயர்

குட்டியும் தமிழின அழிப்பைத்தான் மும் முகமாக புத்தபிக்குகள் செயற்பட்டு வருகின்றனர். பௌத்த பிக்குகள் அதோடில்லாமல் சிங்களப் பேரினவாத அரசியலில் ஒதுக்கப்பட முடியாத முக்கிய பிரமுகர்களாக இன்று வலுவடைந்துள்ளனர்.

இந்த திரிபுபடுத்தப்பட்ட மகாவம்ச நூல் தமிழர்களின் பூர்வீக வரலாற்றை மறைத்துள்ளது. இலங்கையில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்துவந்த இயக்கர், நாகர் தான் தற்போதைய தமிழர்கள். குறிப்பாக பௌத்தமதத்தை தழுவிக்கொள்ளாதவர்கள் எனக் கூறலாம். தமிழர்களின் பூர்வீக நிலங்களில் சிங்கள பௌத்தர்களை குடியிருத்தி எமது வரலாற்று தொடர் நிலங்களையும் விழுமியங்களையும் சிதைத்துள்ளார்கள். சிங்கள பௌத்த பேரினவாதம் தற்போது தமிழர்களுக்கான கல்வித்திட்டத்தில் தமிழரின் பூர்வீக வரலாறு முற்றாக இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. எமது தேசியத் தலைவர் திரு வே. பிரபாகரன் காலத்தில் எமது வரலாறும் விழுமியங்களும் புத்துயிர் கொடுக்கப் பட்டு உலகத்தமிழினம் தலை திமிர்ந்து வாழும்.

புது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் வறுமையின் பிடியில் வாழும் உலக மக்கள்

உலக வறிய மக்களில் மிக வறிய மக்கள் என்று கணிப்பிடப்பட்டுள்ள சுமார் 130 கோடி மக்கள் நாளொன்றுக்கு 60 ரூபாவிற்கும் குறைந்த வருமானத்தினைப் பெறுகின்றனர். (இடம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள அரசு பெரியேருக்கு 35 ரூபாவும் சிறியவர் களுக்கு 20 ரூபா வீதமும் கொடுக்கிறது). புது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலக சனத்தொகை 600 கோடியை எட்டியுள்ளது எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 150 கோடிப்பேர் வறுமையில் வாழ

கின்றனர். 2015இல் இத்தொகை 190 கோடியைத் தாண்டலாம் என அஞ்சப்படுகின்றது. தனி மனித அபிவிருத்திக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வறுமை தொடர்த்தும் ஒரு பாரிய தடையாகவே இருக்கப்போகின்றது என ஐக்கிய நாடுகள் சபை செயலாளர் நாயகம் கொபி அனான் கூறியுள்ளார். அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளில் உள்ள கிராமப்புறங்களில் உலக வறியமக்களில் 75 சதவீதம் உள்ளது. இவர்கள் தங்களது ஜீவ

னோபாயத்திற்கும் வேலைவாய்ப்புக்கும் பெருமளவில் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கின்றார்கள் என திரு. அனான் மேலும் கூறினார். தமது சொந்த மண்ணில் வளமுடன் வாழ்ந்த எமது மக்களை இருப்பிடங்களை விட்டுத் துரத்தி விட்டு ஒரு நாள் வாழ்க்கைக்கு 35 ரூபாவை வழங்குகின்றது சிங்கள அரசு. சர்வதேசக் கணிப்பீட்டை விட மிக வறியமக்கள் எமது மண்ணில் வாழ்வது சர்வதேச மனிதாபிமானத்தை உறுத்தாமல் இல்லை.

புனித தமிழீழம்

என் தாயகமே
விடியலுக்காய் எரிந்து
கொண்டு இருக்கும் தேசமே
நாற் புறமும் அன்னியனின்
ஆக்கிரமிப்பு கொடுமை
அழிந்திடனும் உரிமைகேட்டு
உருகிடும் என் தாயகமே
வேள்விகள் ஆயிரம் சுமந்து
வேதனையின் வீனீர்மீல்
வினையாடும் என் புனித பூமியே
யாரும் விலை பேச முடியாத
பிரபாகரனின் தாய்நாடே
போர்ப் புலிகள் பிறந்திடும் புனியே
நாளை நீ மலர்வாய் - உன்
விடிவிற்காய் தமிழன் எனும்
மனிதம் எதிர்பார்த்து இருக்கின்றது
கொடுமை, துயரம் வேதனை
சுமந்து நாம் கொடுத்தோம் விலை
நாம் தவழ்ந்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்த
மன்னை மீட்பதற்காய் உறவுகள்
புதிய வாழ்விற்காய் உதயமாகப்
போகும் உன் அழகிற்காய்
உலகமே வழியார்க்கிருக்கின்றது
உயிர் கொடுக்கும் உன்னதங்கள்
உருகிடும் உன் மடியில் நாளை
உயிர்க்கும் ஒரு புனித தமிழீழம்



அம்மாவின் மடியில் தலையும் சீமெந்து நிலத்தில் உடலுமாக கால்மேல் கால் போட்டுக்கொண்டு பெரிய மனிசத்தனத்துடன் புத்தகம் படிப்பதில்தான் அந்த 6 வயதுப் பாலகனுக்கு எத்தனை விருப்பம்.

கிளம்பி அந்த பிஞ்சுகளின் ரோட்டுப் புதினங்களை அறியும் ஆவல், தீர்த்தக் கேணியில் கால் நனைக்கும் ஆசை, தேரை சுற்றிப் பார்க்கத் தேரின் ஆழகைப் பக்கத்தில் நெருங்கி நின்று பார்க்கவேண்டும் என்ற உந்துதலில்

நினைக்குமாயின் அது குழந்தையல்லவே— வாகனங்களுடன் வாகனமாக தம்மை இருத்திவிட்ட மாமனை எப்படியாவது பழிதீர்க்க வேண்டும் என்ற வன்மம் வாகனச் சாலையில் இருந்த யோசு அனாரியை நினைப்பூட்டிக் கொண்டிருந்த “காராம் பசு”வின் மீது ஒன்றுக்கு இருக்க வைக்கிறது. மாமா வாங்கிக் கொடுத்த கடலைப் பொட்ட

சீலைகளுக்கும்

சிற்பிகளுக்கும்

பம். முறுக்கு மீசையும் முரட்டுத் தோற்றமுமாய், நெருங்கவே அச்சமூட்டும் மாமன் திடீரென அவனைப் பார்த்து நானைக்கு மாரியம் மன் கோவில் தேருக்கு போவமா? எனக் கேட்டபோது அவனுக்கு ஏற்படும் அதிர்ச்சி, ஆச்சரியம், பின் குதுகலம். தேருக்குப் போகும் தனது குதுகலத்தை தனக்குத் தெரிந்தவர் எல்லோருக்கும் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஆவலில் மாமாவின் ழீக்கு கூற அவன் நம்பாத போது மனஞ் சோர்ந்து காதும் கண்ணும் மங்கிப் போன பெத்தாச்சிக்குப் புரிய வைக்க முயன்று ஏற்பட்ட தோல்வியில் மனம் அலுத்து— ரதி அக்ஷவிடம் சொல்லி அவளின் முத்தத்தையும், 5 ரூபா காசையும் பெற்றபோது குதுகலித்து இறுதியில் தயா மச்சா னுக்கு சொல்லி மூவரும் இருந்து அடுத்த நாள் உடுத்துப்போகும் உடைபற்றி அலசி, உண்டியல் காசை மாறி மாறி எண்ணிப் பார்த்து கோவிலில் பார்க்கப்போவதையும் வாங்கப்போவதையும் அட்டவணைப்படுத்தி அந்த ஒரு பொழுதுக்குள் அந்தக் குழந்தை மனக்குளத்தான் எத்தனை ஆசைகள், ஏக்கங்கள், கனவுகள் உணர்வு மாற்றங்கள்.

நெஞ்சம் நிறைந்த கனவுகளுடன் சாமி உலா பார்க்கக்

கோபுரவாசலில் படியைத் தொட்டு, கண்ணில் ஒற்றி, நாலு தெரிந்த முகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்து, செல்லக் கதை பேசி, சந்தோசமாக உள்ளே போகும் கனவு அனைத்துமே மாமனின் ஒரு அட்டடலில் கனல் தெறிக் கும் பார்வையில் முரட்டுத்தனமாக, அநியாயமாக சிதைக்கப்பட்டபோது அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தில் கருக் கொள்ளும் வெறுப்பு வன்மம், ஏக்கம் பெரியவனாக வந்து இவரை இந்த மாமாவை நெஞ்சிலை ஏறியிருந்து கழுத்தை நெரித்து மூச்சுத் திணறக் கனவுகள் நெருங்கியபோது குரூரமாகக் காயப்பட்ட அந்த மனத்தின் உள்ளே கொப்பளித்த உணர்ச்சிப் பிழம்புகள் தனக்கென ஒரு வடிவத்தை தேடிவெளியேறியன.

அதுவும் உடனுக்குடன் உணர்வுகளை அடக்கிவைத்து சமயம் பார்த்து பழிதீர்க்க

லத்தை அவர் காணாத சமயம் தூர வீசியெறியச் செய்கின்றது. மாமனை நிமிர்ந்து நின்று விறைப்புடன் அம்மனை, கொடி மரத்தை, அபிஷேகத்தைப் பார்க்க வேணும் என்று அசட்டுத் துணிச்சலுடன் கேட்கவைத்து குட்டு வாங்கச் செய்கிறது. தன்னைப் புறக்கணித்து தமது மகனை மட்டும் தோளில் தூக்கி சாமி காட்டிய போது இந்த வன்மம் கோபம் எல்லாம் வடித்து மனம் ஒடுங்கி வெம்பி வீதி உலா, பச்சை சாத்தல் வசந்த மண்டப அபிஷேகம் பார்க்கும் கனவுகளும் ஒட்டுப்பொட்டு அம்மம்மாக்குமூல், சூப்புத்தடி தாங்கும் கனவுகளும் பொய்த்துப்போக ஆற்றாமைவுடன் அடுத்த முறை அம்மாவின் தான் வரவேணும் என்று நினைத்துக் கொண்டு திரும்பச் செய்கிறது.

-மதுரா-



கண்டிகட்ட பயலைக்.. கண்டால் மடக்கவும்

நேற்றோரு “உலக்கையன் ஊருக்குப் போய் வந்தான். போய் வந்து... சொன்னான்... ஊரில் சனமெல்லாம் “கதியாய்” இருக்குதென்னடான். “கதி” எண்டால்...? கேட்டது நான்.

திருவிழா நடப்பதும். தேருலாப் போவதும். கலியாணம் கச்சேரி கொண்டாட்டம் யாவுமே... முன்புபோலவே மும்முரம் எண்டான்.

பொடிபொட்டை யாவரும் “நியூசன்” போவதும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் புதுப்படம் பார்ப்பதும் சோடி பிடித்தப் பின்னலைந்து கழட்டல் செய்வதும் வலு நேர்த்தி எண்டு... வாய்வழியச் சொன்னான் “சொதிவாயன்.”

ஆயிரையக் கண்டால் சனங்கள் சிரிப்பதும்.. சனங்களைக் கண்டால் ஆயிர சிரிப்பதும்... கண்கொள்ளாக் காட்சி என்று.. கண்ணுக்குள் விரலைவிட்டான்.

சோதனையாகினும் விசாரணை ஆகினும் “சொறி” சொல்லிச் செய்வதே பழக்கம் ஆகையால்.. படையினர் குறித்து பயமேதும் இன்றி..... அடுக்கிக் கொண்டே அகலப் போனான்.

அப்போ... சனங்கள் யாவரும் சுதந்திர உணர்வுடன் உலாவரக் கண்டாய்? விடுதலை பெற்றதாய் உணரக் கண்டாய்...? சினத்துடன் கேட்டேன். விடுதலை..என்றால்..? முழியைப் பிரட்டிக் கேட்டது அவன். விளங்காப் பயல்.

சோற்றுக்கு அலைகின்ற “சோத்து மட்டுக்கு” விடுதலைக் கெங்கே விளக்கம் தெரியும்? சுதந்திர உணர்வின் ககமெங்கே பரியும்?

நேற்றுத்தான் எனது தங்கச்சி... கிருசாந்தி சிதைத்துப் புதைத்த வலியின் கொடுமையால் கொதிக்கும் நெஞ்சில்....

இன்னும் இன்னும் எத்தனை கொடுமை. செம்மணிப் புதைகுழி புதைந்து மூச்சுத்திணற...

பிராணனை தேடும் உறவுகள் அங்கே.

தோண்டத் தோண்ட எங்கும் புதைகுழி... நூறு.. இருநூறு.. ஆயிரமாய் விரியும் அவலங்கள் அழுத்தும் பூமிப் பரப்பில்.. சிரிப்பொலி எழுதற்கு சாத்தியமுண்டா..?

கிருசாந்தி தொடங்கி... சாரதாம்பாள் வரையும் கசக்கி முகர்ந்த காழுகக் கூடாரத்தில் வரவேற்பாம். வணக்கம் வேறாம்.

கடலுக்குச் சென்று வலைவிரிக்கவும் வயலுக்குச் சென்று விதைத்தறுக்கவும் கால நேரம் தூரம் கணிப்பது அவனை ஆன எமது பூமியில்.... நமது தலைவிதி நம்பிக்கையில் உண்டா...?

பாலியல் வதைகள் ... படுகொலை நிகழ்வுகள் கைதுகள். காணாமல் போதல்... புதைகுழிக் கொடுமைகள்... இன்னபிற அவலங்கள்.. யாவுக்கும், விசாரணை வேண்டும் என.. மடிப்பிச்சை கேட்பதா தமிழன் நிலை. எய்தவனிடமே அம்பை நோவென்பது அபத்தம்... அவலம்.

சோற்றை உருட்டி உருட்டி உள்ளேதள்ளி... உண்ட களைப்பில் விழுந்து படுத்து.. மாலையில் எழுந்து படம் ஒன்று பார்த்து... பாட்டும் சுத்துமாய் காலம் கழிந்தால்... சுந்திரம் வாழ்வின் ககமெனக் கொள்வதா..?

இரத்தம் குடேற.. கேட்டுத் திரும்பினேன். நிண்டவனைக் காணவில்லை.

கண்டால் மடக்கவும்... கேள்விகளால்!



சீடைவர்
கவிதைகள்

கடற்படை மூட்டிய தீ

வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம் என்பார்கள். இலங்கைக் கடற்படையினரோ தீக்குச்சியை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி மாபெரும் யுத்தமொன்றை திருகோணமலை சல்லியில் நடத்தி முடித்திருக்கிறார்கள்.

வேற்று நாட்டவர்களுடனோ அல்லது எதிரிகளுடனோ தான் வழக்கமாகப் படையினர் யுத்தம் புரிவார்கள். ஆனால் இலங்கையில் படையினர் நடத்தும் யுத்தம் ஆயுதம் ஏந்திய விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரானது என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் கூட உண்மையில் அவர்களது வீரப்பிரதாபங்களில் பெரும் பகுதி சாதாரண தமிழ் மக்களுக்குக் கெதிராகவே நடத்தப் படுகின்றன என்பதுதான் உண்மை.

சல்லியிலும் இந்த கைய யுத்தமொன்றைத் தான் கடற்படைவீரர்கள் வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ளார்கள்.

சல்லி திருகோணமலையிலிருந்து வடபுறம் நோக்கி ஐந்து மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள கடற்கரைக் கிராமம். இங்குள்ள மக்களின் பிரதான தொழில் மீன்பிடித்தல்தான். இங்கு படையினர் முகாமிட்டிருந்தாலும் கூட விடுதலைப் புலிகளின் ஆதிக்கம்தான் அதிகம். பகல் வேளைகளில் படையினரின் ரோந்து நடவடிக்கைகள் இடம் பெறும். இரவில் படையினர் முகாம் களுக்குள் முடங்கிவிட விடுதலைப் புலிகளின் ரோந்து நடவடிக்கைகள் தொடங்கிவிடும்.

படையினரைவிட இங்குள்ள முகாமில் நாய்களின் எண்ணிக்கையே அதிகம். ஐவகாருண்யம் காரணமாக இவர்கள் நாய் வளர்க்கிறார்கள் என்று பார்ப்பவர்கள் எண்ணக்கூடும். ஆனால் உண்மையில் இந்த நாய்கள் இரவில் படையினருக்குக் காவலாக

இருக்கின்றன. யாராவது ஊடுருவ முனைந்தால் நாய்கள் குரைத்துக் காட்டிக் கொடுத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை படையினருக்கு.

விடுதலைப் புலிகள் வவுனியாவைக் கைப்பற்றிப் போகிறார்கள் என்று அரசு அச்சமடைந்திருந்த வேளையில் திருகோணமலை வடபுலக் கிராமங்களில் கடமையிலிருந்த இராணுவத்தினர் வன்னிமுகாமுக்கு அழைக்கப்பட அந்த இடங்களில் கடற்படையினர் அனுமதி அமர்த்தப்பட்டார்கள்.



வகையற்ற நிலையில் மீனவர்களும் தங்களுக்குள் முறைவைத்துக் கொண்டு ஒன்றரை மைல் தூரம் கடல்மார்க்குமாக நின்று உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருகோணமலையிலிருந்து தடைதாண்டி கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட வகையில் கொண்டு வரப்படும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எண்ணெயில் மீனவர்கள் அந்தப்பணியையும் செய்ததன் ஒரே காரணம் கடற்படையினரின் "பொல்லாத தன்மை" தங்களுக்குக் கெதிராக வரக்கூடாது என்பதனால்தான்.

அன்று பெப்ரவரி 24 வியாழக் கிழமை தேரம் இரவு 9.30 அளவிற்குக்கும். கவிதா ஸ்டோர்ஸ் சந்தி என்ற இடத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் நடமாட்டம் இருந்திருக்கிறது. இதை அவதானித்த கடற்படையினர் அவர்களை நோக்கிச் சுட்டிக் கிறார்கள். பதிலுக்கு அவர்களும் சுட்டார்கள். சென்றார்கள்.

விடுதலைப் புலிகள் சுட்டதில்



கடற்படையினரோ இராணுவத்தைக் காட்டிலும் தாங்கள் பொல்லாதவர்கள் என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் பரவும் வகையில் தங்கள் நடவடிக்கைகளை அமைத்துக்கொண்டார்கள். சோதனைச் சாவடிகளில் மிடுக்காக நடத்து கொண்டார்கள். மக்கள் தங்கள் முன்னால் பணிவுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

சல்லிக் கிராமத்தில் இவர்கள் அட்டகாசமாகவே நடந்து கொண்டார்கள். அடுக்குப்பாறை என்ற இடத்திலுள்ள முகாமிலிருந்து தங்களுக்கு தினமும் உணவு எடுத்து வரும் பொருப்பை சல்லி, மீனவர்கள் பெற முடியவில்லை.

ஆர். ஏ. வசந்த புஷ்பகுமார கொல்லப்பட்டார். இவர் ஒரு சப்லெய்டுண்ட், பெரேரா, குணதிலக ஆகிய இருவர் காயமடைந்தனர். அப்போதுகூட மீனவர்கள் கடற்படையினருக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். காயமடைந்த நபர்களைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு 5 மைல் தூரமுள்ள திருகோணமலை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், கடற்படையினரோ தங்

களுக்கு உதவியாக இருந்த, தாங்கள் சொல்வதற்கெல்லாம் தலையாட்டி வாழ்த்த பொது மக்கள் மீதே தங்கள் வீரத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இரவு பூராகவும் வீடெரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பத்து வீடுகள், இரண்டு கடைகள், ஒரு வேன், பல மோட்டார் சைக்கிள்கள் என்பவை எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மயில்வாகனம் நவரத்தினம் என்பவருக்குச் சொந்தமான கவிதா ஸ்டோர்ஸ் கடையும், வீடும் சிவபாத சுந்தரம் சுபாஷினுடைய வீடு, கடை, வேன் என்பவையும் ராசதுரை செகராசா, சரவணமுத்து பரஞ்சோதி, திருமதி மூர்த்தி சரோஜா, திருமதி பிரபாகரன் உதயவனம், முருகேசு ரவீந்திரன், மார்க்கண்டு வண்ணக்கிளி, செல்வவிநாயகம் சண்முகநாதன், இரத்தினம் ஜீவநாதன் ஆகியோரின் வீடுகளும் கடற்படையினரின் அடாவடித்தனத்தால் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனால் வெகுண்டெழுந்த சல்லி, சாம்பல்தீவு கிராம மக்கள் நமது கிராமத்திலிருந்து ஒரு மைல் தூரமுள்ள பிள்ளைகுளம் சந்தி என்ற



இடத்துக்கு வந்து சனிக்கிழமை காலை பிரதான தெருவில் அமர்ந்து தங்களுக்கு நியாயம் வேண்டும் எனக் கோரி மறியல் போராட்டத்தை மேற்கொண்டனர்.

பாடசாலை மாணவர்கள், வயோதிபர்கள், பெண்கள், பிள்ளைகள் உட்பட இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டோர் மேற்கொண்ட இந்தப் போராட்டத்தினால் வடபுலக் கிராமங்களுக்கான போக்குவரத்துத் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது.

பிள்ளைக்குளச் சந்தியில் காவலுக்கு தின்ற கடற்படையினர் மக்கள் வந்து பாதையில் அமரமுற்பட்டபோது தடுக்க முயன்றனராயினும், மக்கள் திரண்டதால் பின்வாங்கினர்.

காலை 7 மணிக்குப் போராட்டம் ஆரம்பமானது. பகல் 11 மணியளவில் பிரதேசச் செயலர் வேலும்மயிலும் மற்றும் இராணுவ, பொலிஸ் உயரதிகாரிகள் ஸ்தலத்துக்கு வந்து மக்களைச் சமாதானப்படுத்தி கலைத்து போகும்படி செய்தனர்.

பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் பொலிஸ் அதிபர் அலுவலகத்தில் பாதுகாப்புத்

தரப்பு அதிகாரிகள், சல்லி இளைஞர்கள் அடங்கிய கலந்துரையாடல் ஒன்று இடம் பெற்றது. சம்பந்தப்பட்ட கடற்படையினர் மேல் ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை எடுப்பது, பாதிக்கப்பட்டோருக்கு நிவாரணம் பெற்றுக்கொடுப்பது ஆகிய விடயங்களில் இணக்கம் காணப்பட்டன.

சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்த உடைமைகளை ஒரே இரவில் அக்கிரமக் காரர்களின் அடாவடித்தனத்துக்கு இரையாக்கிவிட்டு நடுத்தெருவுக்கு வந்துவிட்ட குடும்பங்களின் வேதனையை இந்த இணக்கப்பாடுகளால் தீர்த்து வைக்கமுடியுமா?

நன்றி . சரிதிகா

விடுதலைக்காய் எழுவோம்!!

மீண்ட மண்ணில் மீண்டும் நாம் எழுவோம்!
ஆண்ட பரம்பரை மீண்டும் நாம் ஆள்வோம்!
வன்னி மண்ணும் வளமான முல்லை மண்ணும்,
இன்னும் விரைந்தே விடுதலைதான் காணும்,
ஈழத்தின் பல்முனை எல்லை மண்ணும்
வேழத்தின் கால்கள் ஆழப் பதிந்திடும்.
விடுதலைக் காற்று வேகமாய் அடித்திடும்
அஞ்சியஞ்சி வாழ்த்த வாழ்வை அறவேயொழித்து
கஞ்சிக்காய் தினம் கெஞ்சிநின்ற காலம் போய்
நெஞ்சை நிமிர்த்தி நாம் நமது நாட்டில்
நஞ்சையும் புஞ்சையும் நலமே விளைத்து
வாழ வழி செய்வோம் வழங்கிடுவோம் அள்ளி
நாளும் வளர்ந்திடும் நலிவில்லா நம்நாடு
நம்மவர் நலம் வாழ பெருதிதி குவிப்போம்.

Freeman Dr. சிவசுப்பிரமணியன்
TamilEalam Archive



சிறீலங்கா அரசு கவனம் எடுக்காத “சிங்களப் போர்க்கைதிகள்”

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடம் போர்க் கைதிகளாக உள்ள சிறீலங்காப் படையினரில் 15 பேர் தமது விடுதலைக்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமெனக் கோரி கடந்த பெப்ரவரி 10ம் திகதி யிலிருந்து உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித் திருந்தனர். இந்தச் சிங்களப் படையினர் தொடர்பாக கணவனை இழந்த இரு சூழ் தைகளின் தாயெனக்கூறிக் கொள்ளும் சத்திரிகா அம் மையார் தலைமையிலான அரசு எதுவித அக்கறையும் காட்டவில்லை. சிங்களக் கைதிகள் உண்ணாவிரத மிருக்கும் செய்தியறிந்த அவர்களின் பெற்றோர் உற வினர் தமிழீழம் வரவிரும் பிய பொழுது பல்வேறு முட்டுக் கட்டைகளைப் போட்டுத் தடுத்த சிங்கள அரசு பின்னர் ஒருவாறு அவர் களை வன்னிக்குச் சென்று தமது பிள்ளைகளைப் பார்க்க பல்வேறு நிபந்தனைகளுடன் அனுமதித்தது.

உண்ணாவிரதமிருந்த சிங்களப் படைவீரர்களைப் பார்ப்பதற்கென கடந்த மாதம் 22ம் திகதி சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க வாகனத்தில் தமிழீழத்திற்கு போர்க்கைதிகளின் பெற்றோர் உறவினர் 28 பேர் அழைத்து வரப்பட்டனர். மல்லா வியில் வைத்து அவர்களை தமிழீழ

விடுதலைப் புலிகளின் அரசியற் துறையினரும் தமிழீழ மக்களும் வரவேற்று உபசரித்தனர். பின்னர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வழித்துணையுடன் புதுக் குடியி ருப்பில் தமது புதல்வர்கள் உண்



னாவிரதமிருந்த மண்டபத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அங்கு எவ்விதக் கட்டுப்பாடுகளுமின்றி உண்ணாவிரதிகளுடன் பெற்றோர் உறவினர் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கப் பட்டனர்.

பெற்றோர் உறவினர்களின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க போர்க் கைதிகள் தமது உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு சிறீ லங்கா தமது விடுதலைக்கு ஆவன செய்வதற்கு காலக்கேடு விதித்து

பெற்றோர் கையால் உணவருத் தினர். பெற்றோர் போர்க்கைதிகளு டன் ஐந்து நாட்கள் தங்கியிருத் தனர். சிறீலங்கா அரசின் நிர்ப் பந்தம் காரணமாக 29 பெப்ரவரி சொழும்பு திரும்பினர். அவர்களின் உணர்வுகளுக்கும் வேண்டு கைகளுக்கும் மதிப்பளித்து தமிழீழத் தேசியத் தலை வரின் பணிப்பின் பேரில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிக ளால் எதுவித நிபந்தனையு மின்றி ஒரு சிறீலங்கா கடற் படை அலுவலரும், மூன்று தரைப்படையினரும் விடு விக்கப்பட்டு அனுப்பி வைக் கப்பட்டனர். அத்தோடு தமிழீழ அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல் வனால் அனுப்பிவைக்கப் பட்ட செய்தியில் “உரிய தீர்வுடன் சிறீலங்காவிலிருந்து அதிகாரம் உள்ள ஒருவர்

வந்தால் ஏனைய 11 படையினரை யும் விடுதலை செய்வது தொடர் பாகப் பேசத் தயாராக இருப்பதாக” தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மிருத்த மகிழ்ச்சியோடும் நிறைந்த திருப்தியோடும் தமிழீழம் வந்து திரும்பிய சிங்களப் போர்க்கைதி களின் பெற்றோர் சிங்களச் செய்தி யாளர்களிடம் கூறியவற்றில் சில வற்றை தருகிறோம். “வன்னிக்குச் சென்ற எம்மை விடுதலைப் புலிகள் நன்றாக உபசரித்தனர். தேவை



விஜே தம்புவாசம், விபரஜ்

யானவற்றை தத்துவனினர். நாம் வன்னிக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீது வைத்திருந்த அபிப்பிராயத்தை தவ றானது என்று உணர்ந்து கொண் டோம்.” என ஒருமித்த குரலில் கூறினர் போர்க்கைதிகளின் தாய் மார். படையினரை விடுவிப்பதற்கு சிறீலங்கா அரசு முயலவேண்டும் எனவும், இந்த அர்த்தமற்ற யுத் தத்தில் எவ்வித பிரயோசனமு மில்லை. அரசு இதற்கு உரிய நடவ டிக்கை எடுக்காத பட்சத்தில் தாமும் போராட்டத்தில் குதிக் கவுள்ளதாக தெரிவித்துள்ளனர்.

சிங்களப் போர்க்கைதி ஒருவ ரின் தந்தையாரான ரணபண்டா “மகன் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் என்பதையிட்டு கவலையடைத் தேன். ஆனால் மகன் எங்குமிடம்

இருப்பதை விடவும் நன்றாக புலிகளின் பரா மரிப்பில் உன் ளார்” என தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை நன்றி யோடு நினைவு கூர்ந்தார். இன் னொரு தாயா ரோ “புலிகள் மனிதாபிமான அடிப்படையில்

எமது புதல்வர்களில் நால்வரை விடுதலை செய்துள்ளனர். அவர்க ளுக்கு நாம் நன்றிகளைத் தெரிவித் துக் கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் எமக்கு மாவீரர் துயிலுமில்லம், அகதி முகாம்கள் முதலானவற்றைச் சுற்றிக் காட்டினர். தரமிருந்த உணவு களால் எம்மை உபசரித்தனர். சிறீ லங்கா அரசு தமிழர்கள் மீது மேற் கொள்ளும் வன்செயல்களையிட்டு வெட்கப்படுகிறேன்” என்று கூறினார்.

இவையெல்லாவற்றிலும்விட விடுவிக்கப்பட்ட சிப்பாய்களில் ஒரு வர் “புலிகள் உண்மையான தமிழர் களாக இருந்தபடியால்தான் நான் தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் கற்றேன். என்னை விடுதலை செய்தமைக்கு விடுதலைப் புலிகளின் தலைவருக்கு நன்றிகள்” என்று கூறினார்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால்

விடுவிக்கப்பட்ட கடற்படை உதவி அலுவலர் விஜித் நம்புவாசத்தின் கதையோ வித்தியாசமானது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் தர்மத்தின்பாற்பட்டது என்பதை மீண்டுமொரு முறை உலகிற்கு அறி வித்துள்ளது. சிங்களக் கடற்படை யதிகாரியின் மகன் சிறுமி விராஜி தமிழீழத் தேசியத் தலைவருக்கு எழு திய கடிதமே அவளது தந்தையை விடுவிப்பதற்கான உத்தரவை தேசி யத் தலைவர் விடுப்பதற்கு கார ணமாக இருந்தது. அவளின் கடிதத் திற்கு தேசியத் தலைவர் அனுப்பிய பதிலில் “உனது வேண்டுகோளுக் கிணங்க உனது தந்தையை விடுவிக் கிறேன். ஆனால் உன்னைப்போன்ற பல சிறுமிகள் உன் தந்தையின் நண்பர்களால் அநாதைகளாக்கப் பட்டுள்ளனர்” என்றிருந்தது.

இது வரை உண்ணாவிர திகள் தொடர்பாக எதுவித ஆக் ஷூர்வமான நடவடிக்கையையும் சிங் கள அரசு மேற்கொள்ளவில்லை. தமிழின வதைப்பிற்காக மேலும் 11000 விசேட அதிரடிப் படையி னரைத் திரட்ட ஆரம்பித்துள்ளது. தனது முன்னாள் படையினர் மீது அக்கறை செலுத்தி ஏழைச் சிங் களப் பெற்றோரின் ஏக்கத்தை தீர்க்குமா என்பது கேள்விக்குறியே.

-அரஸ்-

முறைசாரா முகவரிகளிற்கு..

அன்பே
முடிந்தவரை
முயற்சி செய்கிறேன்
இறந்து போவதற்கு முன்னால்
உன்னைச் சந்திக்க.
யாழில்
இதுவரை உன்னவன்
உடிரோடுதானிருக்கிறேன்- இப்போது
நாம் முகங்களால் மட்டுமல்ல

-அநாமிகள்-

முகவரிகளானும்
சந்திக்க முடியாத
துரதிர்ஷ்ட காதலர்கள்
இருப்பினும்
உன்முகவரியை
முத்தமிடத்துடிக்கின்றன
என் காகித இதழ்கள்
நீயோ
முகவரியைத் தொலைத்துவிட்டு
எங்கே இருக்கின்றாய்?
மாரியின் பின் நீ
இடம் மாறியிருப்பாய் - அந்த
மாத்தின் முகவரியை
மறக்காமல் அனுப்பு - என் புதிய
முகவரி புதைகுழியாகுமன்.



தேசியத்தலைவரின் பணிப்பின் பேரில் கடந்த காலங்களில் விடுதலை செய்யப்பட்ட போர்கைதிகள்

விடுதலைக்கு வித்திட்ட மாணவர் கிளர்ச்சி

வங்காள தேசம் மலர்ந்தது.

அடக்குமுறைக்கெதிராக மாணவர்கள் கிளர்ச்சி மேற்கொண்டது. இதில் இறங்கிப் போராட்டம் செய்யத் தொடங்கியதால் உலகப் பட்டத்தின் எண்ணிக்கை மூன்று எழுதப்பட்டது. இன்றும் எழுதப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நான்காம் எழுதப்படும். பங்களாதேசம் என்றும் வங்காள தேசம் மலர்ந்தது என்றும் வரலாறு காத்திருக்கின்றது.

இயற்கை வளங்களையும், கூடுதலான மக்கள் தொகையையும் கொண்டிருந்த கிழக்குப் பாக்கிஸ்தானை, ஆட்சியெனும் துக்கத்தையும் வைத்துச் சுரண்டிக் கொடுத்தது மேற்கு பாக்கிஸ்தான். இறைதெரியால் கிழக்கும் மேற்கும் ஒன்றாயிடுப்பினும் பேசும்மொழியால் வேறுபட்டிருந்தன. கிழக்குப் பாக்கிஸ்தான் வங்காள மொழியையும், மேற்குப் பாக்கிஸ்தான் 'உருது, பஞ்சாபி' போன்ற மொழிகளையும் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தன. எனினும் ஆட்சிக் கோல் கையிலிருந்ததால் குறைந்தளவு மக்கள் உருதுவை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வங்காள மக்களின் தொண்டைக்குள்ளே மேற்குப் பாக்கிஸ்தான் நினைக்க முயன்றது.

1948 மார்ச் 21ஆம் நாள் டாக்கா பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்புவிழாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய பாக்கிஸ்தான் அதிபர் முகம்மது அலி ஜின்னா "உருது மொழியே பாக்கிஸ்தான் ஆட்சிமொழியென்றும் அதனை எதிர்ப்பவர்கள் தேசப் பிரேரணை உள்ளும் கூறினார். வெடித்தது கிளர்ச்சி! டாக்கா பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த

'ஷேக் முஜிபுர் ரகுமான்' என்ற மொழிப்பற்று மிக்க மாணவரின் தலைமையில் மாணவர்கள் கிளர்ந்து எழுந்தனர். ஜின்னாவின் கூற்றை ஏற்க மறுத்துக் கிளர்ச்சி செய்த அனைவரையும் பாக்கிஸ்தான் இராணுவம் சிறைக்குள்ளே போட்டது.

1952 பெப்ரவரி 21இல் வங்க மொழிக்கு ஆட்சியில் இடமில்லை என்ற பாக்கிஸ்தான் அரசின் தீர்மானத்தை எதிர்த்து மாணவர்கள் பெரும் கிளர்ச்சியில் இறங்கினர். அக்கிளர்ச்சியின்போது பாக்கிஸ்தானின் அடக்குமுறைக்கு 17 மாணவர்கள் பலியாகினர்.

1961 செப்டம்பர் 21ஆம் நாள், வங்காள மக்களை அடக்கியாண்ட பாக்கிஸ்தான் அதிபர் அய்யூப்கானை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சியிலிறங்கிய வங்காள மாணவர்கள் பெருமளவில் கைதாகினர்.

1970, 71 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற வங்காளதேச விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்திவாகிசிப் பண்டியில் இணைந்து பல இலட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் கைத்திறங்கினர்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் முதன்மையான பங்கை வகித்ததால் 'டாக்கா' பல்கலைக்கழக மாணவர்

கள் பாக்கிஸ்தான் படைகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டுப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இதில் ஏராளமான பேராசிரியர்களும் கொல்லப்பட்டனர். முன்னரே தப்பிச்சென்ற பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் அபு சையத் சௌத்ரி வெளிநாடுகளில் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவுதிரட்டினார்.

டாக்கா பல்கலைக்கழகத்தில் வெடித்த மாணவர்களின் மொழிக் கிளர்ச்சிதான் சுயாட்சிக் கிளர்ச்சியாக வளர்ந்து, விடுதலைப் போராக வெடித்து.... இறுதியில் வங்காள தேசம் என்ற புதிய நாடு மலர்ந்தது. 'ஷேக் முஜிபுர் ரகுமான்' புதிய தேசத்தின் முதல் அதிபரானார்.

மொழி வெறுங் கருவியல்ல உயிர்மூச்சின் வெளிப்பாடு ஓரினத்தின் பண்பாட்டு அடையாளத்தை உணர்த்தும் அளவுகோல். மொழிக்கு ஊறுதேரின், இனம் அடையாளம் இழக்கும்... தடுமாறும்... இறுதியில் உயிரழியும். அழிய விரும்பாத வங்காளதேசம் குருதி சித்திப் பெரும் விலை கொடுத்து தன்னை மீட்டுக் கொண்டது. விடுதலை வித்தை ஊன்றி, நீருற்றி மரமாகியது மாணவர் ஆற்றலே.

ஷஹீத்மினார்

வங்காளமொழி புறக்கணிக்கப்பட்டு உருதுமொழிதான் ஆட்சி மொழியென 1952 பெப்ரவரி 21 ஆம் நாள் ஆட்சியாளரால் அறிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கிளர்ச்சிமேற்கொண்ட மாணவர்கள் ஆட்சியாளரின் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி உயிர்துறந்த மாணவர்களின் நினைவாக டாக்கா நகரில் எழுப்பப்பட்ட நினைவுதாள் ஷஹீத்மினார்.

உரிமைப்போர் தேசவிடுதலைப் போராக வெடித்ததும் 1971 மார்ச் 21ஆம் நாள் பாக்கிஸ்தான் படையினர் ஷஹீத்மினாரைத் தகர்த்து தரைமட்டமாக்கினர். வங்காளதேச விடுதலையின் பின் நாடு திரும்பிய முஜிபுர் ரகுமான் பிறப்பித்த முதல் கட்டளை ஷஹீத்மினாரை மீண்டும் கட்டியெழுப்பச் சொன்னதுதான்.

பரந்து விரிந்த உப்பு வெளியாகக் காட்சிதரும் சம்புவெளி இயற்கை எழில் கொஞ்சும் தமிழ்நாட்டின் ஓர் பிரதேசம். பருவகாலங்கள் இரண்டிற்கும் உருவமாற்றமடையும் சம்புவெளி, மாரி காலத்தில் மக்களை ஈர்த்து கண்கட்கு பசுமையை வாரிவழங்குகிறது. கோடை காலத்தே வாடைவீசும் காற்று உடலிற்கு இதம் தருகிறது. சம்புபுற்களால் நிறைந்து இருந்த பசும்புற்களால் மனித ஆதிக்கத்தால் அழிபுண்டு வெறும் உப்பு வெளியானமை இதன் சோக வரலாறு. வடதமிழ்நாட்டின் பூநகரிப் பிரதேசத்தில் பூநகரி-மன்னார் நெடுஞ்சாலையின் ஓர் மாக பல்லவராயன் கட்டிற்கும் கிராஞ்சி, வேரவில், வலைப்பாடு போன்ற கிராமங்கட்கும் இடையில் கிடத்தட்ட 5கி.மீ.கட்கு நீண்டுக்கிடக்கிறது.

வெளியுள் நின்று பார்க்கும்போது சுற்றிவர பச்சையரணாகக் காடு காட்சி தரும், இடையிடையே முற்புதர்களும், சேற்றுநிலங்களும், நீர்க்குட்டைகளும் காணப்படும் அவற்றினாலே தவிர்த்து செல்லும் நீரோட்டங்கள் குட்டைகளை அரவணைத்துச்செல்லும் அழகோ அழகுதான். வெளியின் மத்தி மேட்டுப் பகுதியாக உள்ளது இங்கு வானளாவ நிமிர்ந்த பனைகளும் நிலத்தை முடிந்தும் பற்றைகளும் மாரியில் ஓர் தீவு போலக் காட்சிதரும். இப்பகுதியில் ஐயனார் எழுந்தருளியுள்ளார். வெளியே ஊடறுத்துச் செல்லும் விதியாலே பிரயாணம் செய்வோர் ஐயனாரை வழிபட்டு செல்வர். தமது பிரயாணத்திற்கு அவரே துணை எனக்கருதுகின்றனர். அருள் மிக்க இவ் ஐயனார் கோவிலை அண்டிய பகுதியில் ஒருசில குடிகள் வாழ்ந

துள்ளன. அவர்களே பனைகளை அங்கே உருவாக்கியுள்ளனர். யானைகளின் கடவையாகவும் வசதிகள் குறைந்த பகுதியாகவும் காணப்பட்டமையால் அவர்கள் பின்பு அவ் விடத்தை விட்டு அகன்று விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். தற்போது யானைகளின் நடமாட்டம் அருகிவிட்டபோதும் திமர் திமரென வரும் யானைக் கூட்டங்களினால் விதியால் இராப்பயணம் செய்வதை மக்கள் தவிர்ந்தே வருகின்றனர்.

வானம் பொழியும் காலம் இந்த வெளி சிரிக்கும். ஆங்காங்கே தேங்கி நிற்கும் நீர்த்தேக்கங்களைச் சுற்றி அழகிய பசும்புற்கள் கம்பளம் விரித்திருக்க, அதன் பின்னே ஓரிரு மரஞ்செடிகள் குளிர்ந்து நிற்கும். நீர்த் தடாகத்தின் உள்ளே பலவண்ணங்களை உடையவல் வினப் பறவைகள் தீந்தி முகிழ்ந்து வானில் வட்டமிட்டு, அழகு வட்டம் விட்டு பிளிய மனமின்றி மீண்டும் தடாகம் நாளும் நாளாக, கொக்குகள் சிறுசிறு விகள் சில இங்கு தினமும் அலைந்து திரிகின்றன. ஆனால் பூதுப்புது பறவையினங்களை மாரி காலத்தில் காணமுடிகிறது. பருவகாலச் சுற்றுலாப் பறவைகளின் ஓர் மையமாகத்திகழ்கிறது போலும்.

வெளியின் வடக்கு, தெற்கு பகுதிகளில் நீர் பாரிய தேக்கமாகக் காணப்பட்ட போதிலும் கோடையில் இவை அனைத்தமே வற்றிவிடுகின்றன. தெற்குப் பகுதியினாடு பாய்ந்து செல்லும் நீர் பிருத்தாவனம் ஏனும் பகுதியினாடு கடலுடன் சங்கமிக்கிறது. கடல்தொட்டு நீரேரிபோல் நீண்டு கிடக்கும் இந் நீர்த்தேக்கம் ஒவ்வொரு மாரியும் பிறந்து கோடையில் மடிக்கிறது. இங்கு உப்பு விளைகின்றது. தொகை தொகையாகச் சம்புப் புற்கள் குவிந்திருந்ததை அயர்

கிராம மக்கள் தற்போது நினைவு கூருகின்றனர். நாமமே இல்லாது அழிந்துபோன இவை சுரைகளை வேய்வுதற்கும் மேலும் பாய் போன்றவற்றிற்கும் பயன்படுத்தப் பட்டுவந்துள்ளது. இவ் வெளிக்கு சம்புவெளி என்று நாமம் வரக்காரனமே இச்சம்புப் புற்கள் தாளாம். அழகிய சொர்க்கமாகக் காட்சி தரும் இப்பகுதி நீர்வற்றிச் சேறாகும் காலத்தில் தீர்ந்தும் விசுவது கலைக்கிடமானதே. உண்மையில் இந் நிலப்பிரதேசம் சேற்று நிலமே. ஆனால் வேளையில் நீரெல்லாம் ஆவியாகிவிட வெறும் தரவையாக விளங்கும். இத்தரவையினாடு மக்கள் பிரயாணம் செய்யவும் முடிகிறது. காற்று பலமாக வீசங்காலத்தில் இவ் வெளியைக் கடப்பதே பெருங்காரியமாகும்.

சிறு துறைமுக வசதி கொண்ட வலைப்பாடு கடற்பகுதியின் மீன் வளமும், மணற்பாங்கான கிராஞ்சிப் பகுதியின் தென்னே, பனை வளமும் இதனாடான பிரயாணத்தை ஓதிக்கிப்பன எனலாம். மேலும் பூநகரிநகர் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிற்கு உள்ளான பின் ஐயபுரம் பகுதி பூநகரிப் பிரதேச செயற்பாட்டு மையமாக மாறியமையாலும் இவ் விதியின் பயன்பாடு அதிகமானது.

சம்பு வெளியரங்கிலே சூரியோதயக் காட்சி சூரிய அஸ்தமனக் காட்சிமனதை வகுடி இன்ப ஆறை ஓசச்செய்யும் அழகு வாய்ந்தன. தினந்தோறும் இதனாடு பயணிப்போர் இயற்கை அன்னையின் எண்ணற்ற எழிற்கோலங்களைக் கண்டு களிப்புறுகின்றனர். பிரயாணக்களை கழையும் வல்லமை வாய்ந்த டொவிஷன் சம்புவெளியெனும் வளப்புக்கு அழகு வெளியில் இயற்கை அன்னை குடியிருக்கிறாள்.

சம்பு வெளி ஓர் இயற்கை வனப்பு

ஒரு

பிரச்சினையும்

இல்லை

-எஸ்.ஆதவன்-

கையசைத்தது. அப்போது அவன் பயப்படவில்லை. இதே இராணுவ முகாமல் எத்தனை நாட்கள் சைக்கிளில் சென்றிருப்பான். இவனை

காலைச் சாப்பாடு மதியமும் மதியச் சாப்பாடு இல்லாமலும் போகும். "பெரியவர்கள்" யாராவது வந்தால் மட்டும் வரிசையில் கொண்டுபோய் இன்னும் ஒரு அறையில் இருந்து வார்கள்.

அவனுக்கு நேரே முன்னால் படுத்துக் கிடக்கும் ஒருவன் முனகல் அவனது சிந்தனையை கலைத்தது. "என்ன மச்சான் ஆரடாப்பா... காச்சலா?"

அவன் முனகிக் கொண்டே சொன்னான் "என்னை அமத்திப் பிடியுங்கோ ஐயோ என்ன அமத்தி பிடியுங்கோ"

அருள் மெதுவாக எழுந்து நடவி ஒருவாறு அவன் இருக்கும் இடத்திற்குப் போய் "ஆர் விக்கினேசா"

"ஓம் அண்ண என்னை அமத்திப் பிடியுங்கோ"

காச்சல் நெருப்பாக கொதிக்குது வீட்டில் எண்டால் எத்தனை வைத்தியம் இஞ்ச ஆக்கடி ய வைத்தியம் அமத்திப் பிடிக்கிறதுதான்.

இவனது சத்தத்தில் எல்லோரும் எழுந்து விட்டார்கள்.

யாரைக் கூப்பிட்டாலும் வரமாட்டார்கள். வந்தாலும் நாங்கள் சொல்வது அந்த ஜென்மங்களுக்கு விளங்காது. காச்சல் விடுவதாக இல்லை. தலை எல்லாம் நெருப்பாக எரிகிறது. காச்சலின் வெக்கை மற்றவர்களால் உணரக்கூடியவாறு அனலாக வீசியது.

"அம்மா என்ற அம்மா ஐயோ அம்மா."

அவன் கண்கள் நீர்க்க வேதனையால் துடித்தான். அருளுக்கு என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. மெதுவாக எழுந்து கதவுக்குப் பக்கத்தில் போய்

"ஐயோ... ஐயோ... மாத்தையோ... மாத்தையோ..." அவனால் முடிந்த வரை கத்திக்கொண்டே நின்றான். யாரும் வரவில்லை. நீண்ட நேரமாக கத்திக் கத்தித் தொண்டை காய்ந்து விட்டது. சலிப்பு தன்மையும் வெறுப்பும் தோன்ற இயலாமையால் அப்படியே கதவோடு சாய்ந்து படுத்துக் கொண்டான். மற்றவர்கள் எதுவுமே பேசவில்லை.

அருள் கண் விழித்தபோது இலேசான ஒளி கண்களில்பட்டது. ஒருவரின் முகத்தை இன்னும் ஒருவர் அடையாளம் காணலாம். அவ்வளவு தான் சோமசேகரம் அருளை கூப்

கண்களைத் திறந்தாலும் கண்ணை மூடினாலும் ஒரே நிலை தான். ஒரே இருட்டு. பொழுது விடிந்தால் மட்டும் இலேசான வெளிச்சம் வரும். காற்று என்பது கவாசிக்க மட்டுந்தான். வியர்த்து வெக்கையாகி உடல் பழகிவிட்டது. மரணத்தின் திகதிக்காக காத்து நிற்கும் ஒன்பது பேரில் "அருளும்" ஒருவன்.

பல்விகளின் இடைவிடாத எச்சரிக்கையும் சிலந்திகளின் கூடுகளும் தான் அவர்களுக்குத் துணை. யாரோ கஸ்ரப்பட்டு அழகாகக் கட்டிய வீட்டை உடைத்து கைதிகளை வைத்திருப்பதற்காக காற்று வெளிச்சம் உட்புகாதவாறு கொலைகளின் கூடமாகக் கட்டியுள்ளார்கள்.

பிடிபட்ட புதிசில் அடி உதை தாங்கமுடியாமல் அழுவான் பெரிய சத்தமாக. ஐயோ? என கத்துவான். அவர்களின் காலைத்தொட்டுக் கும் பிடுவான். இரங்கிவேண்டுவான். அவர்கள் போகும்போதும் வரும் போதும் பரிதாபமாகப் பார்ப்பான். இரக்கமுள்ள ஒருவனாவது இருக்க மாட்டானா "தேடுவான்". ஆனால் அவைகள் எல்லாம் பலன் அற்றவை என்பது பின்புதான் அவனுக்குப் புரிந்தது.

திருநெல்வேலி பாடசாலைக்குப் பக்கத்தில் வைத்துக் கைது செய்யும் போது அவன் நினைத்திருந்தால் ஓடியிருக்கலாம். ஏனெனில் வேறு எவரையோ கூப்பிடச் சயிக்கினில் போய்க்கொண்டிருந்தவன் திரும்பிப் பார்த்தால் இவனை வரும்படி காவல் நிலையத்தில் இருந்த இராணுவம்



சிறுகதை

முகு தள்ளிக்கொண்டு போனான். அதன் பின் நடந்த ஒவ்வொரு சம்பவமும் அவனால் மீட்டுக்கூட பார்க்க பயங்கரமாக இருந்தது. இப்போது சாவு என்பது எப்போது வரும் என எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். உடன் பிறப்புகளும் உறவுகளும் அம்மா, அப்பா எல்லாமே தலை கீழாக மாறி மறந்து விட்டனர். மரணத்தின் வாயில் நிற்கின்ற ஒன்பது பேரும் தான் இப்போ உறவுகள், உடன்பிறப்புகள், அப்பா, அம்மா, வைத்தியர், ஆசான், தோழன் என மாறிவிட்டது.

கைகளிலும் கால்களிலும் விலங்கிடும் யானைகளைப்போல் கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தான். இவனது கண்களும் மூடப்பட்டன. இது காலை, இது மதியம் என. ஒரு நேரம்

பிட்டார். "அருள் ஆள் முடிஞ்சது" அருளால் நம்பமுடியவில்லை. எல்லோரது முகத்திலும் சோகம் படர்ந்தது. அருள் அவனை தூக்கிப் பார்த்தான். ஆட்டிப்பார்த்தான். எந்த வித அசைவும் இல்லை. தேகம் குளிர்ந்து காணப்பட்டது. இப்போது அருளுக்குப் புரிந்து விட்டது. அவன் இறந்து விட்டான். அவனையும் அறியாமல் கண்கள் குளமாகியது.

நேற்று வரைக்கும் தோழனாக அவன் செய்த ஒவ்வொரு செயலும் கண்முன்னே தோன்றின.

அது மட்டுமல்லாமல் அவன் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வான். "மச்சான் கூவுன் செயலாக ஐசி.ஆர்.சி எங்களை வந்து பார்த்தால் எங்கட நிலமையை சொல்லுவம். கடிதம் கொடுத்து விடலாம். அம்மாக் களிட்டு இருந்து கடிதம் வரும். ஐப்பது வயதானாலும் என்ற உறவு களுடன்தான் சாகவேணும்."

எந்த நேரம் சாவு என எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவனது ஏழை மனதில் தோன்றியவற்றை என்னும்போது அருளால் தாங்க முடியவில்லை. அவன் மட்டுமல்ல எல்லோரும் விம்மி விம்மி அழுதார்கள்.

அன்று காலை சாப்பாடும் வரவில்லை ஒருவரும் வந்தும் பார்க்கவில்லை. அருள் கதவடியில் நின்று "... மாத்தையோ... மாத்தையோ... சேர்... சேர்..."

சோகமான குரலில் கூப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்தான்.

அரைமணி நேரத்திற்குபின் ஒருவன் வந்து ஏதோ சிங்களத்தால் சொன்னான். அருளுக்கு அவன் சொன்னது புரியவில்லை. நடத்தைச் சொல்லவும் தெரியவில்லை. ஊமைப் பாசையாலும் செய்கையாலும் காட்டினான். அவனைத் தூக்கி நிறுத்தித் கண்களை விரித்துக் காட்டினான். இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு அந்த இராணுவச் சிப்பாய் இலேசாக சிரித்தான். பின்பு எதுவும் சொல்லாமல் சென்று விட்டான்.

சில மணி நேரத்திற்கு பின் மூன்று சிப்பாய்கள் வந்தார்கள். விக்கினே சின் உடலைத் தூக்கிக்கொண்டு வரும்படி சிங்களத்தால் கூறி சைகையாலும் காட்டினார்கள். அருளும், இன்பனும், கரனும் சேர்ந்து தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள். அருள்

அழுது கொண்டே போனான். அருளின் முதல் நண்பன் விக்கினேஸ் தான். அவனது உடல் காவச்செல்லும் விதம் மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது. இப்படி ஒரு நிலை வரும் என அருள் எண்ணிக்கூடப் பார்க்கவில்லை.

அது ஒரு தென்னந்தோப்பு காணி கற்றி மதில் கவர், இடையிடையே காவல் அரண்கள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு வெளியே வரும் ஒரு சந்தர்ப்பம் விக்கினேசின் சாவால்க் கிடைத்தது. ஒரு மண்வெட்டியை கொடுத்துவிட்டு வெட்டச் சொன்னார்கள்.

அருள் திகைத்துப் போனான். என்ன? இதற்குள்ளா? புதைப்பது.

மூவரும் ஒருவரின் முகத்தை ஒருவா பார்த்தார்கள். "முகங்கள் இறுகிப் போயின" இவர்களை மேற்பார்வை செய்யவிட்ட இராணுவத்தினர் மூவரும் ஏதோ பேசி பெரிதாக கைதுட்டிச் சிரித்தார்கள். ஒருவரை ஒருவர் கீச்சு காட்டி துள்ளி விளையாடினார்கள்.

அருள் மண்வெட்டியை எடுத்து ஒரு துப்பரவான இடத்தில் வெட்ட ஆரம்பித்தான். மிகவும் இலகுவாக மண் உலுந்து கிடந்தது. இரண்டு மூன்றுமுறை வெட்டியதும் ஒரு துர்நாற்றம் வீசியது. அருள் பயத்தால் உறைந்துபோக கரன் அருளிடம் மண்வெட்டியை வாங்கி திரும்ப மூடினான். மூவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் கதைத்துக்கொள்ளவில்லை. மரணப்பயம் அவர்களைக் கவலிக் கொண்டது. சாவுதான் என்பது இப்போது உறுதியாகியது. இது வரையும் அடி மனதில் இருந்த ஒரு சிறிய நம்பிக்கையும் தூளாகியது. இன்னும் ஒரு இடத்தில் வெட்டினார்கள். அது ஒரு பெரிய தேசிமரத்தடி. அதிலும் மண் இலகுவாக இருந்தது.

இதைக்கண்ட இராணுவச் சிப்பாய் ஒருவன் "அடோ மே அண்ட" என கூறி ஏதோ எல்லாம் சிங்களத்தால் சொன்னான். பின்பு மதில் ஓரமாக ஒரு இடத்தைக் காட்டி வெட்டச்சொன்னான். மூவரும் வியர்க்க வியர்க்க வெட்டி முடித்தார்கள்.

கால் முகம்கூட கழுவ விட்டால் மூவரையும் உள்வாங்கி எரித்துவிட்டால் பிழைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அருள்

தது. அப்பாவித் தனமாக இவர்கள் வருவதைப் பார்த்து விட்டு

"வெளியில் யாரையாவது கண்டீர்களா?"

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் உறவுகளை கண்டீர்களா என கேட்டார்கள். அவர்களின் எண்ணம் இவர்கள் கடலைக்கு சென்று வருகிறார்கள். வாகனத்தில் சென்றிருப்பார்கள். அப்போது போகும் வழியில் அல்லது வரும் போது என்றாலும் யாரையாவது பார்த்திருப்பார்கள் என்ற அப்பாவித்தனமான எண்ணம். கடலை எமக்கு பக்கத்தில் இருப்பது இவர்களுக்குத் தெரியாது.

அருள் நீண்ட நேரம் யோசித்த பின் முடிவுக்கு வந்தான். எல்லோரையும் வட்டமாக இருக்கச் சொன்னான். அவனது கதையில் செய்கையில் புதிய தென்பும் துணியும் காணப்பட்டது.

"இனி நாங்கள் தப்பமாட்டம். வீணா இஞ்ச கிடந்து எப்ப சாவு எப்ப சாவு என்று ஏங்கிறதைவிட வரிசையாக வெளியில் கொண்டு போகும்போது தப்பி ஓடுவம். சுட்டால் சாவம் இல்லாட்டி அது இறைவன் கையில் இனி ஓட வேண்டியது தான்."

எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு சம்மதித்தார்கள். அந்த நாளை எதிர்பார்த்தபடி காத்திருந்தார்கள்.



லெப.கேனல் ஜொன்
(விக்கினைஸ்வரன் விஜயகுமார்)
பருத்தித்துறை
21/05/1962 - 13/03/1988

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முதனிலைத் தளபதிகளில் ஒருவரான லெப்.கேணல்.ஜொனி பேசு கவார்த்தைக்கென இந்திய இராணுவத்தால் அழைத்து வரப்பட்டு வஞ்சகமாக 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13ம் திகதி இந்தியப்படைகளாலும், தேசத்துரோகக் கும்பல்களாலும் முல்லைத்தீவு தேவிபுர பகுதியில் வைத்து சுடப்பட்டு வீரச்சாவடைந்தார்.

1980களில் யாழ்ப்பாணம் குடாநாடு விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கிட்டண்ணாவாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கு கிட்டண்ணாவால் சிறீலங்காப் படைகளுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க பல தாக்குதல்களில் ஜோனி முன்னின்று சமராடினார். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் வந்த போது கிட்டண்ணாவுடன் தமிழகம் சென்றார். இந்திய இராணுவத்துடனான புலிகளின்

போர் தொடங்கியது. கிட்டண்ணாவுடன் இந்திய அரசு பேச்சு வார்த்தையில் ஈடுபட்டது. அது சம்பந்தமாக மேலதிக முடிவுகளை எடுப்பதற்கு கிட்டண்ணா லெப். கேணல். ஜொனியை சமாதானத்துவராக தேசியத் தலைவரைச் சந்திப்பதற்கு அனுப்பினார். இவர் மூலம் தேசியத் தலைவரின் இருப்பிடத்தை மோப்பம் பிடிக்கும் முயற்சியில் இந்தியப்படைகளும், தேசவிரோத சக்திகளும் ஈடுபட்டன. அது சாத்தியப்படாத நிலையில் ஜொனியை நயவஞ்சகமாகக் கொன்றனர்.

தாயகத்தையும் தேசியத் தலைவரையும் ஆழமாக நேசித்து இன்னுயிரை நீத்த இவ்வீரவேங்கையின் பன்விரண்டாம் ஆண்டு நிவைலைகளை நெஞ்சிலிருத்தி தாயக விடுதலைக்கு விரைத்து செயலாற்றுவோம்.

மகளிர் தினத்தை
முன்னிட்டு கனடா
ரொறன்ரோ நகரில் நடந்த
ஊர்வலத்தில்,
ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட
கனடாவாழ் தமிழீழப்
பெண்களும் கலந்து
கொண்டு சிறிலங்கா
அரசினால் தமிழ்ப்
பெண்களுக்கு எதிராக
மேற்கொள்ளப்படும்
அடக்குமுறைகளை
சர்வதேச சமூகத்தின் முன்
வெளிக்கொண்டு
வருமுசமாக பதாகைகள்
தாங்கியும் கோசங்களையும்
ஏழுப்பினர்.



...சந்திரிகா ஆட்சியில் மனிதனும் மதமும்



செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட முறைப்பாடுகளினின்று தெரியவந்துள்ளது.

எலும்புக்கூடுகளைத்தும் அக்கிராயனில் இயங்கும் கிளிநொச்சி வைத்தியசாலையில் அடையாளம் காண்பதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இது வரைக்கும் 7எலும்புக்கூடுகளே உறவினர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. இதற்கு காரணமான சிங்களப் படைமீனரை தமிழீழத்தின் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து விரட்டியடிப்பதன் மூலமே தமிழர்கள் நிம்மதியாக உயிர்ப்பயமின்றி சுதந்திரமாக வாழமுடியும்.

வழிபாட்டு உரிமை மறுக்கப்பட்டது



பத்து வகுடங்களுக்கு மேலாக திருக்கேதீஸ்வரத்திலே நித்திய பூசைகள் நடைபெறுவதற்கும் சிறிலங்காத் தரப்பு தடைவிதித்துள்ளது. இருந்த போதிலும் கடந்த சிவராத்திரி தினத்தில் தமிழ் மக்கள் ஆலயத்திற்கு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர். இதன் போது சிறிலங்காப்படைகளின் திருக்கேதீஸ்வரத்தை விட்டு வெளியேறியதாகக் கூறப்பட்டுள்ள போதிலும் இது முழுப்

பொய்யென சிவராத்திரி தினத்தன்று
சிங்களப்படையாளர் அழைத்துச் செல்
வப்பட்ட தமிழர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.
திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்திற்கு இம்
மாதம் நான்காம் திகதி அழைத்துச்
செல்லப்பட்ட 300 தமிழ் மக்கள் கைவி
ரல் அடையாளமெடுக்கப்பட்டு வீடியோ
எடுக்கப்பட்டு, புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டு,
பிணை வைக்கப்பட்ட நிலையில் மன்
னாரிலிருந்து திருக்கேதீஸ்வரம் செல்
வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதுவும்
சிங்களப்படையால் ஒழுங்கு செய்யப்
பட்ட பேரூத்தில் கண்ணாடி முழுவதும்
கடதாசியால் மறைக்கப்பட்டு பயணிகள்
குற்றவாளிகளை அழைத்துச் செல்லு
வதைப் போன்று அழைத்துச் செல்லப்
பட்டனர். இது தமிழ் மக்களின் மதவழி
பாட்டையும், மனித உரிமை, சிறி
லங்கை மனித உரிமை அமைப்பால்

மீறப்படுவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. "ஒரு காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் கூடி வணங்கிய இடமாக விளங்கிய திருத்தலம். இன்று சிங்களப் படையின் 16 வது பிரிகேட் தளமாக மாற்றப்பட்டதுடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இப்பகுதியைத் தாக்க மாட்டார்கள் என்ற துணிவில் 1600 படையினர் விசேட பயிற்சிகளைப் பெறுவதற்காகவும் தங்கியுள்ளனர். திருக்கேதீஸ்வரத்தில் தீர்த்தக்குளமான பாலாவிக்க கரையெங்கும் இராணுவ பங்கள்கள் நிறைந்தும் காணப்படுகின்றது." என ஆலயத் தர்மகர்த்தா நமசிவாயம் தெரிவித்துள்ளார்.

சிங்களப் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுத் தடங்களை அழிப்பதில் முன்னிற்கிறது என்பதற்கு திருக்கேதீஸ்வரம் ஒரு சான்று.

மேலும் மேலும்...

கிளிநொச்சியில் 42 மனித
எலும்புகூடுகள் மீட்பு...!



ஓயாத அலைகள் இரண்டின் மூலம் விடுவிக்கப்பட்ட கிளி நொச்சி மாவட்டத்தில் உதயபுரம் பகுதியில் கடந்த மாதங்களில் மாத திரம் 35 ஏலும்புக்கூடுகள் மீட்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு 21.2.21-ல் பிபி

கனில் மேலும் 7 எலும்புக்கூடுகள் கிளிநொச்சி இரத்தி னபுரம், உருத்திரபுரம் பகுதிகளில் மீட்கப்பட்டுள்ளன. கிளி நொச்சியில் சத்ஜேய படைபிளர் நிலைகொண்ட கடந்த இரு வருடங்களில் வீடுகளைப் பார்க்கச் சென்ற போது சிங் களப் படைபயால் படுகொலை செய்யப்பட்ட தமிழ் மக்களின் எலும்புக்கூடுகளே அவையென உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கிளிநொச்சி நகரிலும் அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் இராணுவம் நிலைகொண்ட வேளையிலும் மட்டும் 244 பேர் பார்க்கச் சென்ற போது காணாமல் போயுள்ளதாக சர்வதேச

செம்மணி



வெளிச்சம் வெளியீடு

உண்மையற்ற புன்னகை யின் உருமறைப்பின் உள்ளே, செவிகளில் மோதி எழும் சமா தானப் பேரொலியின் சத்தத்துள், கைதாகி காணாமற்போனோராகி இன்று "மண் தூர்த்த கைகளை" சொன்ன மனச்சாட்சியின் வார்த தைகளாகிப் போன, எம் உறவு களுக்கான கவிதைகள் இவை.

அவர்களின் நீதியற்ற மர ணத்தின் பிரிவையும் அதனால் எழுந்த சினம், ஆற்றாமை, அனுதாபம் அவலம் எல்லாமுமாகத் திரண்ட நெஞ்சின் உணர்வுகளையும் வார்த்தைகளாக்கிய கவிதை களின் தொகுப்பு இது.

கைக்கு அடக்கமாக ஒரு கவிதை போன்ற அழகு கொண்ட அட்டை அமைப்பு. பொருத்தமான நிறத்தெரிவு. கைகளில் எடுத்த தும் வாசிக்கும் விருப்புணர்வு மனதுள் எழுகிறது. முகமிழந்து, பேசும் மொழியிழந்த "அமைதி நகர்" மக்கள் போன்று வழிப்பின்னையாரின் வடிவமும் அட்டையின் ஒவியமாகியுள்ளது.

"அமைதி நகரின் மன்னம் பெரிகள்" அமைதிநகரின் நிறை கிழித்த முதற் குரலான கிருஷ்ணநதியின் நினைவுடன் மீண்டும் மீண் டும் வரும் வரலாற்றின் தடம் மாறாத தர்மத்தைச் சொல்கிறது இக் கவிதை. வார்த்தைகள்தான் கவிதை. தனித் தனிச் சொல்லாக எந்தத் தனியான அர்த்தமுமற்று எம் வாயில் உலாவரும் சொற்கள் அவை வைக்கப்படும் விதத்தில் வார்க்கப்படும் கருத்தில் நல்ல கவிதைகளாகின்றன.

"இங்கே உன்மகள் இல்லை" இது இதிலுள்ள ஒரு கவிதையின் தலைப்பு. இப்படித் தொடர்கிறது கவிதை. "அம்மா புதை சூழிகள் தோண்டப்படுமானால்/உடைத்து போன மண்ணையோடும்/முறித்து போன கை கால்களும்/உன் மகனுடையது என்று எப்படிச் சொல்வாய்/நீ நிலாக்காட்டிச் சோறுட்டிய/அந்த விழிகளைத்தேடு வாய்/இளமையின் பொலிவில் அரும்புவிட்ட/அந்தச் சிறு மீசையைக் காண வினைவாய்ப்புரித்துப் பொங்கி வளரும் அந்த இளம் தோள்களைப் பார்க்கத் துடிப்பாய்/எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அம்மா என்று ஆசையுடன் அழைக்கும்/அந்த! நாவைத் தேடுவாய்/தாயே! எதையும் அங்கே உனக்கு என்னால் காட்ட முடி யாது/எனவே மன்னித்துக் கொள்/இங்கே உன்மகள் இல்லை-அவள்/வழமை போல் உன் நெஞ்சில் மட்டும்."

சாதாரணமான வார்த்தைகள்தான். ஆனால் இறுதி வரியையும் படித்து முடிக்கையில் நெஞ்சுள் தெறிக்கும் வலியின் துயர்தான் இக்கவிதையின் வெற்றி. எந்தத் தாயினதும் விழிகளையும் கலங்கவைத்து அவலத்தின் கனத்தை மனதில் பதியவைக்கும் வடிவ ஒழுங்கு கொண்ட கவிதை இது. உறவுகளின் பிரிவு தந்த சோகம் மனமெங்கும் நிறைந்து பழிவாங்கும் ஆவேசம் வார்த்தைச் சாட்டை களாகி இப்படி விழுகிறது "காலம் பதிலுரைக்கும்" எனும் கவியில்.

குதறுண்ட எம் குருத்துக்களோ/வல்லுறுக்கிறையா/விதைக்கப்பட்டி றந்த எம் வசத்தங்களே/உம் ஒலக் குரலுக்கிரங்கா/அரக்கரை உலுக்கப்/ பூவும் உதிர்ப்போம்/எம் தேச வெளியெங்கும்/சாக்கூழிகள் தோண்டிய-எம்/பூமிக்குரமாய்ப் புதைப்போம் / நாம்சித்திய கண்ணிக்குக்கும் செந்தீக்குக்கும் பதிலுரைக்க / சிங் களத்துச் சேனைகளை/ இழுத்து வந்துள்ளது- காலம்/ வந்தவர் இனிச் சென்றவர்/

இந்த வார்த்தைகளின் வலிமையில் தானே எமது நாணைய நாட் களிற்கான கட்டிச்செல்கள் புதைத்து போயுள்ளன.

"மையத" அமைதிநகர்

"தெருவா" நிற பயணித்த போதோ/ வாங்கும் போதோ/கனிந்து



மதிப்பீடுரை

-பிரதீபதயன்-

பொழியும் கனவுகளில்/முழுகும் பொழுதோ /காணாமற் போனீர் கள்" இவ்வரிகள் சட்டமிடப்பட்ட வார்த்தைகளாகி மனதுள் ஒட்டிக் கொள்கின்றன. கைதாக முன்பான அவர்களின் கடைசி நிமிடங்களின் இனிமையை, அவர்களின் விழிகள் கமந்திருக்கக் கூடிய கனவுகளை, எண்ணவைத்து எமக்குள் ஏக்கம் விதைக்கிறது.

"உயரும் என் குரல்" எனும் வேறொரு கவிதை மெளனித்துப் போன மனங்களின் மனச்சாட்சி தொட்டு உயிரே எழுகிறது.

"ஒரு சொல் / ஒரே ஒரு சொல்/ கதைப்பதற்கு வழியின்றி/புதைக்கப் பட்ட அத்தனை மனிதருக்குமாய்/ அடிவயிற்றிலிருந்து எழும் என் கத றல்/செம்மணி வெளி கடத்து பிர பஞ்சமெங்கும் பரவும்/

உறவுகளைப் புதைத்த சூழியீது புல் முளைக்கவிட்டு, நகரைப் பேய் களின் குடியிருப்பாக்கி, இரவுகளை விழிபிதுங்கும் அச்சத்தில் கரைத்த படி மனச்சாட்சியை மரணிக்கவிட்ட மக்களின் காதுகளில் ஒங்கி அறை கிறது இக் கதறல்.

"போராடும் எதுவும் நின்று நிலைக்கும்", எனும் கவிதையின் சில வரிகள்.

உயிர்காக்க எங்கள் இனிய உறவுகள்/இடம் பெயர்ந்து நகர்கை யிலே/இதயம் கசிந்துருக வழியனு ப்பி/ காத்தேன்/என் மக்களைக் காத் தேன்/எனச் சிலிர்த்த நீள்வெளி/ பத்திரமாய்த்தான் வழி அனுப்பி/ வைத்தவர்கள்/ தன் மடிக்கே பிணங் களாய் வந்தபோது/என்ன நினைத் திருக்கும்/

செம்மணி வெளியால் சித்திக்க முடியுமானால் அதன் நெஞ்சு சொல் லும் வார்த்தைகள் நிச்சயமாக இவை தான், எங்கள் வாழ்வின் நகர் பாதை யின் மையமாகி, எம் கடந்த காலங் களின் விதியின் சாட்சியாகிப்போன அவ்வெளி பற்றிய இந்தக் கற்பனை நெஞ்சு தொடுகிறது.

புதைசூழிக்கும் எமக்குமான உறவு ஏனோ வரலாற்றின் சாபக் கேடாகித் தொடர்ந்து செல்கிறது. எமது உணர்வுகளும் உதிரமும் சேர்த்து விதைக்கப்பட்ட எம் செல்வங்களின் துயிலும் இடங்கள் உடைக்கப்பட்டு அங்கு நினைத்திருந்த அமைதி குலைக் கப்பட்டபோதும் நாம் நீதியின்,

நியாயமான மன உணர்வுகளின் எல் லைகளையும் மீறி உலகே அதிசயிக் கும் வண்ணம் எதிர்ப்பின் அடையா ளம் ஏதுமற்று மெளனித்திருந்தோம். இன்று வரலாறே புதைசூழிகளை கிளரவேண்டிய துன்பியல் நிகழ் வையும் எம்மேல் கமத்தியுள்ளது. அநீதியின் முன்னான அமைதி துன் பங்களைத் தவிர வேறெதையும் எமக் குத் தத்து விடப்போவதில்லை என்ப தற்கு இது சான்று.

கேட்போர் இதுயங்களைக்கரைய வைத்து, காற்றில் மிதக்கும் செம் மணி பற்றியே அந்தப் பாடலின் பின் ணினைப்பு இத்தொகுப்பிற்கு, கனதி சேர்க்கிறது.

துழைவாயிலின் பின்னணியில் மூண்டெழும் தீயின் நாக்குகள் உள்ளே நடக்கும் எல்லாவற்றுக்கு மாகி நிற்கிறது. "நிறமிழக்கும் நகரத் தில்" எனும் கவிதையின் இறுதி வரி களான

"கண்ணீர் நிரம்பிய முற்றங் களில்/துயர் முற்றி பெண்களின் சித் திரம் நடுங்கிறது/வெம்மை தகிக்கும் தெருக்களில்/வேர் சுட்ட மரங்களின் மீதலைகின்றன/கரும்பட்டிகள்/மலம் பரவிய முற்றமாயிற்று/நகரின் தோர ணவாசல்"

இவ்வரிகளுடன் பின் னட்டைப் படமும் சேர்த்து எமக்கு எமது நகரின் நிலை பற்றிய செய்தியைச் சொல் கிறது.

நூலின் முன்னுரையில் கூறியதுபோல உலக மனச் சாட்சியை உலுக்கும் குரலாக எம்மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் ஒளிச்சுடராக, இக்கவிதைகள் இலக்கை நோக்கி குறிப்பிடும் வகையில் முன்சென்றுள்ளன.

ஒரே பொருள் கொண்ட கவிதைகளானாலும் எம்வாசிப் புணர்வில் எத்தத் தொய்வை யும் தராது கடைசிக் கவிதை வரையும் அழகுத்துச்செல்கிறது.

கைதொடமுடியா தூர மாகிப் போன எம் சொத்த மண்ணில் எம் சொத்தங்கள் மீதான வன்முறையின் எதிர் ப்பின் ஒலியாக ஒரே குரலில் எம்சு சொத்து உலகின் கவிதைகள் மெளனித்தோராக துப்பப்படுகிறது.

இது எமது உறவுகளுக்கான பாடல். எம் இரத்தத்தின் பாடல்கள். இன்னும் இன்னும் உயரும் குரல் களாகி உலக மனச்சாட்சியின் செவி தொடும் வகையில் வார்த்தைகளில் உணர்வுகளைப் பதித்திருக்கலாம்.

உயிர் உருக நாம் கமக்கும் அந்த வலியின் துயரை விழிசிலக்க எம்முன் மூண்டெழும் அந்தக் கோபத்தியின் வெம்மையை, ஏதும் இயலாதவர் களாகத் தொலைவில் இருக்கும் எம் ஆற்றாமையை இன்னும் உணர்வு தொடும் விதத்தில் சொல்வதற்கு கவி தைகள் முயன்றிருக்கலாம்.

மொத்தத்தில் இக் கவிதால் காலத்தின் குரலாகி எம்மைகளுக்கு வந்துள்ளது. உண்மை முகம் கொண்ட கலைஞர்களாக இக் கவிஞர்கள் தங்கள் காலக் கடமையை நிறைவாக்கித் தம் உணர்வுகளைக் கவிதையாக்கி தத்துள்ளனர்.

இனி இதை எம் மனதின் கனவாக ஏற்றுக்கொள்ளும், ஏற்றிக்கொள்ளும் பணி எங்களுக்கானதே.

வெளிப்பு - "வெளிச்சம்"

விடுதலைப் புலிகள்

கலை பண்டாட்டுக் கழகம்

மீள் வெளிப்பு - துணைத்துலக் செயலகம்



நீ(தீ) தே - வதை

நீள்பார்வை பெப்ரவரி

01.02.00

கடத்த மாதம் 25ம் திகதி சிறீலங்காப் படைகளால் கைது செய்யப் பட்ட மாணவர்களான பிரியா சிறீஸ்கந்தராசா, அவர் சகோதரர் வினோத் சிறீஸ்கந்தராசா, மற்றும் அவர்களது தாயாரையும் விடுவிக்க கோரி யாழ் குடாநாட்டில் மாணவர்கள் தொடர்த்தும் பாடசாலை களை பிடிக்கிறதனர்.

03.02.00

ஐதா அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கான ஆசிரியப் பிரதிநிதி பட்டிக் வண்டன், உலக வங்கியின் தென்னாசியப் பிரதிநிதி அஸ்வன்ரே பென்ட்லூர் ஆகியோர் வன்னிக்கு விஜயம் செய்து சிறீலங்கா அரசின் பொருளாதாரத் தடையால் தமிழீழ மக்கள் படும் அவலங்களைக் கண்டறிந்தனர்.

12.02.00

தோர்வே வெளிவிசார அமைச்சர் கிளூட் வொல்பேக் அவர்கள் இலண்டனில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆலோசகர் அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களை சந்தித்து சமாதானப் புறநிலைகள் குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடாத்தினார்.

14.02.00

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடம் போர்க்கைதிகளாக உள்ள 15 சிறீலங்கா சிப்பாய்கள் தமது விடுதலைக்கு சிறீலங்கா அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென கோரி உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் குதித்தனர்.

15.02.00

மியாங்குளத்தில் பொலிஸ் வாகனத் தொடரணி மீது விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட தாக்குதலில் 14ற்கு மேற்பட்ட பொலிசார் பலி 20 பேர் படுகாயம்.

16.02.00

தோர்வே அமைச்சர் கிளூட் வொல்பேக் அவர்கள் சிறீலங்காவிற்கு வருகை தந்து சிறீலங்கா ஜனாதிபதி, அமைச்சர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் சந்தித்து இலங்கையில் அமைதிப் பேச்சுக்கான சூழல் குறித்து பேச்சுக்களை நடாத்தினார். இவரின் வருகைக்கு டெளத்த பேரினவாத அமைப்புகள் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர்.

● விடுதலைப் புலிகளின் படைப்பணிகளால் ஆணையறிவின் தென் பகுதி முன்னரங்கக் காவலரன் தொடரில் சுமார் 700மீற்றர் வளரவான பகுதி ஊடுருவித் தாக்கியுழிக்கப்பட்டது. இதன் போது பெருத் தொகை யான இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டதோடு பலர் காயமடைந்தனர்.

28.02.00

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரவர்களின் விசேட பணிப்பின் பேரில் தாக்கு போர்க்கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். போர்க்கைதிகளில் தால் வளரவும் மனிதாபிமான அடிப்படையில் விடுதலைப் புலிகள் அவர்களது உறவினர்களிடம் ஒப்படைத்தனர்.

07.02.00

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறீலங்காப் கடற்படையின் கடல் வலயத்தடையை நீக்கக் கோரி 10,000ற்கு மேற்பட்ட தமிழீழ மக்கள் கண்டன ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். இதன் போது மகஜ ரொன்றும் அரசாங்க அதிபரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. சிறீலங்காப் படைகள் யாழ் குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்த



தன் பின்னர் முதன்முதலாக மிக அதிகமான மக்கள் கலந்து கொண்ட ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் இதுவேன நோக்கர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். இதன்போது இவ்வுணர்வெழுச்சியை அரசியலாக்க முயன்ற துரோகக் கும்பல்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பொதுமக்களால் பல வந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டனர்.

14.02.00



சந்திரிகா அம்மையார் இன்று பாராளுமன்றில் 2000 ஆண்டிற்கான பாதீட்டைச் (Budget) சமர்ப்பித்தார். அதில் இதுவரைகாலமும் இல்லாத வகையில் தமிழிப்பு யுத்தத்திற்கு 6000ம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

17.02.00

தென்மராட்சி எழுதுமட்டுவான் பகுதியில் விடுதலைப் புலிகளின் விமானத்தின்பு அணியினரால் சிறீலங்கா விமானப்படைக்குச் சொந்தமான Bel 212 ரக உலங்குவானாந்தி சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டது. இதன்போது இரு விமானப்படையினர் பலியாகினர் மேலும் அறுவர் கடுங்காயங்களுக்கு உள் ளாகினர். விடுதலைப் புலிகளின் விமானத்தின்பு அணியினரால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட 29 வது சிறீலங்காவின் வான் கலம் இதுவாகும்.



26.02.00



வன்னியிலிருந்து சிறீலங்காப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்பு பிரதேசத்திற்கு நீண்ட நாட்களுக்கு பின்னர் தமிழ் மக்களை அனுமதித்த சிறீலங்கா இராணுவத்தினர் தமிழர்களை விலங்கிலும் கீழாக முட்கம்பி வேலிகளுக்கு உட்படுத்தி நீண்ட மணி நேரம் பால் வயது வேறுபாடின்றி தடுத்து வைத்துத் துன்புறுத்திய பின்னர் லவுனியாவிற்கு செல்ல அனுமதித்தனர்.

'கணிகள் கடலும் வார்த்தைகள்'



காணும் கண்களே, கூறும் வார்த்தை என்ன? அஞ்சல் ஊடாக எரிமலைக்கு.



எரிமலை

C/O T.C.C-France,
341, Rue des Pyrenees,
75020 Paris,
FRANCE.

குறிப்பு: உங்கள் ஆக்கங்களை பத்து வரிகளுக்கு மேற்படாமல் எழுதவும்.

ஜனவரி



ஏனையில் துயிலும் பிஞ்சும் நாளை பாலுக்கு அமுதால் தாய் அவள் என்ன செய்வாள் அருகில் அடுப்பு ஏதும் எரியவில்லை அவள் ஆசைக் குழந்தைகளின் பசியைப் போக்க என்ன செய்வாள் அதனால்தான் இந்த ஏக்கப்பார்வையோ...?

வானமே எங்கள் கூனையானதோ மாதில்தான் எங்கள் குடியையானதோ வையகமே நீயும் கொஞ்சம் எண்ணிப்பா! ஒடி வந்த எங்கள் சகோதரர்கள் ஒதுங்கிய இடத்தினை உற்றுப்பா! பச்சிணம் மலகன் மருக்க உறங்கும் இடம் இது தானே...?

நீங்கள் தேசம் விட்டு வரவில்லை எங்கள் தாயகத்துள் ஒதுங்கியவர்கள் போராடும் காலத்துள் வாழ்பவர்கள் இந்த மரநிலம் வாழவு இன்று கேள்விக்குறி? ஆனால் நாளை அது முற்றுப்புள்ளி புலரும் எங்கள் தேசம் - எமக்கு புது வாழவு தூட்டும்;

-குறிஞ்சிக்குமரன்-சவுத்கோல், இலண்டன்

சிறு வயதில் பட்டம் விட்டு பொங்கல் பொங்கி வாழ்ந்தோம், பாரணம் தேனும் பச்சையரிசியும் உண்டு வாழ்ந்தோம், பசிபோக்க பல்வேலை செய்துளைத்தோம்,

பானியாககளால் இன்று குளித்தேச வாழ்க்கை வீரத்தாய் எம்போல் நாடோடி போலிராது கல்லியையும் வீரத்தையும் ஒரு மரத்தின் கீழ் ஊட்டி வளர்க்கிறான்.



தன்பமும் துயரமும் சுமையாய் அழுத்த
வேரிழுத்துப் புறப்பட்ட உறவுகள் வீதியில்

ஏக்கம் விவிய விழியின் பார்வையில்
ஒளிக்கற்று கோன்றாதா?



தமிழ் ஆய்வுகேர்ப்பகம்
Tamil Language Research Center